

vagabund kiadó

BERENTE ÁGI

ANGYALOK KÖNYVE

© 2009 Berente Ági – ANGYALOK KÖNYVE

VAGABUND KIADÓ

Sorozatszerkesztő: SZÖLLŐSI PÉTER

Nyomdai munkák: KAPOSVÁRI NYOMDA Kft., Kaposvár – 291441
Felelős vezető: POGÁNY ZOLTÁN igazgató

Felelős kiadó: SZÖLLŐSI PÉTER vagabund@freemail.hu

ISBN 978 963 290 047 DL

ÉGI PERSPEKTÍVA

Onnan fentről minden sokkal könnyebbnek látszik.

Észrevehető az, amit innen csak sejteni vélsz.

Miért nem érzékelünk úgy, ahogy az égiek? Ha őket kérded, visszakérdeznek: miből tanulnál, ha mindig tudnád, mi a helyes lépés?

Tanulás, helyes lépés, nyitva hagyott kérdések, és halkan suttogó válaszok... mennyi feladat, nehézség, teher, kínlódás. Miért olyan nehéz minden egyes nap, miért kell annyi csatát megvívnod, annyi nevetségesen felesleges csatát?

Mind érted van, miattad van, sőt benned van – mondják. Ha úgy akarsz látni, ahogy az égiek, figyelj. Ne másra, csak magadra. Folyton folyik a belső kommunikáció, de túl erős a benned zendülő zaj ahhoz, hogy hallj, láss, érzékelj ebből valamit.

Az anyagi kommunikáció a lélek nyelve, nem a szavaké. A szavak sok mindent összezárnak. Megbántanak, félreértelmeznek, magyarázkodnak, tévútra terelnek.

A lélek tudja: egy út létezik számára, melyre nem könnyen lel rá, elkanyarodni viszont rendkívül egyszerűen tud onnan.

Úgy gondolod, ez a belső hang útja? Lehet, hogy jól gondolod.

Hogy a belső hangot hol keresd – testeden belül, fent az égben, a templomok gigászi méreteiben vagy a szobád sarkában –, oly mindegy. Találj neki egy biztos helyet, és tartsd fenn vele az élő kapcsolatot.

Mert onnan fentről – bentről – minden sokkal könnyebbnek tűnik. Láthatóvá válnak az összefüggések, a miértek, amiért egész életeken át bolyongunk e földi létben, sokszor válaszok és befejezettségek nélkül. Aztán jövünk újra, kapunk újabb feladatokat, és ismételjük azokat, melyeket előzőleg nem sikerült megoldanunk.

Most éled azt az életet, melynek feladatait előzőleg nem tudtad teljesíteni. Milyen jó lenne tudni, mik ezek a feladatok.

És meg is tudod, ha figyelsz. Úgy mondják: ha éber vagy. Vagy még inkább: tudatos. Tudatosság alatt nem az állandó készenlétet, nem önmagad görcsös felügyeletét értem. Tudatosság számomra az, amikor felismerem a láthatatlanul szövődő összefüggéseket; amikor érzékelem, hol a helyem a világban. Nem a múltban élek, nem is csak a mában, de nem is a jövőben. Akkor hol is? Mindenütt. Csak úgy: vagyok. Nem szövök hálókat, melyekbe pár év múlva jól belegabalyodhatok, s nem tépkedem a múltam fátylait, mintha akkor és ott nem én lettem volna jelen. Látod, azt mondjuk, jelen voltam. A múltban, most, és a jövőben is jelen vagyunk, vagyis mindig a jelenben vagyunk.

A tudatosság még sok minden mást is jelent, ahogy bizonyára számodra is, de most nem erről akarok beszélni.

A lényeg a feladat. Azok a feladatok, melyeket a korábbi életeid során nem sikerült megoldanod. A feladat pedig azért feladat, mert teljesíteni kell, s ez nem mindig szórakoztató. Ej, hát miért élünk, ha mindig csak feladatokat teljesítünk? – morogsz hangosan.

A vicces az egészben, hogy a feladatok nehézségi foka is csak rajtad áll. Nincsenek ugyanis könnyebb és nehezebb feladatok. Csak feladat van. Hogy számodra mennyire könnyű, vagy mennyire nehéz egyik-másik, kizárólag rajtad múlik.

Most nagyot sóhajt a benned munkáló kifizető. Engedd. Talán ezt mondják saját sorsnak, egyéni vállalásnak, saját adottságoknak, eredendő úti csomagnak. Tudod, amit az indulásnál magunkkal hoztunk. Mi akartuk, mi választottuk, csak elménk (egónk) egy hajszálnyit sem emlékezik erre. Nem is emlékezhethet, mert nem volt ott. Azt a testünkkel együtt kaptuk, ez az életben maradás feltétele. Nagyon érdekes valaki ez az egopajtás: maga a kísértés, mert sajátos jellemzője, hogy amit megízlelt, és tetszik neki, abból nem elég az elég.

A földi lét csapdája, hogy nagyon szép tud lenni. Vonz magához a számtalan földi gyönyör, a finom ételek, italok, a szerelem kábulata, a test élvezetei, a birtoklás öröme. Ez mind olyan szépség, mely csapdába csal. Bele szabad esni, de ki kell onnan mászni.

Van egy mondás, nem tudom, hallottad-e már. Így szól: öleld magadhoz, élvezd ki, engeddel és menj tovább! Ha megtalálsz értelmét e mondatnak, már jó nyomon jársz.

S hogy valóban nyomot kell-e követned, ezen érdemes elgondolkodnod egy kicsit. Van út, melyen haladni kell, van ösvény, melyet számodra tapostak? Kik, mikor és miért?

Talán csak ösvények vannak választási lehetőségekkel, millió alternatív megoldással. Hogy melyiken haladsz, rajtad múlik. Ettől függ, hogy teljesíted-e életed feladatait, vagy elmulasztván, jönnöd kell újra, új testben, új helyzetet teremtve.

Végső soron lehet, hogy egyetlen feladat van mindenki számára, csak más-más megoldási lehetőségekkel. Tudni akarod, mi ez?

Ami a legnehezebb dolog a világon. Ezer válasz tolakszik elmédben, valld be. Neked ez nehéz, neki meg más – mondod. De most komolyan.

Ha fentről (belülről) nézel e kérdésre, hamar megjön a válasz: az elfogadás.

Nincs nehezebb dolog a világon, mint mások alázatos elfogadása. Mit gondolsz?

A másik véleménye, hozzáállása, életmódja, nemi hovatartozása, öltözködési stílusa, haja színe... Soroljam? Úgyis tudod, miről beszélek. Na jó, egy kicsit folytatom.

Szóval nem tetszik, ahogy a „másik” neveli a gyerekeit, ahogy berendezi a lakását, ahogy beszél, ahogy hallgat, ahogy véleményez, ahogy vásárolni szokott, ahogy barátot választ magának. Az élet csupa nem tetszikek tömege. Csupa nem elfogadás. Mert miért más a másik, miért nem gondolkodik ugyanúgy, mint én, miért olyan földhözragadt, vagy miért olyan istenhívó a szentem? Miért lett ennyire más a gyerekem, mint szerettem volna; hogy lehet ilyen, meg na hát egyáltalán... ne arra menjen, sokkal többre is vihetné... Igaz, mindannyian többre vihetnénk, de nem ez a cél. Mindenki ott a cél, a saját célja, melyről másnak halvány fogalma sem lehet. Senki nem mondhatja meg a gyerekének, mi legyen belőle, senki nem kényszeríthet senkit semmire, mivel az irány mindenki ott lapul. Amelyik gyermekben hagyják ezt kirajzolódni, az a gyermek rátalál természetes módon, és boldog lesz, bármit tesz is élete folyamán. Ki mondhatja meg, hogy ne bárpincérnek vagy táncos lánynak állj, ha neked ott van dolgod? Senkinek nincs joga útírányt szabnia, egyedül bensőd, a benned élő kisfickó (Isten) igazíthat el. Akkor is, ha ez a környezetnek nem tetszik. Ez az elfogadás. És ez a nehézség az életben. A legnagyobb nehézség. Úgy is szeretni a családtagjaidat, munkatársaidat, szomszédjaidat, a bolti eladókat, a vezetőidet, hogy egészen más szokások közt élnek.

Akik ha nem olyanok, mint te, inkább elfordulsz, mert ez sokkal könnyebb és egyszerűbb, mint megérteni, de legalább elfogadni, hogy a világ annyiféle, ahány ember lakja. Mert a szálak kibogozása sokkal több energiát követel, mint az elfordulás. Hát ezért tartunk ott, ahol.

Nem a különbözőségekkel van a gond, hanem azok nem elfogadásával.

Ezért vagyunk annyira betegek. Testileg és lelkileg. A gyógyulás pedig itt kezdődik.

Amikor rájössz, hogy minden belőled indul, és ér vissza oda.

Mert ugyanolyan szeletke vagy a lélektengerben, mint párod, gyereked, az utcán kolduló ember, beosztottad, főnököd, orvosod, a nagy tudású hatalmasságok, vagy a ma született csecsemő. A lelkek nem rangsorolhatók. Nincs kevésbé értékes, vagy sokkal fontosabb.

Miért írom ezeket a gondolatokat bevezetőként?

Mert mindannyian ugyanazt a játékot játszuk, s mindannyian érezzük, hogy egyedül nem csak győzni képtelenség, de végigjátszani is. Mert olyan piszkosul nehéz néha felkelni is, szólni hozzá, netán rámosolyogni arra a másikra. És ha ez nehéz, mennyire az a többi...?

Mert értelmét keresed a mindennapjaidnak, helyednek, munkádnak, családodnak, ennek az egyáltalán nem könnyű, életjátéknak nevezett micsodának, melyben egyszer csak jelen lettél.

Azt mondod, nem kérted, nem akartad, pedig de. Ha megpróbálsz emlékezni erre, csak görcsös akarásba gubancolódsz. Emlékeid nem segítenek, mert korlátozva vagy eme képességben. Eleve kódoltak a születés előtti emlékek. Hogy néha felsejlik valami, amiről tisztán érzed, hogy nem a te életed, mégis átélted valaha (netán átéled majd a jövőben)?

Fogadd el ezeket az érzéleteket! Furcsa, mert lehet, hogy álmokkép formájában találsz rá, lehet, hogy hallani véled, talán látni, talán gondolataidban fénylenek fel különös pillanatok. Vagy csak érzed, hogy ez így van. **ÉS EZ ÍGY VAN.**

Hol vagy ilyenkor? Milyen álmokkép, hang, kép, gondolat vagy érzés varázsolja eléd a furcsa érzéleteket? Ki súg, ki láttat, ki furakszik be gondolataidba?

Vannak kérdéseid? Jó.

EGYEDÜL

Mi az élet legfélelmetesebb érzése? Az egyedüllét.

Abban a pillanatban, amikor beléptünk a földi szférába, anyagi testet öltve kaptunk egy földi segítőt, az egót. ő azért van, hogy védje fizikai valóságunkat, életben tartson, hogy feladatainkat el tudjuk látni. Ez rendben is, énünk fontos tartozéka, életben tartónk. Ego nélkül hamar martalékká válnánk, ez nem is kérdés. Ha nem lenne, nem lennél képes elfutni, ha kővel dobálnak, mindent elhinnél, amit mondanak, és mindened odaadnád, ha kéri – szóval buta, naiv lélek lennél.

Viszont.

Egód egyben el is szakít forrásunktól. Ezért leszünk magányosak.

Különös – mondod –, régóta bujkál benned egy érzés, csintalan módon hol kidugva fejét, hol gyorsan eltűnve a kavargó gondolatok között. Ez az érzés valami olyasmi, mintha nem idevaló volnál. Mintha ez a Föld egy állomás lenne a végtelen úton, mintha valakik csak idepottyantottak volna nagyon messziről, s majd egyszer el is visznek innen. Hm!

Úgy érzed, itt minden olyan kemény és határozott, merev és szigorú. Nem ez az eredeti állapotod. Nem ez az eredeti otthonod. Hiába erőlteted agyad, semmi, de konkrétan semmi nem villan fel, nincs emlékképed, csak vágyad.

A vágyad pedig húz az egység felé. Ez így túl misztikusan hangzik, és... olyan földtől elrugaszkodott. Vagy mégsem az?

Egységet pedig a Földön hol találsz? Csak ott, ahol az ég összeér a Földdel. Vagyis magadon belül. Hiszen az összekötő kapocs mindig az ember. Ha pedig magadon belül találsz, akkor gyorsan rájössz, hogy nincs szükséged másokra, nem kell a boldogsághoz egy másik ember szeretete, mert azt csak te tudod magadból felszínre hozni. Ha nem teszed, hiába a világ összes együttérzése, ha pedig megteszed, ki másra is lenne valójában szükséged?

Furcsa egy gondolat – mondod –, de ne csak a fekete betűket lásd, mikor olvasol!

A magány rossz érzés, és állítom: senki nincs a földön, aki szívesen él benne. S mégis hányan teszik? Magányosan az él, aki haragot táplál, aki féltékeny, aki sértődékeny, aki megbántott, aki fél, aki figyelmetlen, aki lehangolt, aki dühös, aki agresszív, aki szomorú, aki szorongó. Ez a sok negatív érzés mind elszakít önmagadtól, saját lényegedtől.

Elszakítanak a forrástól, melyből a lélek táplálkozik. És sokan élnek negatív érzésekkel, igaz? Az ő lelkük az egóval él szoros barátságban, s valóságos világukat lezárt kapuk őrzik jó erősen.

Miért vagy magányos ezekben a helyzetekben? Mert a belső világ ekkor nem ér el hozzád. Angyalaid csak akkor tudnak megérinteni, ha kinyitod számukra a kaput. A negatív érzések egytől egyig bezárják azt.

Azt kérded, miért jó az neked, ha nyitva tartod ezt a kaput? Hidd el, mindannyian felteszszük ezt a kérdést a keresés ösvényén, később jót mosolyogsz majd rajta, ha eszedbe jut.

Mert csak akkor érzed magad biztonságban, ha segítőd jelenléte tudatja veled: a védelem örök. Sosem lehetsz magányos, ha tudod, honnan származol.

Onnan jössz, ahol minden lélek egy, ahol nem vagy kiszakítva s magányra kárhoztatva, emberi testbe szorítva.

Keserően szép az emberi küldetés. Szétválva egymástól, egyenként kell megtapasztalnunk a fizikai élet minden gyötrelmét. Köszönöm – mondod –, jöhetne már egy kis öröm is a gyötrelmek után. Jön is, meglásd, csak tárd jó szélesre azokat a kapukat!

SZÉLESRE TÁRT KAPUK

Milyen kapu?

A kapu az átjáró a dimenziók között. Ez így megint túl misztikus – mondod –, és azon gondolkodsz, mi az, hogy dimenzió; létezik, vagy mese az egész a láthatatlan világról. Aztán jön a következő gondolat: valaminek lennie kell. Isten túl messze van, és túl megfoghatatlan, de hogy létezik valami rendezőelv, az tuti – mondod –, és komolyan elgondolkodsz...

Á, megvan – kiáltod örömmel –, az a számtalan véletlen! Mennyi éppen pont-jó helyen-jó időben esemény történik veled mostanában! Megannyi véletlen egybeesés, megannyi szerencsés pillanat. Az ég veled van – mondod –, meg aztán elég szerencsés is vagy, naná.

Legyen, ahogy gondolod – válaszolja az ég.

Akaratod szabad, azért vagy itt, hogy megtapasztald ezt. Eldöntheted, melyik utat választod. Vonz a magányos test kielégülésének minden öröme, vagy észreveszed, hogy a dolgok mindig minden ponton összefüggnek, s egy felsőbb rend igazgatja a világot. Előbbi alacsony frekvencián égeti életed, utóbbi a tanulás folyamatában egyre emeli tudatosságod.

A test csupán a vivőanyag, és a lényeg, az örök szellemet kell láthatóvá tennie. Örök szellemed ugyanis minden életében tanulni akar. Ha elég sokat tanult már, a kapu szépen elkezd nyílni. Mostani életedben jött el az idő arra, hogy végre tudatosan is részt vegyél a kapunyitás eseményeiben. Erre akkor van módod, amikor az egót aludni küldve társalgásba kezdesz a kapu másik oldalán levő világgal.

Nos igen, egód ezt nem szereti, gyorsan vissza is rángat ebbe a világba. Nem szereti, ha máshol jársz, azzal vádol: megbolondultál.

Végül is gondoljon, amit akar, örök lényeged itt van már a felszín közelében, nem fog rajta a földi én visszahúzó ereje.

Gondban vagy, valld be. Itt állsz a jelenben, emelkedő tudatosságod fényében, és minden vágyad, hogy másoknak is megmutasd: amit itt látnak maguk körül, csak egy furcsa, vibráló, zűrzavaros leképezése a nagy rendnek. Meg akarod mutatni, hogy ez itt egy nagy semmi. Mert üres, szétszakított, ultramodernizált elmagányosítás, semmi más. Nincs benne a lényeg.

És éppen a lényeg az, amiért itt vagyunk. Az, amiért jöttünk, de nem találjuk, mert nincs itt. Nem a látható világban van. Amikor megérted, hogy örült vágyad, az emberként megszületés csak egy furcsa illúziója annak a jólétnek, amiben azelőtt voltál, s ahova innen mész.

Akkor leszel nyugodt, ha ráébredsz arra, hogy a tiszta lelked az, ami egyedül számít, mert semmi más nem ad boldogságot. Jó, hát azt gondolod, az új autód majd nagyon boldogít, hiszen lelked tisztaságával nem lehetsz sikeresebb a mai piacon.

Szóval keresed a kaput. Jobb lenne, ha nem keresnéd, hanem egyszerűen eldöntenéd, hogy az pedig ott van, ahol, és gondolataid kivetítenék eléd, ahogy kinyílik odabent, és keresztül-árad rajta végre az a rengeteg segítség, mely életed első percétől kezdve erre várt.

Tudsz utazni az időben? Akkor menj és nyisd ki az ajtót, mely gyerekkorod eseményeit rejti maga mögött! Emlékszel? Voltak apró, láthatatlan barátaid, nevük is volt, tudod-e még?

Láttál fényes gömböket, virágokat, fehér fényeket, érezted a melegséget, hallottad a kacagást, mely téged is nevetésre készítetett. Zavaró volt néha, mert tudtad, hogy szüleid nem látnak ebből semmit, testvéred kinevet, ha róluk beszélsz. Mennyire jó is volt akkor, igaz? Aztán ahogy keményedtél bele a földi létbe, egyre nőtt a távolság közted és láthatatlan kis társaid között, mígnem elveszítetted képességedet arra, hogy észleld őket. Most aztán itt állsz egyedül, pedig tudván tudod, hogy nincs ez jól így, és nem is vagy egyedül, ám a segítők már nem leled.

Nem csoda, hogy nem leled. Bezártad, lezártad az utat előttük. Egód életre kelt. Tiszta és érzékeny lelked hozzászilárdult testedhez, látásod beszűkült fókusszal csak a sűrű anyagot fogja már. Kik voltak e fénylő pontok, gömbök, virágok, eleven kis lények, barátok?

Ők azok az angyali segítők, akik veled együtt indultak születésedkor, és veled vannak most is, de semmit nem tehetnek érted, ha a kapcsolatot nem tartod velük.

Furcsa? Szokatlan, hogy a világ nem csupán annyi, amennyit látsz belőle? Bizony, elég zsúfolt a láthatatlan tér...

Ez, tudom, néha ijesztő. De azt is tudnod kell, hogy csak azok számára, akik „bűnökkel” élnek. Ez a bűn fogalom nagyon zavaros, most nem is tartozik ide, de annyit azért jó tudni, hogy az őszinte ember számára nincs félnivaló. Az önzetlen szeretetben élők számára ez a helyzet maga az ősi nyugalom, a biztonság, az otthon.

Mit is kezdtem pár mondattal előbb?

Megkértem angyalaimat, rendezzék össze gondolataimat, mert nem fogod érteni, amit mondani akarok. Vagy ők akarják mondani? Már nem is egészen vagyok tisztában ezzel – a lényeg, hogy néhány értelmes mondatot össze tudjak szedni segítségükkel. Csak addig, míg e könyv tart.

VÉLETLEN

A véletlenek hatalmáról kezdtem beszélni az előbb.

Hát jobb, ha tudod, hogy ilyen fogalom az angyali szótárban még véletlenül sincs.

Tehát szándékosan nincs, hogy értsük egymást. Mert semmi nem történik véletlenül. A véletlen azt jelenti, hogy nem véled, nem gondolsz rá, mégis megtörténik. Tehát rajtad kívül álló tényezők okozzák. Igen, ezek azok a bizonyos összefüggések. Ezeknek meg kell történniük azért, hogy továbbléphess. Hú, ez nagyon bonyolult – mondod –, és igazad van, de csak azért, mert meg akarod érteni. Ne akard megérteni, csak fogadd el! Minden, ami történik, okkal történik veled. Ha nyitott vagy a történésekre, semmi nem válik ártalmadra.

Mondd, miért van az, hogy egyesek szinte sose találkoznak gonosz emberekkel, nem történnek velük „véletlen” szerencsétlenségek, nem esnek bele a leépítésekbe, nincsenek nem várt baleseteik, nem kerülnek vitába, peres ügyekbe, nem vesznek össze az eladóval, a szolgáltatóval, a nem tudom, kivel. S miért van, hogy mások folyton szerencsétlenül járnak, ezer a vitájuk, mindig van rosszakarójuk, mindig történik velük valami negatív. Tudod a választ?

Mi lehet a különbség? A tudatosság. Önmagad tudatában levés. Hogy se több, se kevesebb nem vagy senkinél.

Az égi hatalmak addig terelgetnek, míg végül megtalálod önmagad: azt az embert, akinek ebben az életben lenned kell. Hogy kinek kell lenned, azt csak te tudhatod, és meg is fogod tudni, mikor eljön az ideje. Nálam is megtörtént, hogy eljött az ideje.

A sokkos időszakokban az ember nem gondolkodik, mert nincs is egészen magánál. És ez a jó. Mert ilyenkor visszahúzódik az ego, utat enged a lélek a belső hatalom színre lépésének. Csak így képes rá. El kell veszíteni az emberi tudatot, a racionális elmével való kapcsolatot, hogy ez a mélyebb tudat előtörhessen. Ilyenkor valami álomszerű, kábult állapotban élsz, visszaemlékezve nem is érted, hogyan voltál jelen a világban, hiszen valójában nem is voltál ott. Ködös emlékképek, pedig ennek köszönheted a *változást*.

Nem dolgozol, hogy értékelj, mértéket fogalmazz meg. A dolgozol csupán annyi, hogy elfogadd, ami veled történik. Ennyi. És itt be is fejezhetném az írást, mert tényleg ennyi az egész. Fogadd el az életed, engedd, hogy az történjen, aminek kell, ne kontrollálj, ne állj ellent akkor sem, ha elméd erre készíttet. Csak légy nyitott, keresd mindig a jó megoldást, a szeretet cselekedjen kezeiddel!

Az ég csak a tiszta gondolatoknak segít, ez – gondolom – nem is kérdés számodra. A dolgok előmenetelét, a megoldást mindig rábízhatsz.

Tudom, azt mondd, ha mindig rábíznád magad az égre, hol maradsz te, a gondolkodó ember, aki előre lát, tervez, átgondol, kitalál. Nos igen, tervezz, találd ki, gondold át, láss előre, de eme képességek elég rövid távon működnek.

Nyilván át kell gondolni, mit akarsz főzni, mert ha nem mész boltba, hogy megvedd a hozzávalókat, abból bizony nem lesz ebéd.

Amikor azt mondjuk, hogy figyeld az angyalok ságát, figyeld a készítményeidet. Érzed már azt a belső fenéken taszítást, hogy indulj már? Érzed, hogy most nagyon nem jó neked, és muszáj tenned valamit? Nem akarsz megbántani, de a birka mód se az emberi lét célja – mondd –, és igazad van. Tudnod kell lépni magadért, különben az élet kiszelvektál.

Na szóval. Nem lehet mást mondani, mint azt, hogy légy nyitott! Ha érzel valamit, engedj neki! Mindaddig helyes a ság, míg nem kell megkérdőjelezned. Tiltott lépéseid mellett nem kapsz támogatást, s ezt is érezni fogod, vagy már érzed is. Ilyenkor szólal meg a lelkiismeret, aki ismeri lelked útját, és figyelmeztet, hogy épp tilosban jársz.

Tudom, a szerelem. A heves érzelmek úgy nyakon ragadnak, hogy még...! Azért jó tudni, hogy nem minden – emberi mércével mért – emberi kapcsolat tiltott. Vannak sors-szerűek, melyeknek be kell következniük. Ezt is érzed majd. Minden apró és titkos kérdésedre választ kapsz angyali segítőidtől, csak kérdezd őket. Aztán persze halld is meg, mit mondanak!

Beszélünk még bővebben az angyali ságok fajtáiról, de most a mesélős szakaszban vagyunk.

Véletlenek. Ezek növelik belső tudatosságod. Engedd át magad nekik! Simulj bele az életbe! Nehéz erről beszélni, mert ezt megélni kell, megélni viszont úgy lehet, ha előbb beszélünk róla, és talán rájössz, hogy ismered ezt az érzést, csak eddig nem ismertél rá. A bizonyosságot várod arról, hogy jól gondold, jól érzed. És ezt meg is kapod.

Merthogy semmi nem történik ok nélkül, csak úgy. Minden, ami történik – még akkor is, ha nem látsz benne abszolút semmi jelentőset – elvezet egy másik, nagyobb történés felé.

Mire gondolsz?

Vezeted az autód, mész hazafelé. Nem történik semmi. Látszólag. Azonban beáll a kocsisor, és nem tudsz gyorsan haladni. Jó, rendben – mondd –, hisz úgysem tudsz mit tenni. Közben hallgatod a rádiót, vagy tervezed az estédet. Nincs ebben semmi különös. Aztán megállsz a sarki boltnál egy kis elemózsiát venni, s mit látsz? Éppen akkor jön ki a boltból egy rég látott kedves ismerős, akit hetek óta nagyon el szeretnél érni, de valahogy nem tudtál. Ha korábban jössz, még nincs ott, ha később, már nincs. Azt mondd, jó volt az időzítés. Pedig hát

nem véletlen, hogy ez pontosan így történt, hogy nem előbb és nem később értél oda. Kiváló alkalom arra, hogy átértékeljed kapcsolatod a felsőbb hatalmakkal.

Vagy mást mondok.

Nem lesz pozitív példa, viszont ezeket hívjuk figyelmeztető jeleknek, nagyon sok van belőlük. Szóval párodat hívod, mikor ér haza, pedig nem szokásod őt hívogatni. Zavartan rebegi: be kell még ugrania valahová, de siet. A háttérben furcsa hangokat hallasz, hirtelen felismered, hogy a drága nem a munkahelyén van. Női hangokat hallasz. Furcsállod a dolgot, és bár a gyanakvás nem pozitív érzés, felbukkan benned egy gondolat párod hűségéről, szavahihetőségéről. Nem folytatom, a bizonyosság jelei ezek után világosan körvonalazódnak szemed előtt. Jó alkalom arra, hogy tisztába tedd kapcsolatodat. Éppen jókor telefonáltál, éppen jó helyzetben. Miért nem előbb, és miért nem később?

Ne csodálkozz ezeken az egybeeséseken! Nem véletlen, hogy azzal beszélsz éppen, akivel; hogy azt mondd éppen, amit – pedig csak egy futó találkozás egy ismeretlennel. Elejtesz egy mondatot, nem illik a képbe, mégis mi lesz belőle? Új munkát találtál régóta munkanélküli párodnak. Akár.

Vagy régi vágyad teljesül egy annyira banális helyzet kapcsán, és a legtöbb, amit tenni tudsz, hogy nevetsz az egészen. Egy rég nem látott ismerősnek arról beszélsz, hogy kutyát szeretne a lányod. Csak úgy mellékesen. Azt mondja erre, éppen most hirdeti a kutyáját. Rendben – mondd –, na de ami neked kell, az legyen kicsi, nyugodt, simogatni való, gyerekszerető. Mit gondolsz, milyen kutyát akar eladni ismerősöd? Kicsit, nyugodtat, simogatni valót, gyerekszeretőt. Véletlen?

S ez a kutya nem csupán egy kutya. A gyermeki lélek megmentője. Egy hú kis társ, akivel egymásra vártak már rég.

Példát tudunk százával sorolni. Ami a lényeg, hogy égi szemmel nézve ezekben semmi csoda nincs. Fogadd el a történeteket, és nyitott szívvel várd, hogy átélhesd! Meglátod, elkerülnek a nagy gondok. Vagy ha nem, olyan magabiztossággal kezeled a kellemetleneket is, hogy magad is csodálkozol rajta. Addig lesznek ezek igazán kihívások, míg csodálkozol rajtuk. Amint mosolyogni tudsz bármilyen, bosszúságnak nevezett eseményen, érezni fogod, hogy csak egy újabb feladatot kaptál, és irány a megoldás. És meg fogod oldani.

Úgy mondják ezt, hogy belesimulsz az élet dolgaiba, a helyzetekhez illeszkedsz. Nehéz? Gyakorold! Amíg bosszankodsz és felháborodsz, addig van elég dolgod.

Egyet jó, ha tisztázunk. A dolgokat nem tudod megváltoztatni, a történeteket nem tudod meg nem törtéنتté tenni. Nincs befolyásod mások tetteire. A bosszúságok bizony utolérnek. Ez a dolguk.

Egy dolgot tudsz tenni a váratlan és kellemetlen szituációkkal, ha nem akarod elveszíteni nyugalmadat. Együttműködsz a helyzettel. Két módon lehetséges ez:

- 1.** Belépsz abba a helyzetbe, a részévé válsz. Aktív közreműködőként hatásod lesz rá, nem csak kívülállóként mérgeledsz. Tehát dolgozol a megoldáson. Ilyen egyszerű. Ekkor munkálnak benned a problémamegoldás angyalai. Nagyon erős a hatásuk, jelenlétük megsokszorozza az erőt.
- 2.** Ha nem lehetsz hatással a történetekre, maradsz kívül az egészen, de most sem mérgeledsz. Miért tennéd? Ugyanakkor nem is akarod megoldani, sem ellenállni neki, hanem csak hagyni, hiszen változtatni rajta úgysem tudsz.

A lényeg, hogy pozitív maradj. Tudom, fárasztó, mert néha mindenkinél elszakad a cérna, de még a kötél is...

ÉLETED

Most arról az életről akarok beszélni, amit éppen élsz.

Születésedkor vállaltad, hogy jelen leszel ebben a világban, mert dolgoz van itt. Bármilyen életet élsz. Nyomor, betegség, veszteség, kilátástalanság, ez mind saját vállalásod, de ugyanúgy benne van az is, hogy képes vagy ezt megváltoztatni. Nem látszik úgy, hogy igen, pedig DE.

Tudnod kell, hogy minden élet értelmes. A rövid élet is, a beteg élet is, a gazdag élet is okkal van jelen. A nagy rendezőelv, isten tudja, miért küldte éppen oda gyermekét, vagy más-képp fogalmazva: miért vállalta lelked ezt az utat a születést megelőző időkben. S mivel az élet sajátja a próbatétel, fontos, hogy elfogadd ezt. Boldogságra teremtődtünk, de feladatok sűrű szövevényén át. Aki jól oldja meg feladatait, annak kijár a jutalmakból is. Ez törvény, természeti törvény.

Születésedkor melléd szegődtek – oda lettek teremtve – láthatatlan segítőd. Tudtad ezt annak előtte, hogy ott lesznek, a feladat a földi testben az, hogy lelked felismerje őket, hiszen a fizikai test erre nem képes. Őket csak érezni lehet, intuícióval, hatodik érzékkel érzékelni. Ezért kár minden erőlködésért.

Ezek az angyali lények azért vannak melletted, hogy érezd: nem vagy egyedül. Hogy minden lépésedet vigyázzák, amint létüket elfogadod, s engeded, hogy átlépjenek a kapun.

Ők tudják, hogy pontosan ott vagy jó helyen, ahol éppen vagy.

S te honnan tudod, hogy ez így van?

Onnan, hogy amint a magadénak érezed ezt az életet, elfogadod, hogy ez a te utad, egyszerűen béke árad szét a testedben. Lelked tudja, hogy így van, a testednek van szüksége a megnyugtatásra.

Tudom, a helyzeted közel sem eszményi. Szűken mért az ég, amikor utadra bocsátott – mondod –, hogyan lenne ez a te utad, ekkora hiányokkal, ennyi boldogtalanul átélt pillanattal?

Az út éppen ez, ez a sok boldogtalanul vélt pillanat. Egészen addig kell taposnod köveit, míg rá nem lepsz az első fénylő kavicsra. Ez a fénylő kavics pedig nem más, mint az addig keserűen átélt pillanat másik oldala, amikor meglátod a lényegét – fájdalmaid sűrű posztóján keresztül.

Azt, hogy minden fájdalom érted van. Addig fáj, míg meg nem érted: leckét kaptál, amit addig ismételtet veled az élet, míg rá nem jössz, hogy a megoldás benned van, mindig is ott volt. Minden tüske addig szúr, míg ki nem húzod. Vagyis változnod kell a szeretetben.

Annyiszor elgondolkodsz ezen.

Nehézségeid addig aggasztanak, míg el nem fogadod azokat. Míg a megoldást nem önmagadban kezded el keresni. Ez a keserű pillanat másik oldala.

Kíváncsi vagy, mi a megoldás, tudom, mindig türelmetlenné tesz a kérdés. Beszéltük már: az elfogadás. Saját életed elfogadása. Ez a tiéd, ezt kell élned, s amint belesimulsz a legnagyobb veszteségekbe is, együttműködsz helyzetekkel, az ég elkezd kitisztulni. Idővel. Addig kell rónod köreidet, megtenni a hiábavalónak tűnő lépéseket, a viszonzatlan segítségnyújtást is, míg le nem dolgozod az adósságod. Amint ez megtörténik, a dolgok egyszerre jobbra fordulnak. Azt súgják angyalaid: csak tedd, ami a dolgod, ne kételkedj, ne kérdezd a miérteket, csak tedd. Légy igazi önmagad, add a legtöbb szeretetet, amit csak tudsz még akkor is, ha ez fáj, mert viszonzatlan! A viszonzás angyalai arra várnak, hogy eljőjön az ő idejük a jutalmak kiosztására. El fog jönni az idő. Őrizd meg nyugalmaidat. Csak tedd a dolgod szeretet tel! A végeredmény miatt ne aggodalmaskodj! Az aggodás az egyik legnegatívabb érzés. Meggátolja angyalaid munkáját.

Fogadd el, hogy ez az élet a te életed. Vigyázz, nem beletörődésre készítetnek, hanem elfogadásra. Beletörödni annyi, mint – „na jó, bánja kánya, legyen így” – morogva bár, de beletörődöm. (Ez nem lélekkel történik.) Elfogadni pedig annyi, mint nyitott szívvel várni, mi történik, mert ez mind értem van.

Viszont. Az angyalok nem oldanak meg helyetted semmit. Segítenek, irányt mutatnak, jeleket küldenek, de ezeket neked kell észrevenned és hozzátenned éppen azt, amiért fizikai testben vagy, vagyis *megtenned*, amit meg kell. A cselekvés a lényege ennek a földi életnek.

Talán mondtuk ezt már...

ROSSZ DÖNTÉS

Nincs olyan, hogy rossz döntés. Ha rosszul választasz, azt azért teszed, mert akkor épp arra a leckére volt szükséged. Amint megtapasztaltad következményeit, tudni fogod, hogy melyik a következő jó választás. Tudni fogod.

Amíg csak mondják neked, nem *tudod*. Amint megtapasztaltad, már a tiéd.

Akkor és ott talán úgy tűnik, hibás döntést hoztál, de ne bánkódj emiatt, keresd a magasabb értelmét. Ha nem keresed, akkor is szembejön a válasz. Ekkor csapsz a homlokodra, hogy na hát, semmi nincs véletlenül és értelmetlenül! Ez az, amikor azt mondjuk, hogy minden rosszban van valami jó, vagy hogy minden rossznak keresd a jó oldalát.

Működik az isteni igazságszolgáltatás, dolgoznak az angyalok.

ANGYALI SÚGÁSOK

Égi üzenetek, halk súgások, megérzések, bizonytalan bizonyosságok. Mik ezek? Angyali súgások? Az angyalok akkor segítenek, ha kéred őket. „Istenem, segíts!”- sóhajtod, ha bajba kerülsz. Önkéntelen sóhaj lelked mélyéről, de mindig eljut a címzetthez.

Isten elküldi hozzád hírnökeit.

Hírét annak, hogy a helyes válasz mindig benned van, ott dübög belül, halld már meg végre! Amint kinyílik füled, szemed, hatodik érzéked, képes lesz az angyali nyelvezet is felszínre törni.

Különös – mondod. Tudatos agyad, a racionális, az elemző, a kritikus totálisan cserbenhagy ezekben a pillanatokban. Hiába erőlteted agyad, nem tudod elég erős prés alá szorítani. Erőlködésbe fogsz. Hallani akarod a választ, látni akarod azokat az angyali lényeket, akik állítólag melletted vannak a nehéz pillanatokban. Mégis akadályba ütközöl. Az akadály az erőlködés.

A tudat hogyan is férne össze a tudatalattival?

Az angyali válaszok onnan jönnek pedig, a tudat alsó – vagy inkább felső? – rétegéből, a hatodik érzéken át. Azon a csatornán, melynek hullámhosszát a tudatos agy nem képes befogni. Nem lehet rajta erőszakot tenni. Ezek a válaszok csak úgy jönnek, egyszerűen megtörténnek. Egyszerre csak itt vannak. Mint kész válaszok. Látod, hallod, tudod – vagy valamilyen érthetetlen oknál fogva – megcselekszed.

A tudatos agy pedig végrehajt.

Mit is? A hatodik érzékkel befogott üzeneteket. Amikor tudod, hogy nem tudod, miért, de meg kell tenned valamit; nem tudod miért, de most más felé kell vened az útirányt, vagy

nem tudod, miért, de fel kell hívnod valakit, ki kell nyitnod egy könyvet, mely már évek óta porosodik a polcodon...

Végtelen lehetőség adott a hatodik érzék számára, hogy bizonyítsa létét. Az benne a vicces, hogy a hatodik érzék egyáltalán nem akarja magát bizonyítani.

A bizonyítási kényszer mindig az ego sajátja.

Ha mégis érzékelnél akarod a benned élő rejtett dimenzió létét, egy dolgot kell tenned: légy befogadó! Légy nyitott! Ha úgy akarod. A döntés a tudatos elméé. Érdekes, nem?

Hiába a tudatos döntés azonban, ha egód közbepimaszkodik.

A játék lényege, hogy az egót rendesen ki kell zárni belőle. Mi marad akkor – kérdelek – .. egy törékeny, sebezhető, csupasz lélek? Na ne!

A lélek akkor a legerősebb, amikor a legsebezhetőbb. Ez már csak egy ilyen paradox törvény, de megtanít mosolyogni mindenre. Megtanít arra, hogy ne vedd magad annyira komolyan, te törékeny ember, mert éppen ebbe roppansz bele.

Mit tesz az ego? Számolgat, egyenleget von, valóságsszámításokba kezd, mérlegel, kritizál, és hát jól odamondogat. Mert ezt kell tennie, ez a dolga. Mi vele a baj? Hiszen csak végzi Isten által kiszabott feladatát.

Mit tesz a lélek? Hagyja, hogy az ego ezt tegye, mert mindennek megadja saját létjogát. Közben várja, hogy éppen a racionális ego elvezessen arra az ösvényre, mely az irracionális világba vezet. Hogy lehet ez – kérdelek –, hogyan visz az ego éppen oda, ahol nincsen maradása?

Mert az ego fél. Fél attól, hogy magányossá válik, hogy beteg lesz, hogy becsapják és elhagyják, szóval fél mindentől, ami veszélyezteti létét. Mert az ego csak a fizikai lét sajátja. A szellemi régiókban nincs ego. Ott nincs rá szükség.

A fizikai test pedig tudja, hogy nem lehet örök, mert aki belép egyszer a földi létbe, az ki is lép onnan, vagyis fizikai képe megszűnik, vele együtt pedig az egy útra szerződött ego is.

Az ego félti létét, ezért keresi saját irracionális válaszait, közben elvezet téged a valódi felismerés ösvényére. Nem akarja, és mégis. Mert kénytelen. Mert a mulandóság félelmetes számára, pedig éppen ez a sajátja.

Van, ki gyermekkorától fogva tudja, érzi, hogy ez a világ csak egy feladatpálya, van, aki később ébred rá erre, s van olyan is – nem kevés –, akinek csak akkor gyullad ki a láng, mikor a másik világ hívó szavára itt kell hagynia földi testét. Késő felismerés, de az örök lélek szempontjából nincs olyan, hogy késő. Mert a lélek számára nincs Idő.

A megcselekvés a lényeg, mert ez a földi élet *oka*. Más dimenziókban nincs lehetőség erre a sok csodára, amit emberként megélhetünk, átadhatunk. Csak a fizikai törvények rendjében tudjuk megcselekedni a globális lélek egyetlen feladatát, az elfogadást, a szeretetet. Mert a szeretet nem fogalom, nem érzés, hanem *cselekvés*. Életed végén megtudod, ha addig nem sikerül erre rájössz.

Ne várj addig!

Angyalaid ráérnek várakozni, létük örök és időtlen, nem köti őket földi korlát. Ha kéred őket, jó; ha nem, úgy is jó. Hallottál a szabad akaratról. Tudom, van neked olyan, erős is, ebben is biztos vagyok, csak éppen roppant korlátolt. Mert a dolgokra egyáltalán nincs befolyásod. Azt gondold, hogy van, és még sincs. Mert földi síkon gondolkodunk, földi látószöggel látjuk a világot, márpedig innen nem rajzolódnak ki az összefüggések.

Na jó, akkor emberként csak vergődünk a porban – kérdelek –, ha ennyire nincs hatásunk saját életünkre? Hol van ez a felsőbb rend? Álljon meg előtted, nézzen a szemedbe, és mondja meg!

Van hatásod saját életedre, ne hidd, hogy előre írt lapok sorait teljesíted. A történetet te írod, de a hajlamok, a lehetőségek benned szunnyadnak, ha tetszik ez, ha nem. Egyik erősebb,

s megnyilvánul, másik rejtőzködik, mert nem ismered fel magadban. Az új tudatosság arra ösztönöz, hogy felébreszd magadban ősi tudásod, bármi legyen is az. Mert a lélek tökéletes, kódolva van benne minden tudás. Hogy itt most milyen módon kell felszínre törnie, az a karma.

A karma pedig törölhető. De ez egy másik beszélgetés...

LÉPJ KAPCSOLATBA!

Jó, rendben – mondod. Valahol a dolgok elrendeződnek. Valaki vagy valakik elrendezik. Bizonyára van isteni igazságszolgáltatás. Mindennek kell, hogy oka legyen. Nem létezik, hogy ennyi baj történjen, ennyi igaztalan dolog essen meg veled. Mert miért?

Az okot ne itt keresd! Racionális elmével nem valószínű, hogy megfejtethed.

Lépj kapcsolatba!

Mesebeszéd, hogy angyalok vesznek körül. Képzeltetés, és pusztán fantáziálgatás a láthatatlan világ sűrűje. Saját valóságomat én teremtem, és senki más. Semmilyen felsőbb hatalom nem ura életemnek – mondod.

Ha mesének érzed, az is marad. Szép, gyermekkori történetek jótevőiként ott marad két dimenzióban a mesekönyvek lapjain az összes angyal, tündér, manó, kobold, istenek és istennők hatalmas csoportja. Mit gondolsz, ezek a lények mind fantáziaszülemények? Valamikor valaki kitalálta őket, s élnek a kollektív tudattalanban azóta is?

És ha ott vannak? Vagy bárhol máshol? Fel tudod fogni, vagy sem, számít? Mi számít akkor?

Az, hogy a kapcsolat működik, sőt nagyon jól működik. Tégy próbát! Légy hitetlen Tamás, kételkedj nyugodtan! Következő problémádnál mondd azt magadnak, itt az idő, hogy megbizonyosodj. Hívd az angyalokat. Mindegy, hogyan teszed – gondolatban vagy hangosan –, csak kérd őket. Elég, ha annyit mondasz: „angyalok, segítsetek!” És figyelj. Légy nyitott. Ne is várd, csak légy nyitott, és valamilyen csatornán megjelenik a válasz. Maradj középpontodban, gondolj arra, lehet, hogy vannak, lehet, hogy nincsenek...

Talán épp akkor szalad hozzád fiad egy jó gondolattal, vagy megszólal a rádióban egy dal, megcsörren a telefon a nap folyamán, levelet kapsz, egyszerűen eszedbe jut a válasz, vagy késztetést érzel valamire. Tanácstalan csak az ego tud lenni, aki nem hall és nem lát, csak azt, ami az orra előtt van.

Tehát? Teszel egy próbát? Vigyázz, mert nem csak az élet nagy dolgaiban segítenek, bármi legyen is az, ami foglalkoztat, kérd ki nyugodtan tanácsukat! Mire gondolok? Például a háziasszonyok örök és idegtépő, komplikált élethelyzetére, a mit főzök ma? problematikájára. Ugye, milyen kiborító évente háromszázhatvanöttször az agyadat erőltetni egy újabb nagyszerű fogás miatt? Kérdezd meg őket, mit főz ma. Na persze, azt azért tudd, hogy üres fejjel nem szegezheted nekik a kérdést. Valami támpontot adnod kell. Nem lehetsz teljesen felkészületlen. Mondjuk, állj a hűtő elé, és sorold fel, mi van itthon. Vagy tedd ugyanezt a kamra polcai előtt. Én hangosan szoktam, mert így nekem hatásosabb, de lényegében mindegy. Amint felsorolod, mi van itthon, már jön is a válasz egy ötlet formájában. Ez az! Legyen akkor ma rizses lecsó! Ennyi. Bonyolult?

Ám ha nem szereted ezt az ad hoc kitalációt, jobban passzol hozzád az előre kigondolás, ebben is szívesen segítenek. Amint nekiülsz, hogy egy hétre előre eltervezd a menüt, már jönnek is a jobbnál jobb receptajánlatok. Mert megtetted, ami feltétlen szükséges volt a kapcsolatba lépéshez: ráhangolódtál, vagyis gondolataidat a feladatra koncentráltad.

És sikerült? Működik a segítség? Jobban mennek a dolgok? Nem kell, hogy elhidd, csak tedd meg, kérd őket, és rájössz, a dolog nagyszerűen szuperál.

Az angyalok csodálatosan működnek, mert csodálatot ébresztenek benned. Tudod, mivel? Azzal, hogy a kérést követően tudatosan nem is várod, hogy bármi történjen, és mégis történik. Talán nem is érzed azonnal, ám kis idő múltán, néhány segítségkérést követően nem lehet nem észrevenni, hogy a dolgok milyen szépen összeállnak, rendeződnek, megoldódnak.

Elkezdesz csodálkozni ezen. Nahát, ez tényleg működik, hihetetlen! Aztán nekiállsz tudatosan is kapcsolatot létesíteni, egyre több módot találsz arra, hogy életed ebbe az irányba tereld. Hát jó, nem kell csodálkozni azon, hogy beindul vállalkozásod, hogy jól alakul a magánéleted, könnyen mennek a nehéznek tűnő feladatok, szépen belesimulnak a történések az életedbe, és mennyire jók az időzítések. Nálam ez a legszembetűnőbb. Minden jókor, éppen akkor történik, amikor kell, mert így passzolnak az események. Így aztán már jó ideje nem aggodom semmi miatt. (Ami persze nem teljesen igaz.) Közben egyre több boldog pillanatot élek meg, sok nagyszerű emberi kapcsolatot lelek, és alig várom, hogy újabb feladatom legyen, bár megvallom, időnként lemerülök bennük. Aztán észreveszem, hogy a pihenés is éppen jókor adatik meg. Úgy, ahogy az nekem a legjobb. Újabban a párom is észreveszi, hogy mennyi vágyam teljesül. Van, hogy a saját rovására, szegénynek, de hozzáteszem: részemről teljesen erőszakmentesen!

Ez van, a dolgok harmóniában működnek, mert nem engedem, hogy másként működjenek. Nem engedek negatív érzéseket. Ha mégis, úgy megkapom a magamét, akkor meg minek?

Próbáld ki, hogy elképzeled, kis angyalkáidat, ahogy ott ülnek a válladon vagy melletted egy angyaldimenzióban létező széken, vagy inkább jönnek-mennek veled, és egyszer csak azt mondd: na jó, akkor most lássuk, mit tudtok.

Oké, nem kell erről tudnia senkinek, nem kérnek arra, hogy avasd be kevésbé angyalhívő családtagjaidat, mert azt az angyalok sem szeretik, ha kinevetik őket. Nem a kinevetés a baj, persze, mert az nem árt nekik. A baj az, ha meggyengíti hited, ezzel gyengül a kapcsolat erőssége, és „visszamaradsz a fejlődésben”.

Szabad akaratom az angyalok is tiszteletben tartják, de mivel küldetésük célja, hogy segítsenek, megtesznek mindent, ami tőlük telik.

Ne feledd: olyan lények, mint mi – ugyanolyan jellemzőkkel, csak ők félreállnak, ha bármi negatív tapasztalnak. Ez az egyetlen, ami meggátolja őket a ténykedésben, erről külön is kell beszélnünk.

KIK AZOK AZ ANGYALOK?

Az emberiség nem tud másként létezni, mint közösségben. Mindannyiunk jól felfogott érdeke, hogy együtt egymásért cselekedjünk. A lelki béke záloga az emberi hovatartozás.

Amíg egyedül vagy, nem érzed jól magad.

Miért? Mert az ember akkor találja helyét, ha tehet valamit valakiért. Gondolj epekedve kedvesedre, hozd le neki az ég összes csillagát gondolatban, imádd őt a távolból szakadatlan, nem tettél érte valójában semmit. Mert a szeretet célja, hogy elérjen a másikhoz. Hiába mondd a telefonba: „de jó, hogy hívsz, már napok óta én is akartalak”, mit ér vele a másik? Tedd meg, hívd fel, keresd meg, ez jelenti a szeretet megcselekvését, az egyetlen kifejezési módot, ahogy emberi életet értelmes módon élni lehet. A többi csak felesleges időtöltés, ebből a szempontból legalábbis.

Mert a földi élet az egyetlen mód, ahogy az érzéseket meg tudjuk élni, ki tudjuk fejezni, tehát ahogy *megtörténhet* velünk. A szellemi dimenziókban energiák működnek.

Ma már tudjuk, nem maradhatunk életben elszigetelten. Addig folynak a harcok, míg nem ébred rá mindenki, hogy saját magunk ellen harcolunk, a bennünk élő örök Isten ellen vétünk minden háborúval, elszakítottsággal, minden önös érdekkal. Erről hallasz, amikor energiaszint-emelés, tudatosodás hallik mindenfelől.

Nem véletlen, hogy egyre szorosabb kapcsolat alakul ki az egymástól egyre jobban eltaszító világban az emberi közösségek, a valódi értékeket megőrző embercsoportok között. Mert minél egyszerűbb minden, minél több a technikai találmány, minél kényelmesebb az élet, annál elszigeteltebbek vagyunk. Így aztán törvényszerű, hogy egyre nő az igény a spirituális, a belső életre. Minél modernebb az élet, minél egyszerűbb és praktikusabb, annál jobban távolítja az emberi kapcsolatokat, bomlasztja a korábban meglévő közösségeket, demoralizál. Minél nagyszerűbb, annál kevésbé az.

Mostanában kevés az önszerveződő közösség, vagyis miket beszélek, hisz újabban megint érezni a kisebb-nagyobb szerveződések lélegzését.

Azért ez a kábulat és összeütközés bennem, mert ami az egyik oldalról mélységes mélység, az a másik oldalon egy csodásan virágzó völgy. Minél nagyobb a zűr, annál nagyobb erők halmozódnak a megoldására.

Amikor már sehol nincs fogódzó, a materiális világ szemmel láthatóan és szívvel érezhetően nem nyújt megoldást az emberi test és lélek bajaira, akkor a megoldás nem kereshető máshol, mint a felsőbb hatalmaknál, a belső világban, a szellemi dimenziókban. Nem látjuk, nem tapintjuk, fizikailag nem érezzük, mégis a legvilágosabban tudjuk, hogy a világ így működik, mert a nagy kerék forgására nincs más magyarázat.

Persze sok a hitetlen, a kételkedő, a kinevető, az áltudományossággal vádoló, és ne is tagadjuk, amíg a világ duális rendszerű, mindig lesznek, akik okot adnak erre. A szeretet azonban nem bánt senkit, amíg nem jelenik meg benne az önös érdek. Ahol megtapasztalod az ego uralta spirituális nézeteket (ez már önmagában ellentmondás), anyagi érdekeltségű istenségeket, a pénz és hatalom mozgatta szellemi közösségeket, ott nem Isten eredendő szándéka munkál. Amíg az ego hangosabb és toladóbb, mint a felsőbb én, addig nem tud megmutatkozni a felsőbb világ. S milyen érdekes (vagy épp egyáltalán nem az), addig nem is hiszed, sőt kineveted az új mozgalmakat. Meglehet, időnként van okod rá, azonban az igaz keresőt nem tántorítja el a számos sarlatán. Megy tovább, keresztül a sűrű masszán, míg hígulni nem kezd az anyag, és fel nem sejlenek a tiszta energiák.

Másrészről pedig mindannyian egymás tanítójaként úgy tanulunk és tanítunk, ahogy isteni rendeltetésünk jóváhagyja. Vagyis saját ütemedben fejlődsz, azoktól a tanítóktól tanulsz, akik saját szinteden oktatnak, irányt mutatnak. Ahogy fejlődsz, úgy hagysz el közösségeket, tanítókat, és jutsz el másokhoz. Vagy pedig a közösséged is veled fejlődik.

Ha tiszta szellemed (önzetlen gyógyítás, tanítás) vezet, jó tanösvényt taposol. Ha egód (pénz, elismerés, karrier), akkor csak ő erősödik, szellemed mellette kucorog...

Tehát hogy kerülnek a mi materiális, anyagelvű világunkba szellemi lények, hogyan lehetünk ennyire naivak – kérdik sokan –, hogy anyagi teremtményekben higgyünk? A tudomány már a sejtek mélyére hatol, soha nem látott távlatokat hódít, mesterséges módszereivel istent játszik, azaz dübörög az anyag hatalma. Hogyan lehet egyazon időben és térben másik istent imádni, mint őt, az anyagot?

A spirituális világ szépen lassan, és néha nem is annyira lassan lopózik be életedbe, s jelét adja, hogy a világot energiák mozgatják, hogy az emberi test sem más, mint koncentrált formája az amúgy szemmel nem látható energiáknak.

A szellemi energiák is a mi világunk. Honnan tudjuk, hogy a szemmel nem látható síkokon is van élet? Eredendő ősi tudásunk tartalmazza ezeket az információkat, tehát valahol meg kell lennie. Valójában nem az a jó megközelítés, hogy más síkon is van élet, hanem az a terü-

let az élet egy másik síkja. Az is a tiéd ugyanúgy, ahogy ez itt. Ezt a szemeddel, füleddel és a többi érzékszerveddel észleled, de mi van az érzésekkel, a megérzésekkel, a „véletlenekkel”, az érthetetlen vonzódásokkal, a számba se vehető nagyszerű egybeesésekkel, az összefüggések óriási, láthatatlan hálójával? Másképp fogalmazva: mi van az isteni igazságszolgáltatással? S ha Isten a szeretet ősatyja, ez az erő munkál mindannyiunk szívében, mert ezen a síkon érezzük jól magunkat, akkor az a való világ, vagy a látható, de egyéni érdeket követő élvezetek világa?

Van az anyagi valóságnak egy rendkívüli időszaka, melyben a fizikai érzékszervek alacsony, s a hatodik érzék magas fejlettségi foka lehetővé teszi az átjárást. Ahol még a szellem világa a valóság, s a test valósága gyenge lángocska csupán.

Ez az időszak a testbe érkezést, a születést követő néhány év. Nem tart túl soká, mert az ego átveszi az irányítást, elmosza a kis barátok képeit, s törli a hatodik érzék képességét. Azt mondja – mármint az ego –, hogy ez a hatodik érzék nem tartozik a fizikai valóság kelléktárába, és egyébként is veszélyt jelent önmagára, ezért nincs helye az anyagi világban. Elég gálád dolog ez tőle, de be kell látni: ő is Isten alkotása, és feladata éppen az, hogy a fizikai valóságban tartson, ne pusztulj el idő előtt élheterlenségem miatt.

A szellem szava mindig a bölcs gondolat, a tiszta akarat. Ésszel/értelemmel és szívvel/lélekkel együtt dönteni. A szellem akkor végzi jól a munkát ebben a testben, ha képes e két erőt harmóniába hozni. Ez pedig akkor lehetséges, ha arra az életútra terel, ahol lenned kell, mert ott jól fogod érezni magad. Ez van akkor, amikor azt csinálod, amihez kedved van, nincs kényszerfeladat, kényszerházasság, ekkor a munkád a hobbid, párod az igaz társad. Ez nagyszerű dolog, ha megvalósul.

Csakhogya szellem nem evilági. A szellem bölcs (ezért nem evilági), mert meg tudja tenni, hogy akkor is jól érezd magad, ha nem. Hogyan?

Itt jön a képbe az eredendő feladatunk, az önzetlen szeretet megtapasztalása mindkét formában (adás és kapás). Akkor látja el feladatát a szellem, ha nem okoz nehézséget a lemondás, az önfeláldozás, mert ezek nem nehézségek már, hanem természetes elfogadása az életnek, vagyis a szeretetnek. Földi aggyal gondolkodva ez ellentmondás, mert azt jelenti, hogy akkor is jó neked, ha nem. Bármilyen körülmények között jól érezd magad, mert szellemed tudja, ezt kell átélned, mindegy, hogy mi az.

S ekkor jön a szellem hatalmas jutalma: amint elfogadod az életed, megszűnik nehézségnek lenni mindaz, ami korábban az volt. Kívülről nézve nem változik életed: ugyanolyan gondoktól terhesnek, nyomorúságosnak, szegénynek látszik. Látszik... igen, kívülről. A lényeg viszont mindig az, mit élsz meg belül. Mindegy, mi látszik kívül. Belül pedig kibékülsz magaddal, összhangba kerülsz életeddel, így valósítod meg az igazi szeretetet, önmagad felé. S már nem is akarsz más lenni, másféle lenni, többnek látszani, gazdagabb lenni, más helyzetben, máshol élni. Megelégszel, sőt a megbékülés törvénye szerint örömmel elfogadod, és hálát adsz mindazért, amid van. Nem vágyakozol.

És akkor, de csakis akkor, amikor lemondasz mindenről, amid lehetne, amivé lehetnél, megkapod azt. Ez a jutalom. Ez nem tehetség kérdése, nem kiváltságé, ez *következmény*. Nem jutalom és nem büntetés, hanem egyszerűen csak következmény. Nem pozitív, nem negatív. Csak: van.

LÁTHATATLAN BARÁTOK

Mindannyiunk életét a később sajnos láthatatlanná vált segítők indították evilági útjára. Megbízásuk az átmenet megkönnyítését szolgálta, legalábbis azokban az időkben. Ezek a szellemi útítársak veled együtt nőnek, fejlődnek, bejárják ugyanazt az utat, mint te. Veled együtt élnek meg mindennapjaid a párhuzamos dimenziókban. Ha harmadik szemed csukva, a láthatatlan barátok eltűnnek az óvodáskor éve alatt, s nem is igen térnek már vissza. Általában – mondod –, mert jól tudod, egyre több földi halandó futkos körülöttünk egyre érdekesebb adottságokkal, jellemzőkkel, észlelésekkel, furcsa viselkedéssel.

Vannak, aki látnak olyasmit, amit mások nem látnak (tisztán látók), vannak, akik hallanak olyasmit, amit mások nem hallanak (tisztán hallók), vannak, akik érzékelnek olyasmit, amit mások nem érzékelnek (tisztán érzékelők), s vannak tisztán gondolkodó emberek is, akiknek gondolataiban kristálytisztán kel életre az anygali világ.

A lényeg, hogy a spirituális képességek egyre többek sajátja, s minden igyekezet ellenére sem mondható el sokukról, hogy elmeháborodottak vagy bármennyire is hibbantak lennének. Sem kevesebb, sem több kerekük nincs.

Mindannyian egyedi utat járunk be, ezt kell elfogadnunk. Vannak jobb esélyekkel indulók, tisztább szellemiséggel, magasabb tudatossági szinttel rendelkezők, és vannak kevésbé ilyenek. Na és? – mondod –, nem ez a lényeg. A lényeg, hogy jól csináld a dolgod. Bármi legyen az. A tisztán látó sem biztos, hogy többet tud, mint a tisztán halló, a tisztán érzékelő vagy a tisztán gondolkodó. Sőt ha egyik adottsággal sem rendelkezel, akkor örülj igazán. Mert elméd még tiszta, s a szellem (vagy nevezzük Istennek) tudja, kire milyen feladatot bízhat. Sosem biztos, hogy boldogabbak a nagyobb adottságokkal rendelkezők...

S nem is más embernél kell keresned saját magad, saját igazságod, saját életutad. Azt gondold, ők jobban tudják, mert érzékelnek azokban a dimenziókban, melyekben te nem. És itt tévedsz.

Mindenki érzékel a láthatatlan valóságban. Ki így, ki úgy, csak legtöbbször nem is tud róla.

Láthatatlan barát: így hívjuk azt az anygalt, akit a gyermekkor hajnalán még tisztán érzékelünk. Mindannyian.

Ők bennünk élnek, velünk együtt, saját létsíkjukon. Annyian vannak, amennyire szükségünk van. Kezdetben kis barátként kiváló segítők, játszótársaink, csecsemőként mosolyt csalnak az arcunkra, elragadják tekintetünket, vagy épp színes gömbként pörögnek szemünk előtt. Később visszahúzódnak, mert fel kell vennünk egónkat, hozzá kell szoknunk, mert ez a dolgunk. Azóta is itt vannak velünk, együtt nővünk és változunk, fejlődünk – ki-ki a saját dimenziójában.

Legtöbbünk – éntudata kifejlődése során – elveszíti a látható kapcsolatot, nagyon sokan vannak azonban azok a gyerekek, akik színes, valóságos beszámolókat adnak a másik világról.

Sajnos a legtöbb szülő jobban megriad, mint gyermeke, ha szellemlényekről, fényekről, tündérekről mesél a csöppség. Miket beszélek? A gyermek egészen addig nem riad meg, míg a felnőttek rá nem ijesztenek. A pici gyermek nem tudja még elválasztani a 3 dimenziót a négytől. Onnantól kezdve kezd el kételkedni, és kérdéseket feltenni, hogy szülőként megkérdőjelezed szavai hitelét. Kénytelen elfogadni az evilági törvényeket, mert idővel rájön: itt más szabályok dívnak. Belenő az életébe egyszerűen, és hagyja, hogy a régi elhalványodjon. Nem tehet róla.

Szülőként valóban ijesztő olyan lényekről hallani, ráadásul saját gyermekedtől, akiket te nem látsz. Félsz tőlük, s ezt tudja a gyermek is. Ha félni kell, az nem jó. Félni kezd ő is, ezért védekezésből inkább hárít. Alkalmazkodik. A félelem a kapu záródásának legfőbb oka. Az

angyali világ nem akar ijesztgetni. A szellemvilágban azonban nem csak angyalok élnek, ezért a legtöbb esetben a gyermek maga zárja le saját magát. Talán örökre, talán csak addig, míg el nem jön a kedvező idő arra, hogy égi csatornája megnyíljon, és ismét érzékeljen. Az angyalok pontosan látják a gyermek életútját, családi körülményeit, s amikor elérkezettnek érzik az időt, színre lépnek. Elkezd nyílni ismét a gyermek (vagy már felnőtt) harmadik szeme, a szellemvilág kapuja, és a test képessé válik a spirituális valóság elfogadására. Szabad akaratoddal eldöntheted: gyermeked mellé állsz szellemi fejlődése kibontakoztatásakor, vagy sem. Ez saját tudatosságod, rezgésszinted függvénye. A gyermekek tudják, hova kell megszületniük, kik azok az emberek, akik alkalmasak lesznek vállalt – sokszor bizony kiemelten nehéz – életútjuk elindítására.

VANNAK VAGY NINCSENEK?

Vannak vagy nincsenek? – kérded magadtól, mert kezded sejteni, első számú tanítód te magad vagy...

A válaszok odabent vannak, vagy ha nincsenek, akkor is ott vannak. Hogy értem? Ha nincs válasz, kapod a sugást, hogy hol találsz. Tehát mégiscsak ott volt a válasz. Azt mondd, szeretnél tudni róluk (mármint az angyalokról), megismerkedni velük, kideríteni, mi az igazság a dologban. Ezért, mert *keresel*, angyalaid (vagy felettes éned), ekkor még nem tudhatod, ki is pontosan, de abba az irányba terel, ahol választ kapsz. Olyan tanfolyamokra, mesterekhez, csoportokba, emberekhez keveredsz, ahol már pislognak a fények, vagy már ég is a láng. Fénymunkások, fényküldöttek, elhivatottak, magasabb tudatossággal rendelkező emberek körei töltik meg ma már a világot. Olyanok, akiknek személyes tapasztalatai vezetnek a keresőket. Ezekből az élményekből meríthetsz, tájékozódhatsz, aztán légy férfi a talpadon, és dolgozd fel a kapott információkat. Nem lesz könnyű. Mert amíg eljutsz odáig, hogy vannak-e angyalok vagy nincsenek, számos más kérdéssel is szembetalálkozol, sőt számos tapasztaláson kell átmenned. Ez minden esetben folyamat. De ez nem is kérdés, ugye? Szóval ha átjutsz bizonyos sűrűségű materiális szövedéken, amit most egy ugrással kihagyunk, ott állsz magasabb tudatszinttel a kérdés előtt: milyen az égi segítség angyali változatban?

Tényleg hatalmas fehér szárnyakkal bíró kedves teremtmények? Van nekik emberi alakjuk, arcuk, sőt nevük? És vannak saját feladataik is? Abban segítenek, amiben csak akarom?

Mielőtt nekiállsz ember alakba önteni az angyalvilág lényeit, állj meg egy picit. És gondolkozz el. Gondold végig, milyen segítségeket kaptál eddig! Milyen formában érzékelted a támogatást? Milyen véletlenek történtek veled életed során?

Milyen szinkroniákat vettél észre magad körül? Úgy értem, egybeesést, amikor az életed történései egymással szinkrónban vannak, egymásra felelnek, nagyszerűen összejátszanak, bár te magad nem teszel ezért, nem machinálod a helyzetet. Ezek a dolgok szépen, „maguktól” összeállnak, pontosan úgy illeszkednek, ahogyan neked jó, nem csúsznak el egymás mellett, nem ütköznek.

Példával is élek, mert így érthetőbb. Mondjuk, elígérkeztél egy találkozóra, de egy másik, fontosabb dolog miatt nem akarsz elmenni. Kényelmetlen felhívni a partnert a program lemondása miatt, de érzed, muszáj szólnod. Addig-addig vacakolsz, hogy csörög a telefon, a vonal végén a barátod, elnézést kér, de le kell mondania a találkozót, mert közbejött neki valami.

Vagy hasonló esetben, amikor vársz egy küldeményt, de nem tudod pontosan, mikor érkezik. Dolgod lenne, el kellene menned otthonról. Végül elmész, órákat töltesz távol. Hazaér-

kezvéen még talán le sem pakolsz, mikor csenget a postás a küldeménynel. Talán figyelt téged a kanyarban...?

Vagy másik, nagyon egyszerű kis példa. Barátnőd éppen akkor lép az ajtóhoz, hogy kinézzen, megjöttél-e már, mikor éppen emeled a kezed a csengőhöz.

Vagy amikor nem tudod felhívni párodát, mert foglalt a telefonja. Miért foglalt? Mert téged hív. És van ennek egy finomított változata, amikor már kikerested a számát, és nyomnád a hívás gombot, akkor hirtelen csörögni kezd a kezekben a telefon. Életed egyetlen párja (vagy jó, legyen az aktuális) nevét írja ki a készülék. Jó-jó – mondod –, hát téged hívlak, de miért bejövő a hívás?

Egyszerű, banálisnak tetsző, mindennapi kis példákat hoztam, mert ezek a hétköznapi esetek az életünk. Nem kell folyton nagy dolgokról ábrándozni, ezek az apróságok az élet misztériumai.

A egyszerű helyzetmegoldásokban mutatkozik meg Isten rendezőelve, ahogy az övéi életét terelgeti.

Az isteni rend akkor fedi fel magát, ha benned igazi valód, magasabb tudatosságod dolgozik. A magasabb tudatosság azt jelenti: tudod, mert elfogadod, hogy a szeretet az egyetlen, világot működtető rendezőelv, s te ehhez hűen élsz. Nem Isten viszonyul hozzád ekkor pozitívabban, hanem te illeszted életed szorosabban az isteni rendhez. Nézőpont kérdése: attól függ, istenfélő vagy istenszerető ember vagy. Haragvó és büntető, vagy megbocsátó és szerető hatalom ölelésében élsz?

MI AZ, HOGY ANGYAL?

Mi az, vagy ki az?

Az angyal személy, avagy valami más? Energia, fény, hang, hő, látható, hallható, tapintható? Van emberi alakja, vagy inkább csak fénye? Fizikai érzékszervekkel érzékelhető, ha a közelben van? Hogyan gondold rá/rájuk? Mint a levegőben láthatatlanul keringő, táncoló, jövő-menő lényekre?

Nem találni konkrét választ a kérdésre. Emberi aggyal nem könnyű beilleszteni fizikai valóságunkba egy olyan dimenziót, melyet nem látunk. Netán többet is.

Az angyalok létét sehol nem kérdőjelezi meg a világon. Egyik vallás beépíti és működteti hitrendszerében, a másik kisebb hangsúllyal tartja őket számon, vagy csak másként. A másként az a hozzáállás, ami megfelel emberi voltunknak.

Ahogy az istenkép is. Bármely vallás bármely istenét tekinted, mind az egyetlen forrásból ered. Más képben, más megtestesülésben, más hagyományokban. Az adott nép, világtáj életéhez igazodva. Ettől még az energia egy és ugyanaz, hisz működésének, létének értelme mindenütt ugyanaz: az önzetlen szeretet gyakorlása önmagad és mások iránt. Ha nem osztod valóságokra az istenhitet, csak követed szellemed szavát, szíved jóságát, belső bölcsességed útmutatását, bárhol legyél is a világon, otthon lehetsz benne. Hogy ki hogyan jut el istenéhez, az mind külsőség. S minden külsőség, ami korlátoz, elválaszt egymástól, és éppen ellentétes az isteni akarattal. Isten nem a vallásokban él, hanem bennünk, és mi őbenne. Itt van mindenben, hiszen ő a világ. Az emberek, állatok, növények, tárgyak, a természet, a levegő, a víz, a tűz, a föld, a fény – szóval minden. Ő alkot minket, tehát bennünk van, s mivel ő a természet is, ezért mi pedig benne vagyunk. Elménk bárhogy erőlködik, nehezen fogja fel. Az egyetlen, hogy elfogadjuk, elhiszük, ezután megtapasztaljuk, és tudni fogjuk.

Ha felteszed magadnak a kérdést: hiszed-e, hogy Isten mint egyetemes irányítóelv létezik, s hiszed-e, hogy angyalai és a szellemvilág más segítői között (velük együtt) létezőnk, vagy

pedig vagyunk az anyagban, aztán ha letelt az idő, jön a nagy semmi, melyiket fogadod el szívesebben? Azt mondod, ha odakerülsz, majd megtudod. Addig pedig az élvezet tart életben, mert ez az, ami jó, ami kell, s hogy közben fájdalmas pusztulásba visz, talán mellékes is...

Oly vékony az a fal, mely mögött megtalálod az igazi életed, igazi valóságod. Csak igent kell mondanod, és rányitni földi szemed azokra a csodákra, véletlenekre, segítő szándékú tettek, emberekre, amik/akik körülvesznek. Az élet értelme ez, a szeretetben élés, miért jó, ha elutasítod? Hogy a szeretet nem egy mennyei világban, hanem bennünk van? Naná. Csak hát ha nem figyelmeztet erre nap mint nap *valami*, könnyen elfelejted ezt, és ejted a sebeket másokon.

Isten létének helye, működésének emberi értelemmel való felfogása mindig elmélkedés tárgya.

Talán azért alkotott maga köré, magán belül angyali lényeket, hogy könnyebben felfogjuk őt magát (aki ugye nem személy, hanem a mindenség), könnyebben megértsük a miérteket, hogy a megtapasztalás, ami miatt a Földön vagyunk, létrejöhessen. Tapasztalni pedig érzékszerveinkkel tudunk. Ki melyikkel. Ahol szükséges – mondják az angyalok –, ott energia, fuvallat, simogatás, gondolat, érzés vagy készítés formájában segítenek, ahol szükséges, ott meg hang, fény, kép, mozgás vagy emberi alakként.

Miben is? Az angyalok akkor tudnak közbelépni, segíteni, sőt akkor kell ezt megtenniük, ha kilépsz önmagadból, és nem az ösvényeden jársz. Vagyis ha nem az eredendő szeretet nevében cseleksz. Ilyen alkalom pedig van rendszeren. Tehát az angyalok olyan mennyei lények, akik folyamatosan emlékeztetnek igazi valódra. Arra, hogyan kell élned. Ők az ég törvényeinek felügyelői, betartatói. Azt kérded, miért van erre szüksége a nagy rendezőelvnek? Miért nem elég, ha vele vagyunk közvetlen kapcsolatban? Miért nem ő koppint a fejünkre? Miért kellene közvetítők?

Talán mert emberi agyunk számára túl nagy falat az univerzális szellem létének elfogadása. Vagy van vagy nincs – mondod. De bizonyítani nem tudod.

És nem is kell. A bizonyítás az ego kívánsága. A hit a szellemé. Vagy legyen inkább tudás. A szellem azt is tudja, amit nem képes bizonyítani.

Az angyali közvetítők, a fényt hozó másvilági lények az ember számára lettek teremtve. Ők a kapocs igazi valónkkal.

Ezért nehéz megfogalmazni, mik is ők. Hogy érzékelhető energiák, az biztos. Az viszont, hogy számodra milyen formát vesznek fel, milyen módon vagy képes fogni őket, az egyedi. Isten részeként csak azt tudják közvetíteni, amit Isten. Csak darabokra bontva. Hogy észrevedd.

Lehet emberi formájuk, alakjuk, kedves arcuk, nagy, fehér szárnyakat formáló energiaburok a fénytestükön. Mert így megnyugtató elképzelni őket. Így a bizalomkeltő, így biztonságot adó.

Szóval akkor mik ezek az angyali lények? Istennek, a nagy rendezőelvnek küldöttei, egyben részei, akik mindig a szeretet, a jószág, igazi valóságod, vállalt életutad felé terelnek. Bár-hogy bármilyen formában.

Isten szava, útmutatása nagyon könnyen elvész az éterben, ahogy már mondtuk is. A teremtőhöz szólni túl nagy falat, túlságosan nem érzed méltónak magad ehhez, és ő miért érne rá pont a te kis ügyeddél foglalkozni. Pont veled, kis emberhangyával, aki a lába nyomát sem méltó szagolni. Az emberben eredendően ott munkál ez az érzés, hiszen akit kiszakítanak a nagy egészéből, s csak darabka már, nem meri az egészhez mérni magát.

MILYENEK AZ ANGYALOK?

Szellemlények energiatesttel, melyet egyesek látnak, mások hallanak, a legtöbben pedig érzékelnek gondolatok, érzések és álmok útján.

Az angyalok teremtett lények, Isten alkotásai, akárcsak az emberek. Nagyon sokan vannak, rengetegen, és nem halnak meg sosem. Jellemzőjük, hogy ott is maradnak örökre a szellemi dimenziókban, nem öltenek emberi testet. Felbukkanásuk, emberi alakot öltésük kivételes alkalom. Fejlett intelligenciával bíró égi segítők. Isten parancsát teljesítik az ember érdekében, tehát az emberek szolgálatára lettek teremtve.

S hogy milyenek? Jellemük szilárd. Kizárólag a szeretet élteti őket, hiszen szeretetből vannak gyúrva. Soha el nem tévednek, mindig tudják, mi a dolguk, s bárhol teljesítenek szolgálatot, hozzád is elérnek abban a pillanatban, mert sem idő, sem tér nem állít korlátot, s annyi helyen lehetnek egyazon időben, ahány helyen csak akarnak.

Megbízhatók. Ha kéred, mindig jönnek. Szeretik és örülnek, ha látják munkájuk sikerét, ezért az igazi fizetség, ha köszönetet mondasz. Ez a jelzés számukra, hogy jól végezték dolgukat. Ha nem teszed, elfelejted, sosem fognak vádolni, sem szemrehányást tenni. Saját lelked mindig jelez, ha elmaradásod van (kizárólag magaddal szemben). Sosem bántanának, sosem vonnának kérdőre, nem illelnének kritikával. Számukra így vagy tökéletes, ahogy vagy.

Ne félj kérni tőlük, sosem fáradnak el, mindig van idejük számodra. Erősek és hatalmasok, mindent meg tudnak tenni, mindenben a segítségedre vannak, ami szellemi fejlődésedet szolgálja.

Ne félj.

Fontos, hogyha kapcsolatot létesítesz velük, azt bátran tedd. A félelem negatív energia, negatív energiát vonz. Az angyalok nem ijesztgetnek. Ha ilyesmit tapasztalsz, az nem angyali forrás. A félelem a láthatatlanságuktól erősen csökkenti annak esélyét, hogy sikeres legyen a kapcsolattartás. Félelmeddel meggátolod tevékenységüket. Bízz bennük, a béke követi őket. Nem buzdítanak háborúzásra, veszekedésre, sosem bujtanak fel gyűlölködéssre.

Legmegbízhatóbb szellemi társaink. Tudják, honnan jöttünk, hova megyünk, miért vagyunk itt. Ők azok, akik mindent tudnak rólunk, előttük nincs titok. Erre azért néha felsziszszénünk. Minden belső és rejtett gondolatunkat nem szívesen tárjuk még őrangyalunk elé sem, valljuk be. Ez van – vagy vállalod vagy nem. Minden negatív hozzáállás blokkol, így aztán azt vonzóí magadhoz, ami energiaszintednek megfelel. Titkokat, bizalmatlanságot, félelmeket...

Az angyali jellem bámulatos és páratlan. Szolgálatot teljesítő lények, ezért akaratauk isteni irányítás alá vetett. Elfogadják isten parancsait, amit mi, emberek nagyon nem. Sorsukat a miénkéhez kötik, s örök időkre vállalják, hogy égi kíséretként végigballagják velünk hullámvasút életeinket.

Közben újra és újra arra sarkallnak, hogy ne akard tudni előző életútjaid, sem halálod körülményeit, ne akard tudni, miért vagy itt újra, csak szeress. Azt is, aki most rossz veled. Akkor is, ha kegyetlen, mert Akashádban ott van az indok, ami mostani karmád. Dolgozz a szeretetben, és megszűnik a karma!

Jellemzőjük, hogy szolgálatot teljesítenek, ezért nincsenek saját vágyaik. Azt kérded, hogyan képzeld el őket? Lehet ember alakba mintázva? Lehet férfi akár, vagy nő?

Az angyalok nem rendelkeznek szexualitással, ettől függetlenül lehet, hogy lelki szemeid előtt férfi vagy női alakban jelennek meg. Vágyak és nemiség nélküli tiszta lényként tekintsrájuk. Ha úgy érzed, szexuális jellegű kívánságaik lennének, biztos lehetsz abban, nem azt az oldalt vonzotad magadhoz, amelyik a segítségedre van.

Az angyalok égi rendszerében az őrangyalok állnak hozzánk legközelebb, az angyalok az őket is segítő égi lények, az arkangyalok pedig az angyalfejedelmek. A négy fő arkangyal: Michael, Rafael, Gábiel és Uriel.

Az angyalok hierarchiájában ez a legalsó szint. Ismerjük még a felemelkedett mestereket, kik életükben is nagy tanítók, gyógyítók, spirituális vezetők voltak. Ők, testüket elhagyva ugyanazt a munkát végzik saját dimenziójukban. Ilyen mester Jézus, Buddha, Mózes, Krisna...

A szellemi vezetők pedig olyan éteri lények, akik korábban emberként itt éltek a Földön, és távozásuk után szívügyüknek tekintik fejlődésünket. Ők olyan lelkek, akik ezt a küldetést vállalták, vagy közvetlen hozzátartozóink, akik felelősséget éreznek az itt maradtakért, ezért nem hagyják el őket akár életük végéig. Ez is egy nagyon érdekes kapcsolat!

Egy másik alkalommal őket is meghívjuk, legyenek segítségemre, hogy írassak róluk.

ŐRANGYALOD

Az őrangyal Isten személyes küldötte, az idők kezdete óta veled van: akár itt tartózkodsz épp a Földön, akár nem. Ő a tökéletes másod, aki mindent tud rólad, és arra törekszik, hogy életed során saját vállalt sorsodat teljesítsd. Akkor végzi jól a feladatát, ha ezt megteszed. Az őrangyaloknak nincs saját akaratuk, de önálló tudatuk igen. Emiatt korlátolt lények, egyetlen feladatuk életutad személyes támogatása. Energialények. Hálóba fogják a Földet, és energiájukkal tartják össze ezt a nagy masszát. Mintha a megszámlálhatatlan angyali seregek egymás kezét fognák a Föld körül, óvón vigyázva rá.

Mivel akaratuk nincs, nincsenek befolyással a negatív eseményekre, engedniük kell, mert az emberi szabad akarat sérthetetlen isteni parancs.

Nincs olyan ember, akinek ne lenne angyala. Nem tehetsz semmit azért, hogy ne legyenek körülötted, mindössze annyit, hogy nem veszel róluk tudomást. A legelvetemültebb ember mellett is ott dolgoznak, s szeretik őt feltétel nélkül. Nem tesznek különbséget ember és ember között. Nem tehetik. Szolgálatot teljesítenek, s egyben tanítanak.

Miért van szüksége Istennek hírnökökre, küldöncökre? Miért nem egyenesen szól hozzád? – kérded. Isten energiájának befogadása meghaladja földi értelmünket. Útmutatásait, gyengéd szeretetét miattunk küldi közvetítőkön keresztül. Isten szavát nem merjük meghallani, mert oly hatalmas. Ám számtalan irányba szétküldött energiáját apró kis áldások formájában könnyebben befogadjuk. Célja pedig miért is lenne a félelemkeltés? Szavát mennyivel könnyebben meghallod, ha a víz angyalaként, a levegő angyalaként, a tavasz tündéréként, vagy épp a vacsora angyalaként látogat el hozzád.

Vagyis mindennek van angyala, még a számítógépednek is. Ha elromlik, itt van egy nagy-szerű arkangyal, aki ért az elektronikához, és ha javadat szolgálja a helyzet, akkor javít is. Úgy hívják, Michael. Megtapasztaltam már. Órák óta nem volt jó az internetkapcsolatunk. A közelmúltban. Mikor már túljutottam a bosszankodáson (dacára, hogy tudom: ettől nem oldódik meg a dolog), határozott kérést intéztem Michaelhez. „Légy szíves, javítsd ki az akadályt a kapcsolódás folyamatában, akárhol is van a hiba!” – közben elképzeltem, hogy az elosztóban nem érintkezik valami valamihez, aztán pedig igen. Talán véletlen egybeesés? Abban a pillanatban létrejött a kapcsolat. Igyekeztem nem hitetlenkedni, nehogy sztornózza a munkát. Kis dolog, de így történt. „Köszönöm!” – ennyi a fizetség, bár az angyalok tudják, sosem csak ennyi.

Minél több a pozitív megtapasztalásod, annál hálásabb vagy, annál többször küldesz feléjük hálaimát, egy köszönömöt, bizalmad jeleként, amiből ők töltekeznek, erősödnek, és még határozottabban dolgoznak a kapcsolaton.

Úgy tartják, mindenkinek van legalább kettő, de lehet sokkal több is. A nézetek egymástól eltérőek.

Ők a te utaskísérőid, arra lettek teremtve, hogy egész életükben csak veled foglalkozzanak. Emiatt speciális angyalok. Te vagy a specialitásuk. Semmi más dolguk nincs, de ha lenne se tudnának mit kezdeni vele, mert nem értenek máshoz, mint hozzád.

Őrangyalod a személyes kísérőd, születéseddel jött veled a földi létbe, hogy veled legyen ezen az úton, és ahogy a megszületést, úgy a halált is segítsen átvészelni.

Ő akkor is veled van, ha kéred, akkor is, ha nem. Az ő dolga életed nyomon követése minden egyes pillanatodban. Ő akkor is tevékeny, ha nem is tudsz arról, hogy ő van neked. Mellette több segédangyal dolgozhat, feladattól függően. Őrangyalod a tökéletes segítő, aki a legjobbat akarja neked, úgy fogad el, ahogy vagy, minden hibáddal, emberi jellemeddel akkor is, ha érdekeid a magad javát tekintik elsőknek. A legelvetemültebb emberek mellett is munkálnak, és ott van ám dolog csak igazán!

Az őrangyal az, aki feltétel nélkül fordul feléd. Ez a dolga, küldetése, mert általad ő is fejlődik.

ARKANGYALOK

Az angyali seregek is rendekbe, csoportokba szerveződnek, miért lenne másként, ha a Földön is így van? Ahogy fent, úgy lent.

Az arkangyalok a három nagy triád harmadik rendjébe sorolhatók. Ők a második csoport a háromszintű rangsorban, alattuk az angyalok-őrangyalok dolgoznak, felettük a fejedelemségek.

Az arkangyalok az isteni szeretet megnyilvánulásai, az emberek személyes segítői. Magas intelligenciával rendelkeznek, ami párosul Isten legfőbb alázatával, szerteáradó szeretetével. Segítenek megtartani a Földet, a rajta folyó fejlődést elősegítve. Tevékenységük kizárólag pozitív érzéseken, gondolatokon és tetteken követhető nyomon. Nincs bennük más, mint alázat úgy az Isten, mint az ember iránt. A szabad akaratot mélységesen tiszteletben tartják, nem avatkoznak be, ha nem indokolt, s visszahúzódnak, ha negativitást érzékelnek. Nincs negatív részük, ezért nem is ismerik ezt a fogalmat. A negatív nem pozitív, ezért nem lépnek, ha gondolataidban, szavaidban vagy tetteidben negatívát érzékelnek. Tisztán szellemi lények, isteni energiaáramok. Ha ismernék a sötétséget, lenne lelkük, tudnának gondolkodni és érezni. De mivel nincs bennük (a szellemben) két pólus (sötét és világos), nincs min gondolkodniuk, hiszen mindig csak azt tudják tenni, ami a jó. Ők maguk a pozitív pólus. Nem tudnak másként cselekedni, csak pozitívan. Ahogy az asztal sem lehet szék, mert hát asztal...

Nagy áldás nekünk, hogy ők vannak. Földi éniük igencsak gyenge lenne égi segítség nélkül. Minden teted mellett ott állnak, hisz bár specialisták, egyszerre a Föld bármely pontján képesek jelen lenni. Ha tetteik, segítő szándékuk megegyezik Isten szándékával, biztos lehetsz, hogy megteszik, ami tőlük telik. Ha mégsem, abban is végtelen szeretetüket kell felismerned. Ha közel állsz igazi önmagadhoz, őszinte szívvel fogadod a nem segítést is, mert tudod, ez is a javadra van. Gondolkodj el ilyenkor, miért is válik ez előnyödre...

Bármilyen ügyben hívhatók, de mindegyiket saját tehetsége, specialitása szerint kérd.

Négyet sokkal jobban ismerünk közülük, de ennél lényegesen többet tartanak számon a világ vallásai. Most a négy kiemelt arkangyallal foglalkozom, mivel ők azok, akikhez speciális,

de gyakran felmerülő napi szükségben fordulhatunk. Neveik után férfiaknak képzeljük őket, közülük Gábiel az, aki inkább nő. A tisztázás érdekében: az angyaloknak nincs nemük, mert ez magával hozná a szexualitást. Nincs szükségük nemre. Mivel emberként nem tudod elképzelni ezt, nyugodtan maradj meg saját képzeletednél, és adj neki férfi- vagy női külsőt, de ezt csak a könnyebbség miatt tedd. Az angyal nem lehet csábító, nem lehet kacér. Ha ilyesmivel találkozol, az nem angyali lény.

Az arkangyaloknak vannak jellemző működési területeik, megjelenési formáik, színeik. Ettől függetlenül bármilyen formában megjelenhetnek. A színek abban segítenek, hogy könnyebben behívd őket, egyszerűbb legyen a vizualizálás.

1. Metatron. Az angyalok királya. Ő nem arkangyal. Emberből lett angyallá.

Színe lehet arany, ibolya, halványvörös vagy fehér. A koronacsakra őrzője, a lélek spirituális öntudatra ébredésének felelőse. Legtöbbször csodás és hatalmas fehér fénye jelzi, hogy itt van. Fényével beborít, megvéd, átjár, öntudatra ébreszt. Segít, hogy megtaláld életfeladatod, s azt a lehető legjobban betöltsd.

2. Michael. Mihály arkangyal.

Isten legközelebbi segítője. Neve azt jelenti: „ki olyan, mint isten”. A mennyei seregek élén harcol, védelmező angyalként ténykedik. Lángoló kardjával óv a negatív erők támadásától. Védi a mennyei seregeket, Isten angyalait a sátán erőszakától. Többféle színt párosítanak hozzá. Mihály színe a csodás kék vagy lángoló vörös, de az aranyszín is „jól áll neki”. Lángoló kardja árulkodik róla.

Égtája a Dél. Eleme a tűz. Csakrája a köldök- és a homlokcsakra.

Mikor hívd? Mi a feladata?

Mihály feladata a védelem, egyben önmagad védelme.

Akkor hívd, ha kevés az öntudatod, önértékelési zavarral küzdesz, nem vagy elég magabiztos, kevés benned a tűz, a lendület, tehetetlenség kínoz, tested igényli a belső mozgósítást. Akkor is hívhatod, ha éppen túl sok az energiád, elégsz saját füzedben, túlértékeled magad, egoistának, erőszakosnak tartanak (vagy másról gondolod ezt). Segít megtalálni középútat, ahol sem alul, sem felül nem becsülöd önmagad. Ha nincs mozgatórugód, nincs motivációd, vagy éppen túl nagy a pörgés, az agresszivitás, mindkét esetben ő a te „embered”.

3. Gábiel arkangyal.

Neve azt jelenti: „Isten ereje”. Ezüst-, fehér vagy kék színnel ábrázolják (máshol zöld). Eleme a víz. Égtája a Nyugat. Csakrája a torokcsakra.

Ő ad reményt, bátorítást, ha a dolgok összejátszanak ellened, ha nem elég a hited. Hívd, ha úgy érzed, szükséged van az összefonódásra, a szeretetben való feloldódásra; ha félelmeid vannak; ha hiányzik a megértés. Akkor is hívd, ha neked van szükséged rá, s akkor is, ha másnak. Az őszinte kapcsolatok létrehozója, a nézeteltérések elsimítója, a kölcsönös alkalmazkodás létrehozója. Hívd, ha túl sok körülötted, benned a negativitás, kérd, hogy tisztítson meg a sötét energiáktól! A test mérgeinek eltávolításánál is szívesen segít.

4. Rafael arkangyal.

Ő a gyógyítás angyala. Neve azt jelenti: „aki meggyógyít”. Színe az ibolyakék vagy a smaragdzöld. Eleme a levegő. Égtája a Kelet. Csakrája a szívcsakra.

Hívd, ha betegség gyötör, ha felborult az egyensúlyod akár testi, akár lelki értelemben, őt hívd, ha nincs benned vagy körülötted béke; ha nem tudod megoldani (orvosolni) a problémádat; hogy megtaláld a konfliktusok megoldását; ha nincs rend a dolgaiddban; ha valami túl sok figyelmet, míg más túl keveset kap. Ő segít megoldani függőségeidet, átalakítani rossz szokásaidat, belső negatív energiádat pozitívvá tenni.

Ha gyógyító tevékenységet végzel, mindig vidd magaddal, segít megmutatni a helyes gyógy módot, megtalálni a megfelelő megoldást.

5. Uriel arkangyal. Mondják Arielnek is. Ő Isten fénye. A fizikai test őre. Ő hozza egyensúlyba a földi és az égi világot. Segít, hogy mindennapi, gyakorlati életünket minél jobban

meg tudjuk oldani; ha nehézségbe kerülünk, a legjobb megoldást válasszuk. Ugyanakkor ne váljunk földi énünk foglyává. Akkor hívd, ha erős egót, önteltséget, de akkor is, ha alulértékelt tapasztalsz saját életedben vagy szeretteidében. Hívd, ha felindult vagy, és szeretnél lecsillapodni. Ő az az arkangyal, aki tiszta gondolatokhoz segít, ha összezavarodsz. Hívd bátran minden földi bajjal, arra vár, hogy segíthessen.

Uriel színe az aranysárga, máshol ezüstfehér. Égtája Észak. Eleme a Föld.

Csakrája a gyökércsakra.

Az arkangyalok sosem lehetnek eléggé elfoglaltak, bárhol ott vannak egy szempillantás alatt, hiszen időn és téren kívül léteznek.

SZERETETKÖVETEK

Az angyal név azt jelenti: Isten fénye. Isten fénye ragyog fel benned az angyali jelenléttel abban a számtalan apró kis „véletlen” segítségben, melyet nap mint nap tapasztalhatsz. Minél tudatosabban fogod az adást, annál több nagyszerű élményben van részed.

Túl sötét már a világ odakint, túl sokan élnek benne igazi valójuktól eltávolodva ahhoz, hogy a teremtésnek elege legyen belőle. Ahol az emberek nem érzik jól magukat, ott a legfelsőbb hatalom sem. Eljött az idő, hogy ez megváltozzon, a szeretet fénye végre erősebb hatalommá váljon. Ezért vannak jelen életünkben ennyire intenzíven.

Mi jut eszedbe, ha angyalokról hallasz? Az angyali jelző azokat illeti, akik önzetlenül jóságosak, kedvesek, vagy épp bájosan szépek. Melengeti szíved, ha emberi alakban, egy-egy barátban, s főleg ha ismeretlenben ismersz rá egy ilyen régi ismerősre. Hogy is van ez? – kérde. Egy újabb paradoxon.

Egódnak ismeretlen, de lelked érzi, szellemed pedig tudja, hogy minden ember ismerős, hiszen ugyanaz a hatalom faragott mindenkit, csak különböző fából.

Szükségünk van a szeretetkövetekre, hogy mind többen felismerjük: ez az emberi elkülönült világ sokkal mélyebb tartalmat hordoz, mint amit évezredek óta megélünk. Az angyalok nem éltek mindig magasabb dimenzióban, volt idő, hogy 3D-ben léteztek, egyetemes összhangban az emberekkel. Ez az idő volt a mára nyomtalanul eltűnt, mégis tudván tudott földi társadalmak kora, Atlantisz és Lemúria.

Az emberi alak nem idegen tőlük, ahogy ma is szívesen felveszik néha. Sajnos nem egyszerű lencsevégre kapni őket, de a változások szükségszerűvé teszik, hogy egyre valóságosabbak legyenek számunkra. Ahol megmutatkoznak, ott jó helyen vannak. Hogy miért nem jönnek el mindenkire? De hiszen itt vannak, csak erőszakkal nem tudod őket az érzékek birodalmába csábítani. A kérés tökéletes forma, de ha őszintén kívánod, azt is igen méltányolják (elég egy „de jó lenne”).

Szeretetet hoznak, szeretetre tanítanak. Minél elfogadóbb vagy, annál közelebb kerülsz hozzájuk, annál erősebb a vonzásuk. Ám minél önzőbb és racionálisabb, annál kevésbé van kedvük hozzád. Na persze ez így nem igaz, de jól vigyázz, mert az önös érdekek sötét energiákat vonz magához (magadhoz).

SÖTÉT ENERGIA

A sötétség ellentéte a fénynek, ezért ahol nincs fény, ott sötétség van.

Akinek szívében Isten nem tud tanyát verni, ott mi lakik? Vagy lehet, kicsit ott van, de többnyire nem? Vagy nagyon ott van, és egy kicsit nem? Ahányan vagyunk, annyiféle módon engedünk földi énk csábításainak, és ugyanannyiféleképp használjuk szeretetünket. Sokszor nem jól, mert hisz a szeretet is ölhet, ha nem úgy szeretünk, ahogy kell. Ha szeretsz, úgy szeress, ahogy a másoknak jó, de sose veszítsd el önmagad a szeretetben. Szeresd magad és a társad isteni szeretettel! Ha Istent, az örök jóságot szereted, a téged feltétel nélkül elfogadót, sosem érzed tehernek, hogy úgy szeress, ahogy párod szeretné. Ez nem könnyű vállalat, tudja ezt a sötét oldal.

Ahogy a fény angyalai, úgy a sötétség angyalai is arra várnak, hogy szolgálhassanak. Ha nem a fényt hívod, a sötét jön. Ez itt a döntések ideje, csak hogy tudd. Ha egy kicsi rést is tapasztal a sötétség fénylő energiatesteden, alkalmat talál arra, hogy befészkeljen lelkedbe.

Érzések útján érkeznek. Az ego érzései adnak nekik szabad utat. Mint amilyen az önzés, a harag, a dolyf, a sértődés, a rosszindulat, de ilyen a bánat, a szorongás, a kishitűség, a féltékenység, a félelem, az aggodás, a kétség és társai. Ezeket aztán nap mint nap vendégül látod, igaz?

A sötétség lényegében saját önző hozzáállásod a világhoz, embertársaidhoz.

A gonosz lesből támad. Ha félelmet érez, akkor nagyon. És minden negativitás a félelemből ered. Bízz Isten jóságában, tudd, hogy minden úgy van jól, ahogy, és minden, ami veled történik, az rendben van, ha nagyon rossz, akkor is. Ha állandóan rossz, akkor is. Feltehetőleg előbb-utóbb elegend lesz a sok rosszból, és rájössz, hogy csak szeretetből lehet megváltozni ahhoz, hogy jobb legyen. Erő, akarat, kényszer, de parancsszó sem hoz létre szeretetet, egészséget, mert az erő, akarat, kényszer, parancsszó csak önmagát tükrözheti vissza. Szeretetet és egészséget nem.

Itt most az ok és az okozat helyet cserélt a sorrendben: előbb van a következmény, aztán majd később megtudod a miert is.

A fény angyalaival ellentétben a sötétség angyalait nem kell hívnod. Jönnek hívás nélkül, vagy pontosítsunk: negatív érzéseid a hívószavak. Csak azzal tessékelted ki lelkedből, ha megváltoztatod az érzés minőségét.

Ha bizonytalan vagy, légy magabiztos.

Ha barátságtalan vagy, légy barátságos.

Ha féltékeny vagy, legyen bizalmas.

Ha bátortalan vagy, legyél bátor.

Ha tájékozatlan vagy, légy tájékozott.

Ha rosszindulatú vagy, légy jóindulatú.

Ha szomorú vagy, légy vidám.

Ha magányos vagy, menj társaságba.

Ha kishitű vagy, szerezz önbizalmat.

Ha passzív vagy, légy aktív.

Ha pesszimista vagy, légy helyette optimista.

Ha nem hiszel, higgy.

Ha hazudós vagy, légy őszinte.

Ha pontatlan vagy, légy pontos.

Na persze ezeket nem éred el egy csettintéssel, de még az is megeshet. Rajtad áll. Ha nem jön könnyen a magabiztosság, tedd próbára magad. Ha nem jön könnyen a jókedv, keresd a módját, hogy vidámságra lelj.

Mozdulj meg, nyílj ki, keresd mindenben a szépet, a jót, az örömet.

S ha megtaláltad, nehogy elkövesd azt a hibát, hogy megtartod magadnak!

Ha jól érzed magad, ha szívedben öröm és boldogság lakik, feltétlenül oszd meg másokkal! Ez angyali törvény, mert a szeretet sosem öncélú. Akkor van értelme, ha továbbadod. Az adás és kapás törvénye szerint.

A gonosz megszűnik létezni, amint engeded felszínre jönni az eredendően ott tanyázó szeretetenergiát. Ahogy szorítod ki életedből a negatív érzéseket, a negatív tetteket, úgy engedsz egyre nagyobb teret a jónak, vagyis minden, ami nem az, szertefoszlik. A rossz csak egy illúzió, a jóság hiánya, ezért amint betöltöd életed feladatát, a szeretet gyakorlását, megszűnik létezni. A negatív oldal is az élet része, beletartozik, mert ez is egy aspektusa. Csak nem harcolni kell ellene, mert ezzel megerősíted létét, hiszen aki ellen harcolnak, az van. Az van, amit elfogadsz. Ha a jót fogadod el, akkor az van; ha a rosszat, akkor az. Elfogadod, azaz igaznak gondolod, tehát azt vonzód magadhoz.

A sötét erők kérdése legalább annyira fantáziamozgató, mint a fényes oldalé. A negatív mint érzés, gondolat, tett az élethez tartozik. Ha rosszérzéseid vannak, félsz, bánatos vagy, féltékeny, haragos, gőgös, önelégült, szorongó..., hagyd, hogy ezek megtörténjenek veled. Éld át a fájdalmat, a haragot, a féltékenységet stb., tudatosítsd magadban, hogy mit érzel, és dönts el, szükséged van-e rá. Használj ezzel magadnak? Jó ez neked? Jó az, ha megengeded a negatív érzéseket? Erősödsz általuk? Több leszel? Egészségesebb?

Gyanús, hogy sok „nem” lesz a válasz. Meg kell tapasztalnod, mert valami miatt a hasznodra van mind. Gondolkodom, melyik negatív érzés kerít legkönnyebben hatalmába úgy általában, és most önkritikus leszek. Talán a sértettség.

Sokszor sértjük meg egymást, sok a szurka-piszka, kritika, macera és társai. Egód nagyon nem szereti az ilyet, igaz? Mert mi az, hogy kikérem magamnak, mondja. Besértődik, jó alaposan. Csakhogy kimutatni, megélni meg nem szereti ezt. „Mi az, most megsértődtél?” – kérdi életed párja, egy elevenedbe vágó megjegyzése után. „Nem, dehogy, nem sértődtem meg” – válaszolod. És tetteted, hogy á, nem volt ez bántó egy cseppet sem, de torkodat a sírás, szívedet a megbántottság haragja fojtogatja. S szó szerint fojtogat az eset, mert nem mondod ki az igazságot: „igen, rosszulest, amit mondtál.” Mert ezzel elismernéd, hogy van benne igazság. Na jó, most nem ez a lényeg, hanem érzéseid őszinte szabadon engedése. És itt a szabadon engedésen van a hangsúly.

Mit teszel hát? Nyeldekelsz, nem szólsz, forgatod szívedben ezt a tört. Miért nem húzod ki? Ott marad, sebet ejt, aztán jön a következő, a következő, megint egy következő, és hol a vége?

Engedd meg magadnak, hogy megéld a sértettséget! Igen, megbántódtam, de miért is? Adj időt és lehetőséget magadnak arra, hogy átgondold, állj meg itt egy kicsit. Ha tovább rohansz, teszed a dolgod, mintha mi sem történt volna, szépen gyűjtöd a lelki mérgeket.

Ne légy önmagad ellensége! – mondják az angyalok. Éld át, hogy megbántott vagy, hiszen amíg meg tudsz bántódni, dolgod van ezzel a negatív érzéssel.

Az átélés nem csak az önkábítás miatt fontos. Ha engeded, hogy érezd a sértettséget, van mód arra, hogy szabadon tudd engedni. Csak azt tudod szabadon engedni, aminek létét elismered. Ne takargasd hát ezeket. Nem kellemes, de a javadat szolgálja. Adj esélyt életed párjának, hogy esetleg bocsánatot kérjen, vagy ha igaza volt, talán együtt keressétek a megoldást. Miért ne segíthetne ebben? Nem csak a láthatatlan világgal dolgozunk ám, látható segítségidet is vedd igénybe.

Ha elismered a rossz érzés jelenlétét, ki tudod beszélni, el tudod nevetni, ki tudod mondani, hogy jogos a kritika, vagy azt is, ha éppen nem jogos, és megvéded magad. Mindkét módszerrel el tudod engedni, fel tudod oldani a szorongást, magát az érzést. Semmilyen érzést nem szabad dédelgetni, mert minden ellened fordul. Megbetegít. Ragaszkodássá válik. Add át az

égnek jó- és rosszérzéseidet egyaránt, kezdjen velük azt, amit jónak lát, ami legjobban szolgálja fejlődésedet.

A rossz érzés tanító szándéka, hogy megtapasztald, milyen az, miért érzed, és mit tégy, hogy máskor ne érzed. Itt van feladatod. Fontos részei tehát az életnek a negatív élmények, a negatív érzések, mert kivétel nélkül tanítanak. Önvizsgálatra készítetnek. Nehéz? Nehéz. Ez a dolgod, oldd meg! – mondják az angyalok.

Órangyalod annyira szurkol neked (szurkolna, ha tudna) azért, hogy ne légy önmagad el-lensége. A rossz érzés csak egy nézőpont, semmi más. Ugyanúgy, mint a jóézés. A jót miért hagyod megélni, a rosszat miért nem? Attól nem tűnik el, ha nem veszel róla tudomást, éppen ellenkezőleg. Csak rejtegeted magadban, és ebben az angyalok nem sokat tehétnek érdeked-ben. Nem tudnak tisztogatni, semmit nem tudnak gyakorlatilag tenni. Amit az angyalok tud-nak, az a rávezetés. A tisztogatást te magad tudod elvégezni.

Az angyalokkal élés önmagában még nem segítség. Lehet várni, hogy majd jönnek és tör-ténik valami, de azok bizony nem jönnek, és nem történik semmi. Ha nem ismered el őket, ha nem kéred segítségüket, sok nehéz pillanatod lehet az életben.

A jelek? A jelek azok jöhetnek a sötét erőktől is nyugodtan, de mit érsz velük, ha nem tu-dod értelmezni? Ha nem ismered fel a különbséget a fény és az árnyék kínálta lehetőségek között, mert a szeretet jelzései nem mindig tűnnek csábítóknak elsőre. Mert sokszor nincs ben-nük kényelem, gazdagság, élvezet. Van viszont fáradtságos munka, szegénység is talán, és testi gyötrellem. Ezt akarja Isten? – kérded, és nehezen hiszel. Isten ott van, ahol a csuda jó dolgok.

Ez a sötét oldal csapdája. Elhiteti, hogy isteni erővel bír, mert nagyon vonzó. Mindig az.

A szeretet energiája nem ilyen. Ha a fény angyalai szólítanak, ott munka lesz, fáradozás, egofeladás, elfogadás, szeretet és alázat. Jól nézd meg hát, ha hívást hallasz, ki szólít!

A negatív érzésekkel nagyon vigyázni kell, tudják ezt az angyalok, de megakadályozni nem tudnak abban, hogy csapdába ess. Jöhetnek persze jelzések, olyanok, mint amikor egy megakoncerten örülten integetsz valakinek, hiába ugrálsz és kiabálsz, a nagy zajtól és ember-áradattól képtelen észrevenni. Az integető az órangyalod, a süket és vak pedig te. Csupán a tömeg a zavaró tényező az egészben, ami miatt lényegében ott vagy... Ha nem lenne körülöt-ted ez az életnek nevezett micsoda, semmi gond nem lenne a szeretettel – mondod.

Miért kell vigyázni a negatív érzésekre?

Mert az asztrálvilág negatív erőit gyönyörűen magadhoz csalogatod velük. A negyedik di-menzióban élő negatív erők akkor tudnak aurádba férközni, ha érzékelik a réseket, szakadásokat, amiket sérelmeiddel, félelmeiddel, bánataiddal, féltékenységeddel, haraggal, vagy épp önzéseddel te magad hozol létre. Vigyázz, nehogy egy nagyobb lelki sérelem után rád tapad-jon néhány sötét energianyaláb! Mindaddig ott is maradnak, míg szívedben meg nem bocsá-tasz, el nem engeded az érzést, s fényt, szeretetet nem hívsz helyére.

A szellemi törvények így működnek, csak hagyni kell, hogy szellemed eredendő tisztasá-gával dolgozhasson benned.

Ne engedj magadnak negatív érzéseket, és nem adsz lehetőséget a sötétség támadásának. Jól figyelj, mert igen bőséges a negatív oldal készlete, könnyű hozzáragadni.

A gonosz lényegében csak illúzió, egód hozza létre saját negatív élményeivel (merthogy vannak neki pozitívok is). Mit lehet tenni ellene? A gonosz csak ott tud átjönni, ahol van min. Ha nincsenek falaid, ha nem véded magad, nincs min keresztülhatolnia. A tiszta szeretet meg-foghatatlan számára.

Összegyűjtöttem a negatív érzéseket, ezeket jobb kerülni, ha megy. Ha kimaradt valami, az csak az én hibám.

A negatív jellemvonások több módon is megnyilvánulhatnak. Egyrészt tetteinkben, másrészt gondolatainkban, harmadrészt kimondott szavainkban. Ezek:

Aggódás
Akaratosság
Anyagiasság
Arrogancia
Bánat
Barátságtalanság
Becsvágy
Befolyásolhatóság
Beképzeltség
Bogarasság
Bosszankodás
Bosszúvágy
Butaság
Bűntudat
Duzzogás
Egoizmus
Erőszakosság
Élvezethajszolás
Falánkság
Fegyelmezetlenség
Félelem
Felelőtlenség
Félnkség
Felületesség
Figyelmetlenség
Gyávaság
Hanyagság
Határozatlanság
Harag
Hazugság
Hiperaktivitás
Hűtlenség
Igénytelenség
Ingatagság
Intolerancia
Irigység
Kegyetlenség
Képmutatás
Késedelem
Kishitűség
Kiszámíthatatlanság
Kritizálás
Labilitás
Lopás
Lustaság
Magamutogatás

Makacsság
Manipuláció
Megbízhatatlanság
Meggondolatlanság
Merevség
Mérgelődés
Mogorvaság
Mohóság
Ölés
Önállótlanág
Önbizalomhiány
Önteltség
Önzés
Panaszkodás
Passzivitás
Pesszimizmus
Pletykálkodás
Ravaszság
Rágalmazás
Ragaszkodás
Rendetlenség
Rosszindulatúság
Rugalmatlanság
Sértődékenység
Sopánkodás
Szeszélyesség
Szomorúság
Szórszálhasogatás
Tájékozatlanság
Tapasztatlanság
Tapintatlanság
Tehetlenség
Tolakodás
Túlérzékenység
Udvariatlanság
Unalmasság
Vágyakozás
Viszálykeltés
Visszautasítás
Zárkózottság

Milyen hozzáállással, érzéssel lehet a sok negatív emberi jellemvonást átváltoztatni?

Kérd az angyalokat, hogy oltsanak szívedbe jóságot, vagy ha ez túl nagy feladat, adjanak lehetőséget, mutassák meg, mit kell tenned, hogy megcselekedd a szeretetet. Vigyázz, ezek feladatok lesznek, olyan szituációk, ahol gyakorolhatsz gondolatban, tettekbén, kimondott szavaidban!

Ezeket:

Adakozás

Aktivitás

Alaposság
Alkalmazkodóképesség
Állhatatosság
Barátságosság
Bátorság
Békesség
Bölcsesség
Együttérzés
Emberség
Érzékenység
Fegyelmezettség
Felszabadultság
Figyelmesség
Gondoskodás
Gondosság
Gyakorlatiasság
Harmonikusság
Határozottság
Háziasság
Humor
Hűség
Igényesség
Kedvesség
Kiszámíthatóság
Kitartás
Leleményesség
Lelkesség
Magabiztosság
Megbízhatóság
Megbocsátás
Mértékletesség
Mosolygás
Nyitottság
Nyugalom
Okosság
Optimizmus
Óvatosság
Ölelés
Önállóság
Önbizalom
Öntudatosság
Öröm
Őszinteség
Pontosság
Rendszeretet
Rugalmasság
Simogatás
Stabilitás
Szerénység
Szorgalom

Tettség
Tisztaság
Tolerancia
Türelem
Udvariasság
Ügyesség
Vidámság

A felsorolás nem teljes, ahányszor átolvasom, mindig elém dobnak még egyet az angyalok. Egészítsd ki nyugodtan, és időnként olvasd végig! Ahol a hiány, ott a szükség.

HOGYAN KÉPZELD EL AZ ANGYALOKAT?

Nagy fehér szárnyaik vannak? Kis dagi szárnyas gyermeklények talán? Apró tündérek a válladon? Természeti formákat magukra öltő megnyilvánulások, netán elemi erők? Asztrálfények, fénycsóvák, talán világító gömbök? Mindez.

Az angyalok azok, aminek elképzeled őket. Ez a legegyszerűbb válasz. A kérdés, miért szárnyas emberalakban ábrázolják őket. Miért így beszélünk róluk? Miért olyan bátorító ez a kép a szemünk előtt?

Ezért. Mert annyira bátorító a hatalmas fehér szárnyak látványa, puha melegének védelme, simítása az arcodon.

A védelem a lényege. A fehér szín a tiszta fény, a szárnyak a védelmet nyújtó menedék. Emberek vagyunk, emberi fogalmakban és formákban gondolkodunk. Miért képzelnénk vibráló közeget a szoba levegőjébe, vagy fénycsóvákat a szoba falán, ha ezek inkább félelemmel töltenek el? Az emberi képalkotás a szépséget párosítja a jószághoz, milyen különös...

A teremtett világ minden angyala abban a formában mutatja meg magát, ahogy az neked a legjobb, ahogy agyad képet alkot róluk, vagy ahogy el tudod viselni az égi jeleket. Az angyalok ugyanis sosem ijesztgetnek, nem jelennek meg előtted még hatalmas szárnyakkal sem, ha – ahogy mondják – nem vagy még felkészülve rá, ha nem elég magas a rezgésszámod ehhez, ha nem tudná elviselni fizikai tested a látványt.

Nagyon sokan találkoznak életük során – ahogy a leírásokból értesülni lehet – igazi szárnyas lényekkel, erős fényt kibocsátó hatalmas angyalokkal.

Meghagyják neked a választást, hogy úgy jelenhessenek meg, ahogy képzeleted megalkotja őket. Valójában fénylények, vagyis energianyalábok test nélkül, de mivel az a dolguk, hogy életcélod felé tereljenek, megteszik, hogy alakot öltenek, ha úgy könnyebb neked.

Így aztán lehetséges, hogy meglátod őket fénylő sugárként, meghallod szárnyuk suhogását, vagy hangjuk dallamát, zenéjüket, de leginkább erős érzések formájában érkeznek hozzád.

Ha jobb neked, képzeled magad mellé őket, de ülhetnek a válladon is. Rajtad múlik, működtesd képzeleted!

TUDATOSODÁS

A tudatosodás a spirituális lélek egy nagyszerű folyamata. Lehetőség arra, hogy a negatív jellemvonásait pozitívrá változtassa.

Érés, tanulás, fejlődés a szeretetben. Szellemi öntudatra ébredés.

Ezt éljük ezekben az években, évtizedekben.

Nem kell hozzá lángésznek lenni, hogy felfogjuk: elég nagy sötétség uralkodik a fejekben, a lelkekben. A tiszta szellem felszólítja teremtményeit a belső megtisztulásra, a negatív erők elutasítására. Komoly lelki és mentális munka ez, de már benne vagyunk nyakig. Nincs visszaút, a Föld tisztulási folyamata megkezdődött, ennek jeleit tapasztalod élőhelyeden, és láthatod, ha megnézed a híreket. E jelek nem éppen pozitívak, de mint tudjuk, a tisztulás fájdalommal jár. Régi lerakódások, bűzös rothadások hagyják el a Föld testét. Megy, aminek mennie kell, s jön, aminek jönnie kell.

A tudatosodást egy önmagát gerjesztő folyamatként mi, emberek indítottuk el, negatív múlttal a hátunk mögött.

A dolgunk, hogy felismerjük, amit a szellemi világ közvetít felénk: istenlények vagyunk, isten bennünk, és mi öbenne egységet képezve alkotjuk a teremtést.

Ha az emberben sejtszinten ott munkál isten, akkor sejtszinten vagyunk képesek teremteni. Saját valóságunkat, életünket, egészségünket, mindent, ami egy emberi életbe belefér.

A tudatosodás a szeretetre való képességünk fejlődését jelenti. Van mit tennünk, s ami nagyon fontos, késlekedés nélkül. A felsőbb dimenziók lakói erre hívják fel figyelmünket, ezért e nagy mozgás az egyes létsíkok között. Nincsenek már olyan éles határok, nyílnak a kapuk, felismerünk olyasmit – mert megkaptuk hozzá a kulcsot –, amit emberi elménk tiszta józansággal fel bír dolgozni anélkül, hogy a diliház lenne a végállomás.

A tudatosodással együtt járó tisztulás testi és lelki folyamat. Fájdalmas, mert ki kell lépned komfortos kis életedből, át kell világítanod eddigi életed. Tükör elé kell állnod.

Meg kell kérdezned magadtól: boldog vagyok? Úgy élek, ahogy szeretnék? Képes vagyok szeretni, és szerethető ember vagyok? Azt nyújtom a családomnak, ami igazán jó nekik? Azt teszem, amire belső készítésem felszólít? Helyemen vagyok vajon, vagy csak ámítom magam, mert így is elmegy? Azzal az emberrel élek, akivel elősegítjük egymás lelki és szellemi fejlődését? Boldog vagyok vele? Meg vagyok elégedve saját teljesítményemmel, hozzáállásommal? Milyen gondok vannak egészségemmel? Mindig megteszem, amire képes vagyok? Vigyázok a környezetemre? De valóban vigyázok? Tudok még fejlődni emberségből, elfogadásból, szeretetből? És így tovább.

Légy őszinte magaddal! És ne félj! Megéri vállalni az önvizsgálatot, és megéri végrehajtani a belső változtatásokat.

A változás, a felemelkedés ugyanis a belsőkben játszódik le, nem máshol. Régi suttogás a mennyei hatalmaktól, de sokan vannak, akik meghallották: a változást magadon kezd. Változz meg, s megváltozik a világ. Elég, ha megteszed, hogy rendbe teszed saját mindennapjaid.

Csak te ne szennyezd a környezeted vegyszerekkel, le nem bomló anyagokkal.

Csak te ne használd mindennap az autódat.

Csak te ne egyél semmilyen műételt, műítalt.

Csak te ne menj hipermarketbe vásárolni (ott a sarki zöldségbolt).

Csak te sétálj, kocogj mindennap, és eggyel kevesebben ülnek majd az orvosi váróban.

Csak te ne vegyél meg minden fölösleges marhaságot, ami szemetet képez úgysis.

Csak te mondd azt gyermekednek mindennap: nagyon szeretlek.

Csak te ne dobd el csikket az utcán (csak te ne vedd meg a doboz cigit).

Csak te kerüld a tudatmódosító szereket, nyugtatókat, fájdalomcsillapítókat.

Csak te igyál tiszta vizet.

Csak te ne nézd a tévéreklámokat.

Csak te ne fogadd el a kéretlen reklámújságokat.

Csak te gondoskodj környezetbarát energiafelhasználásról.

Csak te zárd el a vízcsapot fogmosás közben. Csak te húzd ki a tévét a konnektorból, ha elmész otthonról.

Csak te ne kérj ingyen nejlonszatyrot a pénztárnál (vigyél magaddal otthonról.) Csak te válogasd meg, milyen minőséget vásárolsz.

Csak te termelj magadnak élelmet.

Csak te használj friss alapanyagokat a főzéshez, és csak te készíts friss, élő ételekből vacsorát. Csak te mondd esténként egy rövid hálaimát eltelt napodért, szeretteidért, az élet csodájáért.

Olyan energiákat mozgatsz meg e néhány jelentéktelennek tűnő változással, melyek jelentősen növelik Földünk túlélési esélyeit, egyben az új emberiség kialakulásának lehetőségét.

Mit jelent ez a mindennapokban?

- Először is azt, hogy döntöttél. Ha megcselekszed a magad, mások és a Föld iránti szereteted, leteszed névjegyed a felemelkedés mellett. Ezzel fejezed ki szándékod a kollektív tudatosodás iránt. Fontos, hogy határozott légy. Nincs mód vacillálni. Vagy velünk jössz, vagy itt maradsz. Ha egyszer elindultál, nincs visszaút. Jól gondold meg, mert lesznek nehézségeid, és az első buktatóhoz érve sem módosíthatsz már, mert ennek komoly következményei lesznek rád nézve.
- Készülj fel, hogy nem fog mindenki veled tartani. Korábbi kapcsolataid végérvényesen felborulhatnak, hozzád közel állók szakadnak el tőled végleg, mert nem vállalják ezt az utat. Ne félj. Szívedben a bátrak merészségével, karodban a tettek erejével, meglátod, különleges időket élsz majd meg. Szabadságot kapsz, önállóságot, egyben felelősségvállalást sorsod iránt. Vége lesz a kényelmes életnek, de elkezdődik a lehetőségek kora. Fel kell adnod megrögzöttségeidet, és vállalnod kell, hogy minden, ami van, miattad van. Csak az nincs, amit nem akarsz. És minden, amid van, azt te teremtetted. Vége a kollektív ámitásnak, megvezetésnek, nem fogsz bedőlni semmilyen politikai vagy médiahatalom manipulációjának. Boldogok a lelki szegények, akiknek nincs televíziójuk, mert nem jut el hozzájuk az intellektuális méreg. (Remélhetőleg újságjuk sincs, főleg nem bulvár.)
- Ha elutasítod a régi energiákat, nincs mese, az újban kell élned.
- A legtöbb, amit a felemelkedés érdekében, a folyamat zökkenőmentes lezajlásáért tehetsz, hogy elismered nagyszerűségét, időszerű törvényszerűségét. Minden változásért adj hálát a felsőbb dimenziók összes hatalmasságának, amiért hozzásegítenek Földünk évezredek óta várt átalakulásához. Ez nagyon fontos, a legnagyobb segítség az angyali hadjáratban.
- Érzékenyebbé válsz, befogadóbbá. Tudatosan követed belső hangod. Tudatosan utasítod el mindazt, ami meggátol igazi önvalód, a valós szeretetben élés megtapasztalásától. Közvetlenebb kapcsolatba kerülsz égi vezetőiddel, az őrangyalokkal, arkangyalokkal, szellemi vezetőikkel, és az összes többi, mesteri szinten élő és munkáló szellemi lényvel.
- Alázattal éled életed. Alázattal nyújtod át kérésed. Mit jelent ez? Hogy képes vagy lemondani óhajodról. Átadod, azaz nem foglalkozol vele tovább. Ahogy az angyalmágiában elégeted a megírt levelet, úgy engeded el kérésed, s a megvalósítást az isteni vezettetésre bízod. Sem a mikor?, sem a hogyan? nem lehet feltétel. A legnagyobb alázattal viseltess az angyalok cselekedetei iránt. Minden izgalom, aggodás megakadályozza a vágyteljesítést.

AZ ISTENI HÁRMAS AZ EMBERBEN

Avagy: a test, a lélek, a szellem kapcsolata Számomra így válik érthetővé az ember az univerzumban.

TEST

A test a fizikai valóság. Azt jelenti, észleled, látod, felfogod, a világot, a környezetet. Ez az anyag területe. A kapcsolódás a világgal. Az anyag a szellem legalacsonyabb szintű kivetülése, mely magában hordozza a fejlődés lehetőségét.

Az anyag független és objektív, mert van. Vannak kövek, növények, állatok, emberek, házak, autók stb. Látod ezeket, hiszen mindentől függetlenül vannak. Itt a hangsúly a „mi van, mit látsz?”-on van.

Szubjektívvá csak a lélek tapasztalatai teszik. Ahogy minőséget, érzelmet, gondolatot kapsz hozzá, az lesz majd földi éned (test + lélek).

Az anyagi világ része minden, ami a testet ellátja: az étel, ital, a mozgás, a szex, a masszázs stb. Ez a legalsó szint.

LÉLEK

A lélek a következő, egyben a legérdekesebb része az embernek.

A lélek az, ami a testet életben tartja, illetve ő az, aki kapott egy testet, hogy megszülethesen benne, ő az általános én.

A gondolatok, az érzelmek és az akarat hármasa.

A lélek a test szellemi része. Vagy a szellem testi része. A lélekben kapcsolódik össze az emberen belül a Föld az éggel. Részben testi, részben szellemi, a kettő között álló.

A lélek nem azonos a szellemmel, de része annak. A lélek nem egyetlen földi élet sajátja, ahogy a test. A lélek az a részed, mely azóta létezik, hogy Isten kivetítette magából. A lélek dolga az életeken át való tapasztalás.

A környezet észlelésének minőséget adó részed a lélek. Ahogy tapasztalataiddal szubjektívvá teszed a világot. A lélek tulajdonsága az érzés, gondolat, akarat. A lélek dolga felismernie magában az istenit, a szellemet.

Itt a hangsúly a „hogyan látod?”-on van.

Mert a dolgok hatást gyakorolnak rád. Kiváltanak belőled érzéseket, gondolatokat, és eldöntheted, akarod-e ezeket tettekké formálni. A lélek a földi élet minősége, hogyanja. A Lélek az, ami a dolgokat értékeli, szépnek, kicsinek, kedvesnek, csúnyának, butának, melegnek, alantának vagy fennköltnek tartja. A lélek, ha a testtel azonosítja magát, elbukik, de ha a szellemmel, akkor felemelkedik.

A lélek az a részed, ami eldöntheti: a testet szolgálja vagy a szellemet, de leginkább azzal tesz jót neked, ha összhangba tudja hozni a test kívánságait az örök szellem parancsával.

Tudod, amikor azt akarja tested-lelked, amit szellemed. Ez a harmónia.

Amikor a test nem kíván vágyai és függőségei fogságában vergődni, de nem is rugaszkodik el tőle a másik végletbe (világtól elvonultan, a test sanyargatásával, vagy kizárólag meditatív állapotban létezve). Amikor a test az akarat, a gondolatokkal és az érzelmekkel együtt a tiszta érzések otthonában *él*, azaz cselekszik. Ez a legnehezebb a földi élet során. Egyensúlyban maradni.

A léleknek fel kell ismernie eredetét: hogy ő lényegében a szellem. Ennek az akaratnak kell alávetnie a testet. Nem szabad viszont engedni, hogy az egyensúly felboruljon. Sem a test, sem a lélek, sem a szellem nem élvezhet előnyt, hiszen amint elkezded egyikkel kiemelten foglalkozni, a másik kettő látja kárát.

SZELLEM

A szellem az örök lényeg, az ember isteni része, Isten egy darabkája.

Az isteni akarat.

Felülemelkedik a személyes benyomáson, a világot és benne minden teremtményt kívülről (és egyben belülről) szemlél. A szellem benne van mindenben, és minden benne van a szellemenben. A szellem = Isten.

Amikor ráébredsz, vagy pontosabb a kifejezés, hogy felismered önmagad, akkor válik uralkodóvá benned a szellem, és felhagysz a test kívánságainak teljesítésével. Szellemed maga mellé állítja a lelket, így a testnek sincs többé elsőse az alantas anyagi világban.

Így valósul meg a test-lélek-szellem harmóniája. A test azt teszi, amit a lélek mond neki (tisztá, élő ételek és italok, mozgás, pozitív tettek), a lélek pedig azt teszi, amit a szellem szava diktál (pozitív gondolatok, szavak és érzések). Mert a szellem törvénye így akarja.

Ez még mindig a földi élet, nem válsz szentté, csak emberi küldetésed teljesíted. Nem eldobni kell az egót, nem megszüntetni, feloldani, hiszen ezzel életképtelenné tennéd magad. Az ego nagyon fontos részed, ő az életben tartód. Az ego egyediségünk, tapasztalatszerzésünk mikéntje.

Tedd barátoddá, dolgozz/élj vele együtt, ezzel megteremtéd a nyugalmat forgószeled középpontjában. Béke lesz benned. Az ego, ha a barátod, tudni fogod, mikor szólj, és mikor maradj csendben. Mikor engedj, és mikor védj magad. Mikor üss, és mikor menekülj. Az ego az, aki figyelmeztet rá, és meg is teszi, hogy elmegy a boltba kenyérért, hogy ehess. Erre sem a test nem képes önmagában, sem a szellem. Igaz?

Aki felismeri saját magát, testének és lelkének az isteni rend szerinti csodálatos szerepét, megvalósítja az egyetlen módon élhető, igazi és gyönyörű életet. Dolgod, hogy továbbadd tudásod, sugározd fényed minden emberre. Hiszen egyetlen feladatunk van: mindenki felébreszteni istenember valóját, ez pedig csak úgy lehetséges, ha nem várunk a mesterekre, mi magunk cselekedjük meg mindennapjainkban az önzetlenséget, az elfogadást, a szeretetet.

A megszerzett tudás holt tudás, ha nem adod tovább. Istennek nem az a célja, hogy csak a kiválasztottak tündököljenek fényében. A kiválasztottak dolga, hogy mindenkit felsegítsenek a földről egy olyan dimenzióba, ahol nincs része az anyag zsarnoksága okán kialakult gyűlöletben, kapzsiságban, birtoklásmániában.

Ez egy értelmetlen játék, ráadásul végzetes, ha beállsz a fogócskába. Lép ki az ördögi körből, keresd az anyagi köröket! Rengeteg lángocska köré lehet odagyűlni ma már, ami fantasztikus lehetőség elé állítja egész bolygónkat. A sok kis láng egyszerre emeli a Föld tudatosságát. Bízz rendületlenül a kis lángok erejében, hiszen ahol egyetlen láng is kigyúl, ott jelen van Isten. A fény pedig azért van, hogy aki sötétben él, rá tudjon ismerni saját sötétségére.

Az egónak fel kell ismernie saját magát. Egóddal gondolkodsz, érzel és döntesz. Ha ismered saját gondolkodásod, érzelmeidet, döntéseidet, el tudod helyezni magad az isteni rendben. Fel tudod ismerni, jó úton haladsz-e az igazi valóságod, az isteni szeretet felé, vagy sem. Pozitívak a gondolataid, érzéseid? Jók a döntéseid? A szeretet és alázat nevében cselekszel? Csak úgy lehetsz ura az egónak, ha felismered: van neki egyrészt egy élvezetorientált, anyagban ragadt része, amelyik a testet élteti, és van neki egy tudatos része, mely az érzelmeket összhangba hozza az isteni értelemmel (kis én és nagy én).

Ez folyamat. Nem könnyű ugyanis tudatosítani, hogy az jó nekem, ami az egómnak nem. Vagyis az jó nekem, ha megvernek, mert ebben teljes alázatomban nyilvánul meg?

Az ego a mi világunkban nem egy illúzió. A tudatosság ad neki pozitív vagy negatív töltést. Duális világban élünk ugyanis. Kilépvé az örök vándorlásból, a testben születés kényszerétől, majd akkor és ott valóban illúzióvá válik az ego, a kis én is, és a nagy is, mert szükségtelessé lesz. Amíg azonban földi életet élünk, nem tudunk megválni tőle.

Mit tegyél?

A nagy éneddel társulj a kicsi helyett. A szellemmel, a test helyett. Aztán majd a nagy én tudni fogja, mit tegyen a testtel, hogy neki is jó legyen. A nagy én tudja, miben találsz az istenit, a szeretetet. Tudja, mert tudnia kell, mi táplálja tested, mi táplálja lelkedben a nagy szellemet. A kis én nem figyel a megérzésekre, a belső világra, nem hallgat másokra, mert érdeke önös. Saját magát, a testet védi, mert úgy véli: ő a test. És fél, mert a halál, a végesség gondolata ott lebeg.

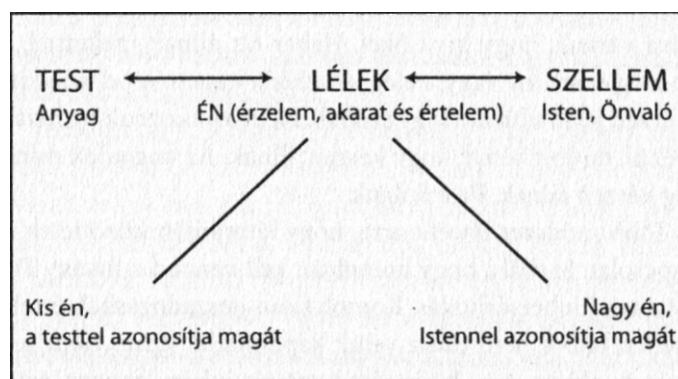
De miért? Mert a testtel azonosítja magát. Fel kell ismertetni vele, hogy ő nem csak test. Ő te vagy: a test, a szellem és a lélek. Hárman együtt.

Aztán lehet, hogy csak sok tanulás után, de sikerül kihámozni a belőle a nagy ént is a kicsi mellől. Amikor tudod, hogy lehetnek alantas és önös vágyaid, szavaid és tetteid, de nem élsz ezekkel, mert úgy döntesz.

Ki dönt úgy? Ki ez benned? A test nem lehet, mert a test magában nem tud gondolkodni. A szellem sem lehet, mert éppen az a lényeg, hogy földi inkarnációban, földi testben hozd meg ezt a döntést, így tudatosodj.

Akkor ki dönt úgy?

A lélek közepén csücsülő isteni akarat. Aki részben földi, mert hát itt van, részben isteni, szellemi rész, mert képes isteni döntést hozni.

Test – lélek – szellem az emberben

ANGYALI TÖRVÉNYEK

A KAPCSOLATBA LÉPÉS SZABÁLYAI

Az égi segítők önzetlen lények, azonban szabályok nélkül az angyali rendek sem működnek. Isten küldötteiként éppúgy törvények vonatkoznak rájuk, mint a halandókra.

Az angyalokkal való kapcsolatba lépés olyan, mint amikor mi felvesszük a telefont, és megcsörgetünk egy számot. Vagyis hívást kezdeményezünk. A fizikai törvények így működnek: nem hallod a másik hangját, ha nem keresed fel telefonon vagy személyesen. Tehát cselekszel.

Angyalaid sem mozgásképesek, ha nem szólítod meg őket. Várnak, várakoznak, mert ez az örök dolguk. Készenlétben állva várnak, hogy hívd őket. Habár ott állnak melletted, s ha elég érzékeny vagy, s elég jó velük a kapcsolatod, anélkül is érzed jelenlétüket, hogy szólnál. Nem avatkoznak be hívás nélkül, de érezheted, hogy készen állnak. Az angyalok mindig készen állnak. Ez a dolguk.

Több módszer létezik arra, hogy létrejöjjön közöttetek a kapcsolat. Szabály, hogy komolyan kell vened a hívást. Tilos a telefonbetyárkodás. Komolytalan játszadozásból, értelmetlen okból nem tudsz velük kapcsolatba lépni. Nem segítenek akkor sem, ha kérésed rosszindulatú, gonosz, ártó szándékú. Mindig érted dolgoznak, fejlődésedért, és sosem tesznek olyat, ami nem szolgálja (felsőbb) érdekeidet. Ez már csak így működik.

A rossz egyébként is csak az emberi elme szüleménye, alapértelmezésben csak fejlődés van, igaz, nem ez tűnik valóságosnak.

Amíg nem mondod ki gondolatban vagy hangosan a kérést, nem tudnak mozdulni. Szegény kis párák, csak ücsörögnek melletted, szó szerint életed minden percében, és nézik, mit teszel. Várnak arra, hogy végre tehessenek valamit, ettől nagyon boldogok. Küldetésük akkor nyeri el igazi értelmét, amikor felismered, hogy léteznek.

Ijesztő számodra a gondolat, hogy láthatatlan lények keringenek körülötted, repdesnek az asztráldimenzióban, akár össze is ütközöl velük a fürdőszobában – szóval nem, nem minden pillanatban látod őket szívesen. Megértem. Tökéletesen. Emberből vagyunk, tehát van szemérmünk. Az angyaloknak nincs. Számukra semmi nem szégyellni való, mert tudnak minden illetlenségről, alantas vágyról, perverzitásról – tudod, miről beszélek. Ilyenkor azonban nem tehetnek semmit. Tudod, ha negativitást észlelnek, az számukra olyan, mintha kicsuknád őket a hideg lépcsőházba. Nem fognak megróni, nem kérnek számon. Azt majd megteszi felsőbb éned, akivel elég jó pajtások.

Tehát ott tartunk, hogy szeretnéd elérni őket. Vannak speciális feladatokat ellátó angyalok, vannak személyes őrangyalok, és sok más asztrálfigura. Hogy mikor kit hívsz, majd eldönti a helyzet. Mivel az angyalok mindig készen állnak, és bármikor bárkinél megjelenhetnek, elég, ha annyit kérsz: „angyalok, segítsetek!”. Úgyis azt a speciális angyalt hívja majd segítségül személyes őrangyalod, amelyekre pont szükség van.

Általában erősíti az angyali kommunikációt, ha megteremted a „telefonhívás” feltételeit. Ez pedig az elcsendesedés. A külső, fizikai zajok kizárása vagy tompítása. A belső érzékek ugyanis nem jönnek át a külső zajokon. Közös feladatunk – mint emberiségnek – az igen erős külső és belső zajok halkítása. Akad belőlük bőven...

Tehát teremts nyugalmat magad körül. Tudom, a dolog sokszor éppen itt dől dugába, mert nincs mód, hely, alkalom a félrevonulásra. Legalábbis ezt gondolod. Mert azért mindig van pár nyugodt perce az embernek, ha nem is éppen a természet lágy ölén, de legalább a fürdő-

kásban. Vagy elalvás előtt, vagy ébredés után, vagy hazafelé a buszon. Az eszményi körülmények így persze vágyak maradnak, de ami késik, nem múlik, szóval nyugi. Ha kell, azok is eljönnek egyszer.

EGYSZERŰEN MARADJ CSENDEN!

Ne tégy semmit. Csak legyél. Bárhol vagy. Ne csinálj semmit, csak lélegezz. Ne erőlködj, ne akarj koncentrálni. Csak légy ott, ahol, és ne gondolkodj semmin.

Nehéz? Pedig milyen egyszerű dolgot kér tőled az ég.

Nem lényeg, mi van rajtad, hol vagy, gyújtottál-e gyertyát, zajos tömegben ácsorogsz, vagy egy erdei tisztáson fekszel... ne erőlködj, hogy kizárd a külső zajokat, semmin ne erőlködj. Csak legyél. Lélegezz folyamatosan és természetesen, semmi kényszer ne szorítsa tested. Na, milyen?

Ja, hogy ez egy egyszerű bambulás a délutáni tömött buszon? Az hát. Élvezd!

GONDOLATOK ÚTJÁN (BESZÉLGETÉS)

Nem tudom, hogy vagy vele, de lehet, jót mosolyogsz, ha elolvasod a következő sorokat. Legalábbis én ezt tettem, amikor megtudtam, hogy az angyalkommunikáció egyik fajtája, amikor magamban beszélgetek. Ilyeneket, hogy na, ezt nem kellett volna, Ági, vagy hangosan buzdítottam magam valamire, vagy keresek valamit, és nem éppen hang nélkül teszem – családomban furcsa grimaszolása mellett. Mert magában az beszél, akinek több a kereke, mint a normális. De hogy mi a normális, na, azt nem tudja megmondani senki...

Tehát az én kis belső monológom mind egy-egy kis beszélgetés angyalaimmal, ami mindig elég jólesik, mert meg tudom beszélni a dolgaimat, és meg is nyugszom benne, naná. Nagyon jó kis beszélgetések ezek, bár néha én is úgy gondolom, hogy több, mint ami még elmegy, de kit érdekel, mit gondolnak rólam, nem bántok vele senkit – gondolom én.

Beszélgess nyugodtan magaddal, ha ez működik és jólesik, ahogy nálam, akkor ez egy nagyszerű módja az angyalokkal érintkezésnek. Figyelj közben, mert mindig azok a válaszok jönnek tőlük, melyek előrevisznek, pozitívak, segítő szándékúak.

Tudom, szeretsz kételkedni, egód nagyszerű játéka ez. Biztosan jó lesz így, meg tudom csinálni, ne legyen inkább másként? Na ezek azok a kételyek, kérdések, melyek az angyalokat a sírba viszik. Képletesen, persze, mert ők aztán szörnyen türelmesek. Egód teszi fel ezeket a kételkedő mondatokat, s ezeknek semmi közük nincs az angyalokhoz.

BESZÉLGETÉS A MEGISMERT ŐRANGYALLAL

Ha megemésztetted ezt az öröktől fogva tartó kapcsolatot, akkor lehet szorosabbra is fűzni a viszonyt. Úgy értem, tudatosabbá téve. Ne csak úgy beszéljess magadban, adj hatalmat en-

nek az erőnek! Tudjuk, hogy a magunkba vetett bizalom megint csak az ego kis játékának köszönhetően elég kicsinyke. Ezért aztán ha ennek véget akarsz vetni, tedd tudatossá, hogy belső segítőid nem csak meghallgatnak, de nagyon jó kis tanácsokkal is szolgálnak, ha tetszik ez egopajtásnak, ha nem.

Ekkor fog kilépni az arctalanság homályából az az egy-két vagy több segítő, akivel eddig is beszélgettél. Mit mondjak, ezer százalék, hogy rettentően örülni fognak ennek a felismerésnek. Tudod, miért? Mert ők ugyanolyan személyek, mint te, szeretik, ha név szerint szólítod őket, így érzik hasznosnak magukat. Úgyhogy légy bátor, és ismerkedj meg őrangyaloddal jobban.

Kérheted, hogy mutakozzon meg előtted. Persze, talán nem fog eléd állni egy fehér ruhás, szárnyas lény, de még az sem kizárt. Mivel az angyalok is különbözőek, annak módja is különböző, ahogy megnyilatkoznak előtted. Az egyik határozottabb, és konkrétabb eszközöket használ, a másik árnyaltabb, lágyabb személyiség, és finomabb módon közelít. Lényegében úgy, ahogy számodra elérhetővé tudja tenni magát. Ez kiváló önismereti játék is, a játék szót idézőjelbe téve.

Ahogy emelkedik érzékenységed, tudatszinted, vagy ahogy mondják, rezgésszámod, úgy válik egyre érthetőbbé az angyali kommunikáció is. Ne ijedj meg, ha egyelőre nincs semmilyen érzékenységed! Majd lesz. Egyébként nem igaz, hogy nincs, csak nem figyelsz rá. Mindenkinnek van ilyen.

Ha eldöntötted, hogy innentől kezdve közvetlenebb kapcsolatot szeretnél segítőddel, szólítsd meg egy csendes pillanatban: „szeretnék találkozni veled, őrangyalom!” – ez a vágykifejezési forma tökéletesen megfelel számára. Akkor is, ha nem hiszed, csak kimondod. Várd, hogy mi történik. Nem biztos, hogy azonnal, de azon a napon azért légy nyitott. Hosszú folyamat ez, míg olyan közelségbe kerülsz vele, hogy ne okozzon gondot a „telefonhívás”.

Bármilyen gondod van, csak sóhajts egyet: „segíts, őrangyalom!”. Nincs távolság a számára, nincs semmilyen akadály a segítségnyújtás előtt, kivéve, ha negatív érzések tombolnak benned. Jó vicc – mondod –, mikor kérnél segítséget, ha nem akkor, amikor bajban vagy, amikor éppen hogy negatív érzések tombolnak benned. Félelem, aggodás, harag, kimerültség, szegyen, bánat...

Az angyalok ott vannak tudatodban, ez elég ahhoz, hogy segítségüket előbb háborgó lelked csillapítására használják. Amikor nyugodttá válsz, pihentté, vagy amikor elalszol, készen állnak a válaszadásra.

Az angyalok ugyanis nagyon szívesen csendesítik az egót. Ez a humor az egészben, de miért is ne viccelődnének, ha megtehetjük ezt? Fő az önirónia!

Észrevétlen jelenlétüket akkor teszed tudatossá, amikor problémád közepette magadra tudsz szólni: „nyugi legyen!”. Amikor nem tovább hergeled magad, hanem lecsillapítod háborgó elméd. Vagy fel sem háborodsz. Szóval tudatosan teremtetted a helyzetet az angyalkommunikációra. Ezt te teszed, vagyis nagy éned, de még egód is benne van. Érdekes, igaz?

Az angyalok, az égi segítőik megtanítanak arra, hogy egód téged szolgáljon, igazi valódat, szellemedet, s ne égjen el a fizikai lét tüzeiben.

ÉRZÉSEIDEN ÁT

Az angyalok imádják a pozitív érzelmeket. Sajnos a negatívokkal nem tudnak mit kezdeni, mert azok zárják a kaput az orruk előtt, de a szeretet minden fajtája rendkívül felcsigázza érdeklődésüket.

Nézzük csak.

Önmagában a szeretet nem sokat mond, mert tartalom híján, kimondva még nagyon üres a szó. Az már azonban, hogy mit jelent számodra, már sokkal izgalmasabb tud lenni. Gondolj csak bele. Mondhatja párod napjában tizennyolcszor is, hogy szeretet, ha eközben esténként a kocsmából támolyog haza, és időnként jól el is agyabugyál. Tiszta szeretetből. Szeret a drága, hú de mennyire, csak viseld el őt. És az is szeretet, ha pusztán szívjóságból kritizálsz párod/gyermeked, hiszen azt akarod, hogy észrevételeid a javára váljanak? Sosem fognak, mert nem érzik szavaidban és tetteidben az őszinte segítő szándékot. Üres szó marad, ha nem töltik fel az érzések.

Az érzések lehetnek érzékek és érzelmek. Érzékeid az az öt, amit jól ismerünk, és a hatodik, ez a pluszcsatorna. Érzékelés a látás, hallás, tapintás, szaglás, ízlelés, és az érzékeken túli érzékelés. Érzéseink pedig igen bőséges kínálatot tartják életünket. Pozitív például a jószág, együttérzés, megbocsátás, önzetlenség, nagylelkűség, bátorság, és így tovább. Negatív a félelem, harag, bánat, kishitűség, gyávaság, önzés, türelem, satöbbi.

Kérheted őrangyalodat, segítsen szívedben megváltoztatni a negatív érzéseket. Ez nem kis feladat az angyaloknak, mert tudjuk, a negatív érzések gátolják munkájukat. Mivel kapcsolatot indítványoztál, nagy éned dolgozik a feladaton, s megtesz mindent azért, hogy zöld utat kapjanak az angyalok, vagyis szívedben elcsituljanak a rosszérzések, képes legyen a megbocsátásra, önzetlen odaadásra akkor is, ha egyébként nem sok okod lenne rá.

Kérd, hogy változtassák meg érzéseidet. Nem lesz könnyű, mert le kell számolni az ego zsarnoki képességeivel, de csak hajrá! Minden pozitív tett magához vonz egy másikat. Az univerzum kiegyenlítő, ne sajnáld megbocsátásod az arra érdemtelenről se!

IMÁDKOZZ!

Ahányan vagyunk, annyiféle módon szólítjuk meg segítőinket. Az ima kérés, fohász Istenhez. Az ima hangja az égig száll, hiszen Isten a címzettje. Minél több időt fordítasz imára, annál közelebb és annál könnyebben találod a megoldásokat.

Tudjuk, az ima szó nem cseng valami modernül, semmi trendi nincs benne, úgy érzed, ajtatos manóvá válsz tőle.

Pedig az ima ereje óriási. Ha tetszik ez, ha nem. Amit kérsz, azt kapsz. Van azonban az égnek egy furcsa hozzáállása a fizikai valósághoz, melyet nyugodtan nevezhetsz égi humornak. Ez pedig az, hogy bár imád mindig meghallgatásra találni, a választ nem mindig úgy kapod, ahogy várod. Mégis úgy, ahogyan lelkednek üdvére válik – ahogy mondani szokták.

Az ima arra is jó, hogy a kapcsolatot kiépítse. Nem mindenkinek megy könnyedén az égi telefonhívás. Ha nem is hiszed még, hogy ők itt vannak, rád várnak, fogalmazz meg egy rövid kérést! Nem muszáj imának nevezni. Kérd, hogy lépjenek kapcsolatba veled, adják jelét annak, hogy itt vannak, hogy könnyebb legyen a dolgod egopajtással. Mindannyian más szakaszt éljük ugyanis életünknek, így az angyalkommunikáció nem ugyanazt jelenti neked, mint neked. A tudatosodás együtthatója, hogy az égi segítség nem marad a tudatalatti homályában, hanem napfénynél is kiválóan működik. Ehhez életben tartóddal, egóddal, le kell játszani a nagy játszmat. Nem is jó kifejezés erre a folyamatra a játszma, mert itt nem a győzelem a fontos, hanem az erőegyensúly kialakítása. A földi éntudat/ego mellett legyen ereje és élettere az égi vagy belső éntudatnak is.

Fogalmazz meg hát egy rövid imát akkor is, ha nem veszed még teljesen komolyan az angyali segítséget. Csak úgy magadban, elég, ha ennyit mondasz: angyalok, lépjetek kapcsolatba velem! Konkrétabb is lehetsz, ha kíváncsi vagy személyes őrangyalodra. Hívd őt! Ő születé-

sed óta veled él, a pillanatot várva, amikor nyíltan is segítségre lehet. Nem kell, hogy higgy benne, csak hívd és várd, mi történik. Ha lezárod magad, nem fogod észrevenni a jelenlétét.

Az imában a lélek kér segítséget, csupaszra vetkőzve. Ez azt jelenti, hogy elfogadod az ég hatalmát, átadod neki kérésed, s rábízod, hogyan küld segítséget. Az imában el kell engedned egódat, különben csak a szádat hagyják el a hangok, de lelked érintetlen marad. Az angyalok tudják, melyik kérés érkezik szívből, őszintén.

Ha imádkozol, lemondasz személyes akaratod jelentőségéről, s magadat az égi vezetésre bízod. Ha ezt megteszed, lelked erős védelmet élvez. Az angyalok átölelik és megvédik azoktól a kísértésektől, melyek a bizonytalanságból erednek. Ha tudod, hogy angyali segítőd imádat meghallgatva érted dolgozni, azt is tudod, hogy nem történhet semmi olyan, amit fejlődésed ellen tenne.

Az ima azonban önmagában még nem elég. Hiába kérek, nem kapok? – kérded. Az ég válasza: „ha minden úgy történne, ahogy az ember kívánná, nagy káosz uralkodna a Földön”. Egy kis gondolatfonál: ha mindig minden kívánság teljesülne, hogyan fejlődne? Mi lenne az értelme életednek? Nagyon hamar beleunnál az egészbe.

Az ég akkor teljesít, ha a kívánság egyezik a felsőbb akarral. Ha kérésed belesimul az isteni tervbe. Hűha, hát ez nem olyan jó hír. Azért ne törje le hited, hiszen ha nem csak kérsz, de meg is teszel mindent, hogy vágyad teljesüljön, nagyon nagy eséllyel indulsz az égi kegy elnyeréséért.

Amikor imádkozol, tedd azt magadban, egyedül, nem kell, hogy mások is hallják. Ez egy bensőséges kapcsolat, melyben Istennel – vagy az ő angyalaival – beszélgetsz, nincs szükség hozzá harmadik személyre.

ÍRJ LEVELET!

Elszoktál már a levélírástól? Ugye, az elektronika korában nem postán küldözgetjük üzeneteinket. Nincs idő a választ megvárni, és a távolságok sem érzékelhetők már, mint korábban. Sebteben történik minden. Számítógéppel írni sokkal gyorsabb és egyszerűbb, a hibákat kijavítja a gép, nem kell áthúzni, gondolkodni a helyesíráson, nem kell gyöngybetűket formázni. Ez elég nem jó, nem is tudod, mennyire nem! Az írás olyan készség, melyet nem helyettesít a billentyűzet püfölése. A kéz és az agy között szoros kapcsolat van. Az agyból jövő információt az ujjak segítségével öntöd formába. Mindenki másmilyen formába. A gép ugyanazt a betűt írja, ha a 8 éves gyermek üti le, és akkor is, ha a nyolcvanéves nagyapja. Nem vagy benne belső valóddal. Nem tudom, érted-e. A betűk formája, mérete, szabálytalansága sokkal több árnyaltságot tesz lehetővé, kifejezi azt a szellemet, aki te vagy. A papíron másképp formálódnak a szavak. Elcsúsznak a betűk, más alakúra sikeredik egyik-másik. Mit jelent ez? Hogy beszél a lelked? Próbáld ki, hogy nem a gépeden írod naplódát, vagy levelet írsz kézzel. Mennyivel különlegesebb úgy mondatokat formálni, hogy tudod, nem javíthatasz. Azok a gondolatok úgy jönnek elő belőled, ahogy akkor éppen érzel. Itt a számítógépen bármikor egy apró mozdulattal kitörölhetsz egész oldalakat, meggondolhatod magad. Mondjuk azt, hogy papíron ezt nem teheted. Amit egyszer leírtál, az ott van. Milyen az, vállalni minden betűdet? Milyen az, nem korrigálni? Milyen azt visszaolvasni, ami akkor és ott jött át belőled? Őszinte. Valódi. Nem kozmetikázott.

Ha az angyaloknak írsz, kénytelen vagy kézzel írni, tollat használni, mert utána el kell égetned a levelet.

Jelentősebb dolog az írás, mint a szóbeli ima? – kérded. Úgy gondolom, van, amikor igen. A szavakat nagyon könnyelműen használjuk. Hányszor kapod azon magad, hogy beszél a

szád, de fogalmad sincs, mit mondtál, hiszen akihez beszélsz, elég furán néz rád. Mi van – kérde – mit mondtam? Hát ez az. Beszélsz kéket-zöldet, senki nem érti, mire valók akkor a szavak? Agyad közben teljességgel máshol kalandozik. Vagyis a kimondott szó csak hangok üres sorozata, nincs benne tartalom. Pedig ez nagyon lényeges.

Az írásnak akkor van kiemelt jelentősége, ha nem szokványos kérésed van, ha valamit kiemelten szeretnél. Ekkor nagyon jó megoldás írásban továbbítani a kérést.

Írni nem lehet úgy, hogy máshol járnak a gondolataid, mert más szavak kerekednek ki ujjaid közül.

A levélben továbbított üzenet nyomatékos. Ugye, nem szívesen írsz le olyasmit, ami szíved legbelsőbb vágya, netán valami titok. Mit szólna hozzá párod, mit gondolnának szüleid, ha tudnák, gyermekeidről nem is beszélve...

Pedig van az angyalkommunikációnak mások számára látható formája is, mely ugyanúgy működik, hatásossága rajtad áll. Később erről is beszélünk: ez a képek, szövegek kifüggesztése.

A levélírás nyomatékosítja a kívánságot. S ha sikerül teljesen ráhangolódnod a kérésre, olyasmit is tapasztalhatsz, ami komoly csodálatot vív ki az angyalok iránt. Amikor elég gyakorlottá válsz az angyali segítségkérésben, már nem csodának, hanem együttműködésnek veszed részükről. Miről beszélek? Írás közben olyan szavak, szófordulatok, netán vágyak folynak ki az ujjaidból és ivódnak a papír fehérjébe, melyekről nincs is tudomásod, melyeket nem is akartál leírni. Mi történik ilyenkor? Az angyalok vezetik a kezéd. Azt szeretnék, hogy bátran kérj, engedd útjára a kívánságod. A komoly ráhangolódás segít ebben. Ezért nem jó a hirtelen jött, elkapkodott kérés. Nem biztos, hogy azt a választ kapod, ami helytálló.

Mielőtt írni kezdesz, nyugodtan végezz egy kis angyali szertartást. Nem ez a lényeg, de kérésed nyomatékosítja. Gyűjts gyertyát, hangolódj rá kérésedre, írd le a lehető legvilágosabban, egyszerűen, minél érthetőbben. A pontos kinyilvánítás fontos. „Kedves Órangyalom, nagyon vágyom egy kiskutyára. Azt szeretném, ha kicsi lenne, barna színű, simogatnivaló. Küldj nekem egy aranyos kis jószágot.” Ha nem mondd el, milyet szeretnél, még kaphatsz egy bozontos, nagy testű jószágot, aki kóbor kutyaként az utcákban tűnik fel az elkövetkező napokban.

A megírt levelet az angyali postán kell elküldened, azaz el kell égetned. Miért? Mert az angyali vágyteljesítés úgy működik, hogy rábírod az égre. Nem tartogathatod, mert ez ragasztást eredményez. Félelmet szül, bizonytalanságot. Muszáj, hogy elengedd magadtól, s bízd az illetékesekre a megvalósítást. Ez akkor válik jelentős mozzanattá, ha erősebben kötödsz a földi dolgokhoz, fontos számodra a szertartás, amikor nem elég gondolatban lejátszani a postázást. Van, akinek nehezebben dolgozik a képzelete. Ha ilyen vagy, számodra fontos a szertartás. Nyisd ki az ablakot, hogy az angyalok be tudjanak jönni hozzád. Igaz, hogy az angyalok számára nincsenek fizikai korlátok, nem is miattuk kell ezt megtened. Számodra fontos, hogy bevésődjön: megtetted, amit tudtál. A megírt levelet gyűjtsd meg azzal a gondolattal, hogy „angyalok, átadom nektek kérésem, kérlek, fogadjátok szeretettel”. Ejtsd bele egy fémvagy kerámiaedénybe, – tálba, és hagyd elégni. Végezd ezt a helyzethez illő komolysággal, hiszen ha játszol, viccet csinálsz a szertartásból, az angyalok sem fognak komolyan venni. Jó, ha gyűjtasz mellette egy gyertyát, esetleg odahelyezel egy szál fehér virágot a tál mellé. Még jobb, ha van oltárod, amit ilyenkor angyaloltárként használva végezheted a szertartást. Az elégett levél hamvait szórd szét a kertben vagy egy téren, vagy ahol lehetőséged van rá. Ez így szép, így kerek, méltó a felsőbb hatalomhoz.

Miután ezt megtetted, köszönd meg a közbenjárást.

Könnyen megesik, hogy családod furcsán néz rád emiatt, ezért ha nem egyezik felfogások a világok közötti átjárhatóságról, végezd szertartásod magadban. Ám úgy gondolom, hogy ha bármit titkolni, rejtegetni kell a családtagok előtt, az nem kiegyensúlyozott családi élet. Könnyebben nevetségessé válsz, ha rejtegeted, amit teszel. A felvállalás mindig egyenes, és

tiszteletet ébreszt. Ez vagyok én – mondod –, elvárom azt a családomtól, hogy tiszteletben tartsák szokásaimat, hiszen én is tiszteletben tartom az övékét.

KÉPEK, SZÖVEGEK KIFÜGGESZTÉSE

Megteheted, hogy vágyadat fotó, újságból kivágott kép formájában fejezed ki. Lefényképezed vagy kivágod azt a karórát, számítógépet, autót, házat – ugye, milyen földhözragadt vagyok, mindjárt ezeket a divatos vágyakat sorolom? –, amit elképzeltél magadnak, s kiragasztod az asztalod fölé, vagy egy „Vágyaim” füzetbe. Nézegetsd naponta, meditálj rá, képzelj el, hogy a tiéd, lásd belső szemeid előtt! Érezd, milyen az, hogy megkaptad, mennyire örülsz neki, milyen boldogságot szerez akár neked, akár családod tagjainak.

Ha boldogságod nyomába szeretnél szegődni, úgy értem, házasságod, kapcsolatod kezd minőségen alulivá válni, tegyél ki a lakásba olyan fényképeket, melyeken kettecskén vagytok láthatók egy boldog pillanatban. Időnként nem árt emlékeztetni magad arra, honnan indultatok. Nem azért, hogy a múltban élj, azt ne tedd, de a stabilitás miatt hasznos lehet. Tudod, azt vonzód magadhoz, amit elképzelsz, ami a gondolataidban jár, s mivel a szem elég határozott csatornán közvetíti az információt az agyhoz, nagyon lényeges, hogy a szemet „lakasd jól”. Ismerős lehet a keleti életfelfogásból (fengsuj) a tárgyak kihelyezése, pozitív környezet teremtése részben két kezű által, részben szándékos „bevonás” által.

Talán ösztönösen is érzed, mi vezet vágyaid irányába, amikor egy távoli ország képeivel díszíted fel szobádat. Oda szeretnél utazni? Üzenj a képekkel az angyaloknak, segítsenek. Nézz rá naponta a képekre, képzelj el, hogy ott vagy... Aztán engedj el az érzést, ne ragaszkodj, ez fontos!

Megteheted, hogy imádat írod le egy papírra, és azt függeszted ki az asztalod fölé a falra. Ezt naponta elolvasod, akár fennhangon. Sokszor a lényeg a sorok között olvasható, ezért az írott szöveggel légy figyelmes! Meglehet, sokadszori olvasás után döbbsz rá valami egészen kézenfekvő válaszra. Felismered egyik-másik szó hatalmas jelentőségét, holott eddig csak felolvastad, s nem merengtél el mélyebb értelmén. Az a fantasztikus az angyalkommunikációban, hogy bárhogy megérkezhet a válasz, és hidd el, sokszor ezek a válaszok eddig is az orrod előtt voltak, csak valami homály miatt nem láthattad, nem láttad.

Amikor már kialakult egyfajta kapcsolat láthatatlan segítőiddel, úgy értem, nyitva van a kapud, melyen az angyalok ki-be járhatnak szabadon, megérezheted, ahogy szelíden ösztökélnék valamire. Számtalanszor tapasztalom. Egyszerűen hallom a fejemben, amint azt mondják: most már tegyél rendet az asztalodon, mert ez a rumli hátráltat a munkában. Vagy: itt az idő, hogy felállj, és ebédet főzz. Akkor fel kell állnom, nincs mese, mert ha nem teszem, a nap folyamán később rájövök, hogy tényleg csúsztam legalább egy órát, és a családom már másból sem áll, mint idegesítő kérdésből: mikor eszünk már. Kell ez? Inkább hallgatok a figyelmeztető hangokra. Ha így működsz, össze fognak jönni a dolgaid.

MEDITÁCIÓ

A meditáció utazás a belső világba. Ekkor nem az angyalok jönnek hozzád, hanem te mész az ő birodalmukba. Fantasztikus dolgok történhetnek meditációs utazásod alatt. Olyan tájakon

járhatsz, ahol a földi valóságban sosem. Ereje azért is óriási, mert tested a teljes ellazulás állapotában van közben. Nem fogyasztasz energiát, így is lehet mondani. Minden figyelmed a belső történésekre fordítod. Ez olyan áldás fáradt tested számára, amit egyetlen más pihenési forma sem tud nyújtani. Nem csak pihen a test, de olyan energiaforráshoz csatlakozik, mely sokszorosára tölti a lélek tankjait.

A meditáció folyamatos kapcsolatteremtés, belépés a belső világba. Amikor ott vagy, nagyon kézenfekvő, hogy égi vezetőid segítségét kérd. Ebben a helyzetben a lehető legtisztábban tapasztalhatod a segítő szándékot. Bármilyen kérdésed és kérésed van. Nem baj, ha nem az angyalokkal akarsz kapcsolatba lépni, a lényeg, hogy útmutatásért fordulsz a belső világhoz. Bizonytalanságaidra is választ, megerősítést kapsz. A meditáció csodája, hogy nem kell feltétlenül kérned. Az angyali világ teljes valójában és kéretlenül is meg tud mutatkozni előtted csak azért, mert szándékot fejeztél ki, hogy beléphess oda. Nyitottságod indíték angyali segítőid számára, hogy utat mutassanak, eligazítsanak, hiszen ők akkor is tudják, mi van veled, mi a bajod, ha nem mondd. A meditáció olyan tudatállapot, melyben már az angyali hullámhosszon vagy. Nem kell külön kérni a segítséget. Azért, hogy ne legyen ilyen könnyű a dolgod – humorizálnak az angyalok –, csak nyugodtan tedd fel kérdésed, és még pontosabb válaszokat fogsz kapni.

A pontos válaszoknál meg kell állni egy kicsit. A belső világ nem mindig, sőt nagyon sokszor nem egyértelmű. Ha választ vársz, kódolt üzenet érkezik. Az angyalok nem járatosak a fizikai világban, igyekeznek, de saját nyelvüket nem tudják pontosan a miénkire fordítani. Képeket küldenek, jeleneteket, számokat, formákat, melyek a fizikai világban jelentéssel bírnak. Az érzékenyebb, magasabb tudatossági szinten lévők számára konkrétabb – vagy inkább könnyebben észlelhető – jelek érkeznek. Ezért ne éld meg csalódásként, ha első meditációid nem hoznak olyan sikert, mint vártad. Nem is sikerre megy a játék – mondhatnám –, mert semmi verseny, semmi cél nincs benne. A célja az, hogy megtörténjen. Nincs benne elvárás. Amint elvárásod van, szétoszlik a kép. Hagyni kell, hogy az történjen, ami.

Ha vezetett meditációban kalandozol, tudatos agyad befolyásolja a képzelt belső világot. Ez azonban inkább csak segítség a gyakorlat megszerzéséhez.

Nem baj, ha nem érzékelsz semmit a kezdő meditációidban. Bizonyára működik az előbb említett elvárás, ami megakadályozza, hogy feltáruljon az angyali világ. Ne add fel. Jó úton jársz, csak még sok rajtad a sallang, a földi szemét. Az asztrális világ segít ezektől megtisztulni, de akarnod kell a tisztítást. Ez az első lépés. Tőled indul a dolog, s így ér oda vissza. Egyetlen órangyal sem tehet erőfeszítést érted, amíg nem fejezed ki ebbéli óhajod.

Nem mindenki számára hoz azonban a meditáció eredményt, nem mindenki érzi magáénak ezt a közlekedési módot az angyalvilágba. Ennek sok oka lehet. Az angyaloknak semmi bajuk nincs ezzel, olyan módon nyilvánulnak meg előtted, ahogy képes vagy őket fogadni. Sosem hoznak olyan helyzetbe, hogy emiatt rossz érzésednek kellene lennie. Ha mégis az van, azt egód generálja.

A meditáció időt kér tőled. Úgy értem, nem tudod elhadarni, mint egy gyors imát. Ha így akarsz kapcsolatba lépni, nagyon hálásak érte angyalaid. Miért? Mert tudják, hogy ezzel földi idődből nem keveset szentelsz nekik, s képes vagy arra is, hogy egódat aludni küldd egy kicsit.

Ha szoktál meditálni, tudod, hogy rá kell készülnöd. Előbb le kell eresztetni a gőzt, le kell csillapítani a háborgó érzelmeket, a feszült testet. Első a relaxálás. Testünk a nap nagy részében feszültség alatt van, bármit teszel, az izmok dolgoznak. A relaxálás bevezetés a meditációba. Sorban ellazítod minden porcikád. Ezt is meg kell tanulni, de olyan nagyszerű hatású, hogy nem okozhat nagy gondot. Próbáld ki gyermekednél! Vezess le nála elalvás előtt relaxációt, úgy belealszik, mint egy kisangyal...

Mikor nem érzel már feszültséget sehol a testben, jöhet az utazás. Az elmélyedés szakasza kinél rövidebb, kinél hosszabb, kinél pedig csak egy gondolatráirányítás, szóval egy pillanat.

Tudatossági szint függvénye. Ne bánkódj, ha időbe telik. Ez a módja annak, hogy egyre könnyebb legyen.

A meditáció nem működik, ha nagyon *akarod*. Ne akard. *Engedd*. Bármit érzékel, látsz, hallasz, azt kaptad akkor. Ha semmit, akkor annak van jelentősége.

Ha nem sikerül ellazulnod, nem tudsz elmélyedni magadban, nem baj. Ha belealszol, hát arra volt éppen szükséged. Sose bánkódj semmi miatt, mert minden érted van. Minden úgy van jól, ahogy van. Az is előfordul, hogy a meditáció során egyszerűen egy hatalmas lökessel kilöknék. Nem feltétlen az angyalok. Egyszerűen kilöködsz – nem tudok erre jobb szót.

A meditáció időtartama teljesen változó. Van azért egy minimális időszakasz, mely alá nem érdemes csökkenteni. Ez a fél óra. Ha túl rövid, nem éred el célod: érzékel is valamit, meg nem is, s nem tudod eldönteni, igazán mi volt ez az egész. A jelentős meditációs idő egy-két óra. Ezek már olyan utazásokat nyújtanak, melyekben nem csak lelkedet tölti fel a másik világ, de tested is gyógyul közben. A dolgok mindig mindenütt összefüggnek, csak figyelj.

Az angyalok folyamatosan arra készítetnek minket, hogy meditáljunk gyakran, mert ezen az úton igazán hitelesen jutunk belső információhoz. Az angyalok dolga, küldetése, hogy a fizikai világ számára emlékeket hozzanak elő a tudatalattiból. Ezen a módon kerülhetnek legközelebb hozzád, mivel a külvilág zajai igen jól eltompíthatók, viszont éber vagy, a képek többnyire megmaradnak tudatos elmédben. Ennél csak az alvás a mélyebb ellazulás, az álmok azonban – többnyire – nem rögzülnek olyan módon, hogy emlékezz is rájuk.

ÁLMOK

Amikor alszol, kinyílik a kapu. Megnyílik a tudatalatti. Ez az angyalok misztikus játszóté-
re, ahol szabadon közlekedhetnek tudatod és a mélyebb belső világ között. A belső világ az a hely, ahol minden tökéletes, mindened megvan, ahonnan az álmokon keresztül szabadon áradhatnak azok az információk, melyeket tudatos agyad éberem nem enged. Ez az út az angyalok nagy lehetősége. Álmaidban akkor is kapod az üzeneteket, ha nem kéred. Azt mondd, nem szoktál üzeneteket kapni? Bizony, hogy szoktál. Nem emlékszel rájuk? Az meglehet. Tudatos elméd nem rögzít képeket, de az érzések megmaradnak. Az álmok fricskája, hogy minél jobban erőlködsz a képek felidézésén, minél görcsösebben rohannál utánuk, annál könnyebben illannak el, bújnak vissza a kapu mögé. Nem szeretik az ego erőszakosságát. Ez van. Így aztán mit tudunk tenni? Amit az angyalok annyira szívesen fogadnak: kérni. Kérd őket, hogy mutassanak tisztább képeket.

Kérd őket, hogy engedjék rögzíteni a tudatodban, amit látni engednek. Kérd őket, hogy ne tűnjenek el ezek az emlékek.

Az álomterápia az angyalok egyik kedvenc gyógymódja. Mindig tudják, mire van szükséged, mivel tudnak egyensúlyba hozni. Sokkal jobban ismernek, mint te saját magad, ezért ha szándékaid, céljaid, kéréseid pozitívak, bátran állj elébük, és kérj útmutatást. Persze az álmok nem mindig kedvesek, sokszor egyáltalán nem pozitívak. Miért kapsz ilyen álmokat?

Kezdjük ott, hogy miért tesz az ég különbséget az emberek között, amikor álomfilmeket pergetnek. Miért álmodnak egyesek olyan gyakran és olyan mozgalmasan, mások pedig alig-néha, vagy csak hébe-hóba. S ha már, akkor miért olyan zajos-élénken, hogy reggelre szó szerint lefáradsz bele. Én legalábbis le szoktam, hogy személyes tapasztalataimat is beleszö-
jem. Elmesélhetném, de nem teszem, miről szólnak álmaim. Meglehetősen kellemesek, és eléggé fáj is másnap, hogy mindez csak egy másik valóságom. Nos a kérdés: mit akarnak az angyalok ezekkel a történésekkel? Némely álomcsoportnak semmi valóságkapcsolata nincs, szürreális, nem létező helyen játszódó képeket látsz. Másfajta álmok pedig a jelenlegi életed

helyszínén játszódnak, de minden olyan más. A távolságok, méretek, na igen. A felhíguló tér jelzi, hogy amiben nappal élsz, az egy tudat által rögzített valóság, amelyben nem tudod kitolni a falakat, kitágítani otthonod méreteit. Nem így az álomvilágban. Emlékszel? Álmaidban, saját otthonod sem pontos mása a „valódinak”, de felismerhető. Ami roppantul tudattágító, hogy az álmokban minden megnő. Sokkal nagyobb a nappalid, a teraszod, az udvarnak meg alig látod a végét, és a környezet is olyan valóságosan álomszerű. Udvarodból nyíló kis ajtó egy másik városba vezet, vagy a szomszéd kertje csak egy homoktenger, otthonod meg egy hatalmas labirintus. Van ezekre az álmokra találó kifejezés? Ugye hogy csak látni tudod ezeket, beszélni róluk alig?

Emberek jönnek elő a múltadból, ismerősök látogatnak meg vagy hívnak el magukkal. Kik ők, és miért fonódik egybe velük tudatalatti világod? Hol vannak azok a helyek, ahol ismeretlenül megfordulsz? Észbontó látomások, melyek nappal sem hagynak nyugodni. Tiszta képek, de a valóságban nem létező helyek. Jó ott lenni, igaz? Hol van ez? Néha jobb lenne, ha békésebbek lennének éjszakáid? Nem vagy ezzel egyedül.

Itt a reggel. Ráébredsz erre a világra, itt. Keresed azt a másikat. Felpörögnek az emlékképek. Húha. És megint: húha. Hol jártam már megint? Szent isten! Néha mintha a múltat láttad volna, néha egészen futurisztikus a kép, máskor jelenvalód villan fel, és van még egy: az alternatív világ. Amiben most vagy jelen, de semmi nem ismerős. Csak éppen, mintha azt is élnéd. Mint a versben, Nem tudod, te álmodod azt a másik életet, vagy az a másik élet ezt a mostanit. Honnan tudod, hány valóságod van, hány párhuzamos életed játszódik szimultán? Ez a mostani is csak egy a lehetséges végtelen számú közül?

Szóval szoktad azt érezni este, mikor lefekszel, hogy búcsút intesz ennek a világnak, és indulsz megint abba a másikba? Várod is? Na ez az. Amikor várod, akkor vagy teljesen nyitott azokra az információkra, melyek átjönnek. És ennek sem vagy mindig tudatában. Úgy értem, az álmok rendkívül jó játéknak bizonyulnak, míg csupán annak veszed. Kíváncsian várod az éjjeli eseményeket, mert elszórakoztatnak. Próbáld ki, mi történik akkor, ha értelmezed is.

Nehéz? Persze hogy az. Az álom olyan kommunikációs forma az angyalvilág számára, ami közvetlen, ám – mivel képekben történik – szinte mindig szimbolikus. Jeleket kapsz, képeket, s itt találd jelentőségét az addig megmagyarázhatatlan történeteknek. Ne az álmoskönyvhöz rohanj. Előbb merengj el kicsit. Ha úgy döntesz, fogadod az angyalok üzeneteit, olyan álmok fognak jönni, melyekkel az angyalok segíteni tudnak neked.

S itt jön az, hogy miért nem csak pozitív képeket vetítenek. Mert arról tájékoztatnak, amire éppen szükséged van. A rémálmok is belső világod tükörképei, nem csak a pozitívak. Előfordul, hogy menekülsz, ablakokon mászol ki, vadállatok üldöznek, lőnek rád, csuklyás fekete ember villantja rád világító szemét, vagy a sötétből készül támadni valami? Esetleg zuhansz egy mélységes szakadékba? Igen intenzívek tudnak lenni ezek az álmok. Annyira, hogy tudatod fel is ébreszt, mert egód fenyegetve érzi magát miattuk.

A legjobb megoldás, ha saját életedben keresed a válaszokat, személyes kapcsolatot keresve. Bizonyos típusú álmok csak bizonyos élethelyzetekben jönnek elő. Van ezekre kollektív magyarázat is, úgy értem, lehet tipizálni, de a konkrét indoklás csak személyes összefüggések alapján kapható.

S van itt még egy kérdés. Miért van az, hogy némelyek alig álmodnak maradandó módon? S ha „véletlen” igen, meg is rettennek hű de nagyon, hogy mi volt ez...

Az angyalok olyan módon közelítenek hozzád, ahogy képes vagy fogadni őket. Úgy is lehet mondani, típustól függ. Ők teljes mértékig alkalmazkodnak hozzád, hiszen olyanok, mint te vagy. Azért választott téged őrangyalod, mert hozzád ő passzol. Csak akkor lehet ugyanis hasznos a társasága, ha fogod is az adását. A könyvek angyalai nem tudnak megszólítani, ha tévénező típus vagy. Ekkor számodra a filmek, a média angyalai közvetítenek elsősorban. Elsősorban! Aztán ahogy fejlődsz, fejlődnek veled ők is, és talán a tíz éve még az éjjeli filmekben megnyugvó személyiséged mára egy könyveken elalvós típusra vált. Hogyan is üzené-

nek elsősorban a filmekben át, ha többé nem ezek a fontosak számodra? Az angyalok ott bukhatnak fel, ahol te vagy, ne feledd. Nem keresni kell őket, hanem figyelni. S mindenütt felbukkannak. Ahogy álmaid vetítővásznán is.

Ha még nem állsz nyilvánvaló kapcsolatban velük, elalvás előtt tégy próbát. Megjegyzem, egódat elégitéd ki vele, mert ő a hitetlen. Így aztán pontosabb, ha azt mondom, ne próbát tégy, hanem szólítsd meg őket. „Angyalok, mutassátok meg magatokat álmodban.” Vagy. „Angyalok, a ma éjszakai álmodban vezessetek rá a megoldásaimra.” Az álmok tehát megoldást közvetítő filmek, tekints rájuk így.

MŰVÉSZETI ALKOTÁSOK

A művészet helyett találóbb a kreativitás. Az angyali világ „sóvárogva” nézi, hogyan tudunk alkotni, alkotásainkba érzelmeinket belegyúrni. Ez az emberi élet nagyszerűsége, ami nincs meg a másik világban. Ott csak energia létezik. Fizikai formák, az alkotás öröme, kezdet és vég csak itt van. Ahogy érzelmek is, de ezt csak úgy ideírtam. Az angyalok tehát nem tudnak sóvárogni, csak várni. Várni arra, hogy módot találjanak a segítségnyújtásra. Azt pedig ott tudják megtenni, ahol valami megnyilvánul. Aki nem tesz semmit, szó szerint nem mozdul magáért, ott ők is tehetetlenek. Annyira szeretnék, ha mindenki tudná ezt, mert ez a nyitja a boldogságnak. Milyen nagy szavak, mégis milyen egyszerű megoldás!

Szólítsd meg angyalodat az alkotásaidon keresztül. Mindegy, mi az. Lehet, hogy rajzolni szeretsz, formákat görgetni a ceruzán át a papírra; lehet, hogy a festés az a színeivel és álomképszerű kifejezési módjával; lehet, hogy a gyöngyfüzés, a fabrikálás, elromlott tárgyak javítása, a varrás, az otthon kreatív berendezése, nagyszerű ételek készítése, vagy egyszerűen csak a dolgok gyakorlatias megoldása. És még nem is soroltam fel az összesét, szóval ez mind lehetőség az angyali világ számára, hogy információt közöljön. Bármibe kezdesz, ami az alkotás örömét nyújtja – és hát mi más lenne a gyereknevelés, jut eszembe gyorsan –, kérd hozzá őrangyalod segítségét. Nem csak a kivitelezés lesz sokkal könnyebb, de olyan megoldásokat is mutatnak, melyekre egóból nem jöttél volna rá. Ez a különbség. Az egónak tanulnia kell sok-sok évig, hogy tudjon, a belső én pedig eleve tud. Tiéd a döntés, melyikkel élsz szívesebben: előbbivel, vagy eredendő önmagáddal. Mennyi időt vesztegetsz felesleges tanulásra életekből? Úgyis arra fogsz haladni, amerre menned kell. Kérdés, egóból teszed – akkor jó sok idő kell hozzá –, vagy rábírod magad az isteni vezettetésre, így sokat le tudsz csípni a felesleges körben járásból.

Úgy gondolod, a művészi kifejezési mód nem sajátod? Ki kell, hogy ábrándítsalak. Benned is eredendően ott munkál a szépség, mert abból vagy. Gátak, kapuk választanak el – ráadásul jó vastagok – saját valódtól, de nincs ezzel semmi baj. Ki így, ki úgy érkezik ebbe a világba. A dolgod éppen az, hogy a gátjaid döntögesd. Ezt hoztad feladatul. Gátak pedig mindnyájunkban vannak rendesen. Az ego azt mondja, neki nincs ilyen. Mármost gátja. Pedig nem éppen ő a nagy gát?

Na szóval művészet.

Hogyan tudsz kapcsolatba lépni kreativitásod segítségével? Ha ezt az ösvényt járod, könnyebben nyílik a kapu. Angyalaid örülnek, mert nincs nehéz dolguk veled. Aki színeken, hangokon, formákon át látja a világot, az harmóniában él angyalaival. Jó lenne – mondod –, de akkor miért oly keserves az életed, és miért oly nehéz, művészember létedre? Mert ezt a sort választottad, művészemberként kell áthoznod az értékeket. Vállalva e létnek minden buktatóját. És ennek is van, nem kevés. A művészek ugyanis – tetszik, nem tetszik – kissé élhetetlenek. Úgy értik az angyalok, kevésbé van érzékük a gyakorlatias élethez. Nagyon is művész

akar lenni, aki úgy érzi, annak született. Vagyis beleesik saját csapdájába. Az élet pedig akkor teljes, ha ugyanúgy megnyilvánul benne a művészet, mint a mindennapi, gyakorlati világ.

Művészetek. Művészet minden alkotás, tehát a párodnak a tálcára bekészített reggeli is, melyen színek, formák, ízek, illatok vegyülnek. Művészet, ami jóllakatja a szépérzékét. Vagy valami ilyesmi. Merthogy a művet lehet a készítő szemével látni, és lehet a néző szemével szemlélni. A két nézőpont nem feltétlen esik egybe, ezért aztán nem is lehet egy lapon említeni. Mindenkinek annyit jelent, amennyit. Az alkotónak örömet szerez egy torzó készítése, beleformálva aktuális vágyait, míg a nézőnek ez csak egy amorf képződmény...

Légy most az alkotó, s kérd angyalodat, hogy a benned zakatoló érzéseket a lehető legérzékletesebben meg tudd formálni. Alkosd bele magad a művedbe. A kérés megmozgatja belső világod, s meglátod, olyan lesz a mű, hogy a végén csodálkozol, hogy' voltál képes erre. A kész mű színével, formájával vagy zenei hangzásával eléd fogja tárnai a válaszaid. Furcsa, de amikor alkotsz, el kell veszíteni a józan eszed, csak hagyni, hogy formálódjon az alkotás.

Kérd a segítséget, hogy ha bánatod van, ki tudj alkotni magadból; ha örömed, akkor az örömed ölthessen formát. Ha választ vársz, az elmélyült alkotómunka közben megkapod azt is. A feltétele, hogy feledkezz bele. Ne gondolj közben másra, csak az alkotásra. Ez jelenti a pillanatban élést. Erre jó az alkotás, mert aludni tudod küldeni egopajtást. Ilyenkor nincs kontroll alatt a nagy éned, ekkor tudnak segítségedre lenni az angyalok.

S légy most a néző, akire a művészi alkotás hatást gyakorol. Kérheted az angyalokat, hogy egy festmény, egy műtárgy, egy építészeti alkotás, egy koncert vagy egy sláger hangjai, netán egy film vagy irodalmi mű kapcsán megtaláld válaszaidat...

Fontos, hogy az alkotó és a néző értékeinek nem kell azonosnak lennie, nagyon nem.

FIZIKAI LÉTBEN ÉLŐ EMBEREK

Mivel mindannyian ugyanabból a forrásból származunk, az égi üzenetek tisztán átjöhetnek rajtunk keresztül is. Tudtunkon kívül. Hányszor voltál olyan helyzetben, hogy egy pár mondatos beszélgetés hatalmas felismeréseket hozott? Vagy ötletet kaptál, javaslatot, egy jó gondolatot. Az angyalok mindig tudják, hogyan kell megszólítaniuk téged. A kérdés mindig az, veszed-e az üzenetet.

Kérd őket, hogy a mai napon valakitől olyan gondolatokat hallj, melyek számodra üzenetértékkel bírnak. Tudom, néha nem könnyű rájönni, melyik gondolat volt az üzenet, és nem is mindig tetszik, amit hallasz, de annyit mindenképpen megér a dolog, hogy elgondolkodj kicsit. Mondok egy példát. Egy ismerősöddel „véletlenül” összefutsz a közeli ABC-ben. Már régóta nyaggat, menj el vele egy előadásra. Az ismerősöd kedves ember, de amit ajánl, ahhoz sehogy sem fűlik a fogad. Nem az elhárítás a gond, hanem hogy miért nem akarsz kötélnek állni. Nem arra buzdít, hogy „lépj be”, csak menj el vele. Érted? S már nem először teszi. Gondolkodj a dolgon. Nem erőszakos, nem a hév vezérli, nem a saját csapatát akarja bővíteni egy újabb áldozattal. Ne gondolkodj mindig akkora méretekben, gondolkodj kicsiben! Mi történik veled, ha elmész? Lesz egy szabad estéd, amikor végre kikapcsolódhatsz, hallasz néhány dolgot, talán lesz közte okosság is. Vagy lesz ott valaki, akivel máshol nem találkozhatnál volna. Vagy olyan információt hallasz, amire akkor talán nem is fordítasz figyelmet, de pár hét vagy hónap múltán egyszeriben szükséged lesz rá. A dolgok mindig mindenütt összefüggenek, ezért mondják, hogy bízd rá magad az életedre, angyalaid ugyanis vezetik azt. Emberi kapcsolataink is igazán jó útmutatók ám. Figyeld meg, kik vannak körülötted. Kik azok az emberek – főleg barátokra gondolok, vagy közeli ismerősökre –, akik kísérik életed. Kikkel találkozol „véletlenül”? Szóval kiket sodor melléd és feléd az ég. Mit akarnak ezek az embe-

rek közvetíteni? Jó felé haladsz? Pozitív irányba szövöd életed fonalát általuk és velük együtt? Meglehet, a válaszod az lesz: nem. Kell ennél jobb útmutatás? Amikor te magad jössz rá arra, hogy bizonyos emberek, csoportok, ismerősök nem szolgálják előrehaladásod, s ha igazán őszinte vagy magadhoz, bevallhatod, hogy nagyon is hátráltatnak.

A barátok sokszor emberi bőrbe bújt angyalok, gondolom, nem hat az újdonság erejével ez a mondat. Figyelj rájuk mindig szeretettel és elfogadással, lehet, hogy nem az teszik, vagy mondják, ami tetszik neked, de mindig téged szolgálnak. Nem tudnak róla, mert kódolva van bennük ez a program, de így működnek.

Kik azok az emberek, akikről nem tudsz elszakadni? Kik azok, akik mindig visszatérnek akkor is, ha hosszú évek óta nem láttátok egymást? Dolgotok van egymással, összeköt a karma – mondd –, s nem is jársz messze az igazságtól. Manapság egyre több régi kapcsolatod éléd fel, egyre könnyebb megtalálni régi ismerőseidet, hiszen csak egy-két kattintás a világhálón. Szorosabbá válnak ismeretségeid. Könnyen bepillantasz mások magánéletébe. Ez azért van, mert egyre jobban szükségünk van egymásra. Egyre inkább kezdjük megérteni, hogy egymásért vagyunk, mindannyiunk EGY MÁS: másik arca a nagy egésznek. Jó nagy ez az egész, ha ennyi arc formálja...

A dolog iróniája, hogy néhány negatív tapasztalat is ott szerepel a listádon: néhány kellemetlen kapcsolattal, kellemetlen emberrel is szembe kell nézned, ami éppúgy téged szolgál, mint a kellemes események. Nem szívesen látjuk ezt be, mert inkább háritunk, szaladunk a felejtés óceánja felé, nehezen adjuk meg magunkat a negatív helyzeteknek. Utólag minden kiderül – mondják az angyalok –, csak hagyd, hogy történjenek veled az események.

És ha neked nem jók ezek az események? Ha nem vagy kibékülve azokkal az emberekkel, akik körülvesznek? Ha érzed, hogy ez nem az a társaság, nem az a baráti kör, nem az a munkahely, netán nem az a család, mely téged szolgál, melyben jól tudod érezni magad? Jó ösvényen jársz, ha ezt egyáltalán felfedezed. Vigyázz azonban az emberi kapcsolatokkal, mert – mint minden – ez is félrevezethet! Meglátod majd, miért.

ELTÁVOZOTT SZERETTEID

Ők egy teljesen különleges csoport, ezért külön is kell még velük foglalkozni. Nem maradhatnak ki azonban e sorokból sem.

Számomra különös aktualitása van a dolognak. Az elmúlt hónapban ért véget édesanyám földi életének jelen ciklusa. Tiszteletre méltó módon kezelte betegségét és életét, de megoldás híján nem maradt más választása. Átmenete fantasztikus élmény volt számomra, bármily furcsán hangzik. Elmondom, bár nagyon személyes, de nagyon idetartozik. Aznap éjjel, távozása után pár órával visszajött álmomban. Valós tudatommal fogadtam, ahogy ott ült ágya szélén (talán a kórházban), és nem fért össze a fejemben a kép és az információ róla: „de hát, anyu, te meghaltál” – mondtam –, „ez nem lehet”! Ő pedig csak mosolygott. „Pedig ÉLEK” – mondta, és szerényen a vállát húzogatta. Szép volt, mint annak előtte, és szakadatlan mosolygó. Még bocsánatot kért valamiért, aztán megszakadt a kép.

Írhatnám, hogy fájdalmam az égig ér, de nem tehetem, mert nem ezt érzem.

Lelkemben megcsendültek a harangok, de nem a temetés, hanem az újjászületés harangjai. Boldogság, hogy nem érez már fájdalmat földi teste, és boldogság, hogy mehet tovább, intézheti következő fordulóját, mert ő is tudja: nem végezte be, amiért jött.

Ennyit a személyes élményről.

Hogy az eltávozott itt marad-e földközben égi segítőként, azt a korábbi kapcsolat minősége határozza meg. De még ez sem biztos. Vannak, akik úgy érzik biztonságban itt hagyott

szeretteiket, ha kísérik tovább életüket. Gyakran sokkal többet tudnak tenni a negyedik-ötödik dimenzióból, mint amikor még itt éltek. Gátolta őket az anyagi test, az ego.

Hívd őt, ha a segítségére vágysz. Meglehet, vele közvetlenebb vagy, szívesebben beszélsz hozzá. Ha volt megoldatlan ügyetek, meditációban megbeszélheted vele. Kérdezd és válaszol. Figyeld jeleit. Talán felbukkan egy kép róla, szóba kerül valaminek kapcsán, meghallasz egy kedvenc dalát, meglátsz az utcán valakit, aki nagyon hasonlít rá..., de kérésedre rávezethet egy jó megoldásra, amiben talán éppen az ő egyedisége játszik kiemelt szerepet. Sosem véletlen, ha felmerül emléke, alakja, tettei, érzései vagy a hozzá fűződő személyes benyomásaid. Beszélj róla nyugodtan, a szeretet energiája elér hozzá.

Van azonban egy dolog, amit mindenképp el kell mondani. Nem jó, ha fájdalommal visszatartod az eltávozottat.

Könnyeid egód törekvése arra, hogy felismertesse veled: nincs másik dimenzió, a test küldetése itt ér véget egyszer s mindenkorra. Szegény ego nem tehet mást, hiszen ez a saját tapasztalata. Tudja, csak egy módon élheti túl a testet, ha istenlénnyé válik, azaz feladja saját magát, és beleolvad a nagy énbe. Ez nem megy neki könnyen. Tehát. Ne sírj, mert megkötöd az eltávozott lelkét, s nem tud tovább haladni a végső forráshoz. Az út hosszú, sok mindent kell tennie addig. Szenvedés számára, ha megkötöd, s nem ereszted.

Vagy úgy érzed, ő az, aki nem enged, nem tud elszakadni? Ahogy mondják, gyakori helyzet, hogy az eltávozott nincs is tudatában sokáig, hogy már nem él, vagy nem hajlandó elfogadni ezt a tényt. Segítséget kap asztráltestének érzékeléséhez, de el is kell azt fogadnia. Annál könnyebb az átmenet, minél inkább istenközeli életet élt. Képei, körülményei megegyeznek elvárásaival. Olyan világ fogadja, amelyet elképzelt. Ha az anyagi dimenzió lehetséges valóság volt számára, minden szeretetben része van, és jó eséllyel kaphat isteni kegyelmet a továbbszolgálatra. Ha kéri ezt. A szándékosan Föld körül tartott, el nem engedett szeretted kínlódik, és nem válik hasznodra, sőt.

AZ ANGYALOK AZOK, AMINEK ELKÉPZELED ŐKET

A segítő angyalok élethivatása, hogy téged szolgáljanak. Sokan vannak, mert minden speciális feladatra másik angyalt teremtett a teremtő. Fantáziád munkája az angyalok megjelenítése, de nem feltétlen. A képzelet valóban a leghatalmasabb energia, mely támogat. Fejleszd, ha hiányosságaid vannak e téren. Azonban a képzelet csak egy segítő a sok közül. Fantáziád különféle angyalokat, tündéreket teremthet, láthatod őket klasszikusan, szárnyas emberi alakoknak, kedves férfi vagy női lényeknek, lehetnek egyszerű történetek, jelek, gondolatok, energiafolyamok. Senki nem mondta, hogy adj nekik testet. Űgy is olyan módon fognak közeledbe kerülni, ahogy az neked jó. Az angyalok nem tolakodnak, nagyon szerények. Ha mégsem így érzed, lehet, hogy sürgős a váltás az életedben. Mire gondolkod? Amikor egy eseményt, helyzetet, egy pillanatot újra és újra eléd tol az ég. Ugye, előfordult már veled is? Nem elég, hogy újra, de egyre gyakrabban. Húha! Ez azért már jel. Figyelj nagyon az ismétlődésekre, mert itt van a kulcs a továbbhaladáshoz. Addig kapod a jeleket, míg meg nem oldod a feladatot, s csak aztán dobhatsz újra a kockával az élet nevű nagy társasjátékban.

Az angyalok nem jelentik ki, miként fogadd be őket életedbe. Meglehet, a kövek, a kristályok hordoznak égi erőt. Lehet, hogy szimbólumokat fogadsz be könnyebben. Sokan emberi alakba öntik őket, így érzik magukat biztonságban. Előfordul, hogy jelekben látod felbukkanni segítőidet.

Nagyon sokszor ők választanak megjelenési formát. Leginkább olyat, amit te is el tudsz fogadni. Nem akarnak sosem megijeszteni. A dolgok – ha hagyod, hogy irányítsanak – szépen

kialakulnak. Követed a jeleket. Nem teszel semmi különöset, csak ráhangolódsz a történésekre. Vezetnek? Vagy magad találod meg a helyes irányt? Honnan tudod, hogy ma, éppen ma kell bemenned abba az irodaházba? Mi készítet rá? Hiszen bármikor máskor is bemehetsz. Honnan tudod, hogy ma, éppen ma nem szabad elmenned otthonról, pedig ezer a dolgod a világban? Honnan tudod, hogy arra a tanfolyamra most feltétlen el kell menned, pedig sem anyagilag nem engedheted meg, sem korábban nem érezted, hogy fontos lehet. Annyi a kérdés a hogyanokról és főleg a miérttekről, mégis mi a válasz... Egy vállrándítás. Nem tudom – mondod –, és tényleg nem. Te nem, de angyalaid, belső vezetőd, Isten tudja, miért kell arra menned. Mert az az ösvényed. Ha hallgatsz a tiszta belső hangokra, nem tudsz letérni róla.

Sokszor csodálkozom, mikor az emberek kérdéseket tesznek fel saját életükről náluk okosabbnak vagy tanultabbnak vélt embereknek. Miért gondolod, hogy ők jobban tudják, mi a te dolgod a világban? Talán segítenek valamit, ez rendjén is van. Hiszen mind azért vagyunk, hogy egymást segítsük fejlődésünknek különböző fokán. Hallgasd meg a jó tanácsot, és formáld saját életedre! Véleményem és tapasztalatom szerint minden embertől van tanulnivalónk, teljesen mindegy, ki az illető. Még azoktól is, akik sem tetteikkel, sem szavaikkal nem támogatnak. A negatív emberi hozzáállásról beszélek, aminek ugyanúgy helye van a világban akkor is, ha nagyon nehéz ezt megérteni.

Van hát dolguk az angyaloknak.

Amikor behívod tudatos életedbe a belső segítséget, rajtad múlik, hogyan teszed azt. Adj nekik szárnyat, vonj köréjük fénylő gömbburkot, s abban a formában válnak valóságossá számodra. Mindig az a forma felel meg legjobban számukra, amiben élsz. Ha egy nagy irodaházban töltöd napjaid nagy részét, azokon a tárgyakon, eseményeken, embereken át szólnak hozzád, akik körülvesznek, s ezek a momentumok kísérik más helyzetekben is. Ha gyerekek között dolgozol, a gyerekeken át fog hozzád szólni. Ha növények közt telnek napjaid, a virágokkal, fákkal, bokrokkal, állatokkal üzen. Vagy jelez a széllel, a napsütéssel, az esővel...

Érdemes átgondolni napjaid, erre szólítanak fel kedvesen az angyalok. Figyelj magadra, figyelj a jelzésekre, melyeket kapsz, mert jó felé vezetnek. Ne az egód figyeljen, hanem a szellemed.

Akkor figyelj a legjobban, amikor bajban vagy. Hány és hány hiábavaló üzenet érkezik, mert bár – magad sem vagy tudatában – kéred ezt, ám nem veszed észre, hogy a segítség megérkezik. Ez a szellemi világ paradoxonja: küldi üzeneteit, ám nagyon sokszor nem érnek el lelkedhez. Véletlen – mondod –, véletlen egybeesés. Ha valami sikerül, öntelten és büszkén húzod ki magad: mennyire ügyes vagy, és főleg okos, hogy ezt meg tudtad csinálni, csodáljanak érte. Ám ha őszinte vagy magadhoz, be kell vallanod, hogy te sem érted, hogyan történt, s miért. Jó szelek fújtak, jó helyen voltál jókor, és főleg – figyelj, ezt nagyon szeretem! – szerencséd volt...

Nincs olyan, hogy szerencse. Ez csak az emberi szótárban létezik. Szerencse az, ami akkor történik veled, amikor nem tettél érte semmit. Amikor csak úgy, eltalál valami jó. Nem is érdemelted meg – mondod. Minek köszönheted? Sokszor nagyon messzire vezetnek ezek a fejtegetések, múltad eseményeinek boncolgatásához. Van értelme?

A szerencsének is megvannak a maga jó okai, csak nem ismerjük ezeket. Ettől azonban ott feszülnek ám. Akkor is, ha éppen nagyon elkerül, és akkor is, ha egyszer-kétszer eltalál. Elő is lehet idézni, meg is lehet teremteni, de ez egy másik gondolat...

Elismerni, vagy inkább elfogadni, hogy bár nem tudod, hogyan, de tőled független, hatalmasabb erő is közreműködik életedben, bizony, sokszor nagyon degradáló érzés. Tudod, olyan nevetséges..., na kimondtam. Ugyan, ne már – mondod –, a sorsomat én irányítom; ha sikerül valami, magamnak köszönhetem, ha nem, hát azt is. És inkább csak mosolyogsz, ha valaki felsőbb segítségről, angyali vagy isteni beavatkozásról beszél. Kérni és kapni? Együtt dolgozni láthatatlan szárnyas lényekkel? Nem méltó hozzád ez a felfogás – mondod –, és egódat ismét jóllakattad.

Azért bent, mélyen, neked is vannak kérdéseid, de ezeket inkább nem teszed fel senkinek. Azt mondod: tudod, a véletlen szerencse...

AZ ANGYALOK FELADATAI

Emlékeztetnek téged arra, miért vagy a Földön, mi a *te* feladatod. Tudatos elméd ugyanis nem tartalmazza ezt az információt. Van, akinek könnyebben feltárul sorsának ösvénye, míg mások az ego szorításában később lelnek rá saját útjukra. Ha egyáltalán... Pedig az angyalok összes szeretetükkel ott dolgoznak melletted minden pillanatodban. Akár foglalkozol velük, akár nem.

Milyen feladatokat kapnak az angyalok? Egyáltalán kitől kapják, és mi határozza meg, hogy melyik milyet, honnan tudod, hogy a tiédnek mit osztottak?

Mit gondolsz, mi a küldetésük?

Bírod egyedül ezt a földi életet? Tudom, nem vagy egyedül, hisz van párod, gyermeked, s itt vannak szüleid is, miért kellene neked még a láthatatlan világ segítsége is?

Vagy nincs melletted igazi társ? Miért kap egyikünk boldog életet, más pedig keserű magányt?

Elkalandoztál.

Ne kérdezz egyszerre ennyi mindent.

Az angyalok lassításra intenek, érzed? Ha túllépsz határaidon, a fejedre koppintanak. Na persze, nem, mert az angyali világ szeretetteljes, és nem akar neked rosszat, naná, hogy nem, mégis felbuksz a saját lábadban a sima betonon is, ha gyorsabban haladsz, mint kellene.

Pusztán kedves figyelmeztetésből...

Vagy megszakad az internetkapcsolat, amikor már hullára dolgoztad magad, vagy „elfogy” a térerő, amikor hosszabb ideje telefonálsz, mint kellene, vagy útlezárásba futsz, amikor nem arra kellene menned, amerre. Nem hívnak vissza egy állásinterjú után, mert nem ez a munka lesz a tiéd, hisz a sorban ott várakozik az igazi. Vagy szakít veled hosszú kapcsolat után a kedvesed, mert még ezután kell megismerned azt a fiút/lányt, aki életed nagy szerelme lesz.

Mi a feladatuk az angyaloknak? Hát ez. Idejében figyelmeztetni, intő jeleket küldeni, ha nem az ösvényeden jársz. Rendkívüli rafináltságukban az égi lények annyi formát találnak a közlésre, amennyit elképzelni sem tudsz. Csak éled gyanútlanul kis életed, szövegeted terveidet, vagy nem szövegetsz semmit sem, de azt egyáltalán nem tartod valószínűnek, hogy téged bárki is igazgatna, terelgetne innen oda, vagy onnan valahova máshová. Elrettentő gondolat. Mitől is rettent el? A kézzel fogható, jó kis stabil világtól? Én inkább földhözragadtat mondanék, amiben nincs semmi negatív, de bizony sok pozitív sem. A föld csak az egyik pólusunk, kár, ha elfelejtetted ezt. Az ember, tudod, kicsinyke, ám annál jelentősebb átjáró az ég és a föld között.

Félelmet ébreszt a gondolat, hogy égi lények, szellemek, eltávozott szeretteink munkálkodnak serényen abban a közegben, amit bármennyire szeretnénk is, nem mindannyian tapasztalhatunk meg?

Félelmeidet is segítenek tompítani az angyalok, s idővel, ha hagyod, ki is törlik érzéseid közül. Ez folyamat, a legtöbbünkénél az.

Hívd előbb nagy éned, vagy ahogy tanultad, a felettes ént, neki azért bizonyára hiszel egy kicsikét...

Az angyalok azért vannak veled, hogy életed első percétől a legutolsóig, és azon túl is melletted álljanak, segítséget nyújtsanak. Mert a megszületéssel vállaltad az elszakított-ságot is, habár tudtad: ezer akadályt kell leküzdened azért, hogy megtapasztalhasd, milyen érezni, szeretni, ölelni, fizikai testben közlekedni, aludni, dolgozni, s emberi énnel, az ego uralmára bízott testtel létezni.

Mert mindez nincs az angyalok világában. Az emberi világnak pedig az a dolga, hogy az ego uralma alatt is képes legyen fejlődni, felismerni eredetét, azokat a jellemzőit, melyek a kiszakítottság előtt megvoltak. Dolgunk, hogy rójuk köreinket, melyeket valamikor a régmúltban elkezdünk, s egészen addig meg is kapunk újra, míg rá nem ébredünk erre. A földi élet csapdája, hogy oly gyönyörű tud lenni. Magához ránt, alig ereszt, s ehhez a tudatos önmegtartóztatáshoz kell az az erő, ami csak nagyon kevesek érdeme. Egészen addig kapod újra és újra feladataid, míg vissza nem tudod utasítani a fizikai világ vonzását. Míg el nem tudsz szakadni tőle, hogy visszatalálj igazi önmagadhoz, a tiszta lélek állapotához. Ez persze jócskán idea – mondod –, a keleti szentek igéi hirdetik a fizikai megsemmisülést, mint minden emberi élet célját. Vannak jócskán ellentmondásaid, mikor a valóságát, vagy inkább igazságát keresed ennek a világlátásnak. Ha már emberi bőrben születünk, élünk is emberként, élvezük a test örömeit, mindent, mit a látható világ kínál. Elszakadva a számtalan, negatív emberi jellemvonástól, tudjuk, világunk mindennap tucatszám csodát kínál, melynek megélése a legnagyobb vágyunk, s egyben célunk. Csodáról beszéltem, melyhez megkapsz minden segítséget, ha hajlandó vagy *egóddal együttműködve* felismerni saját igazságaidat.

Mi az angyalok feladata?

A védelem. Mert tudják: itt nagyon magad vagy, s csak velük együtt érezheted azt, amit sehogy másképp, hogy nem vagy egyedül. Tudatják veled, hogy van biztos hely, ahonnan jössz, s ahova mérs is, ha itt elvégeztél egy ciklust. Számukra örök feladat ez. Isten hírnökeiként akkor tudják megfelelően ellátni feladataikat, ha együtt tudnak működni veled. Nem mindegy hát számukra sem, érzed-e őket, vagy süketen és vakon éled újabb és újabb életeidet.

Akkor most mi a feladat? Neked van feladatod velük, vagy nekik veled? Az a szép az egészben, hogy a játék csak együtt játszható. Közös érdek, hogy működőképes kapcsolat alakulhasson ki.

Isten bennünk dolgozik minden lélegzetvételünkkel, de túlságosan hatalmasnak véljük ahhoz, hogy csak úgy megszólítsuk, vagy méltónak találjuk magunkat arra, hogy ő szóljon hozzánk. Pedig hát...

Az angyalok mint az emberi elme számára befogható valóság, Isten tökéletesen megalkotott lényei, s ha elfogadod, hogy Isten benned él, ahogy az angyalok is, akkor azt is el kell fogadnod, hogy téged is olyanná teremtett, mint önmagát, mint egy tökéleteset. Egyik valóságát a tökéletesnek.

Az angyalok pajkos lények, szeretnek játszani. (Valahogy csak múlatni kell az időt, míg rád várnak...) Érzékenyebb napjaidon szeretnek azzal kacérkodni, hogy láthatóvá teszik magukat. Érthető álmod vetítenek eléd éjjel, nappal számtalan segítség formájában mutatkoznak meg, s összességében olyan békésnek érzed magad ilyenkor. Máskor pedig, amikor egóddal fícsánkol, az angyalok is ezt teszik. Jusst sem mutatják meg magukat, csak kínlódd ki magadnak megoldásaidat. Na persze nem egészen így néz ki dolog, de egóval pontosan így érzékelhető.

A LÁTSZAT MÖGÖTTI VALÓSÁG

Lehet, meg kellene szívlelni azt a gondolatot, hogy minden úgy van jól, ahogy van! Ez elég súlyos törvénye az égnek. Mégis gondolkodj el ezen! De ne mások életéhez mérd a tiédet. Mindenki saját ösvényt tapos, teljesen eltérő feltételekkel és körülményekkel, de nem ez a lényeg benne. Mindannyian vágyunk a gazdagságra, legyen meleg otthonunk, ételünk, ruhánk, jó autónk, legyen elég pénzünk, hogy elérjük vágyainkat. Ezt szeretnénk, és éppen ez az, ami az anyagi világ sajátja, ami miatt oly nehéz. Mert csak vágyakban, tárgyokban, jólétben, pénzen vásárolható úgynevezett javakban forogva éled életed.

Szóval vágyunk a vágyainkra. Ezek nagy része pedig anyagi. Ez az, ami megnehezíti megszerzésüket. Az élet paradox törvénye, hogy akinek van, azt sokszor tönkreteszi, akinek nincs, az pedig tudja, hogy nincs is igazán szüksége rá. Az angyalaid tudják, mi a jó neked. Ha nem osztott az élet jólétben bővelkedő lapokat, annak oka van, mint ahogy annak is, ha éppen ezt tette. A gazdagság az esetek többségében – bár csodás kényelmet biztosít – teher. Kemény feltételek mellett kaphatod meg azt az életet. Figyeld meg azokat, akiknek sok van. A pénz erős kísértése a szellemnek: elrabol, és csapdába ejt, éppen azokat a feladatokat takarja ki elmédből, melyeket pont a pénz segítségével kellene végrehajtanod. Akinek van, az adjon másoknak – mondja az égi kórus. Ez az egyik legnehezebb vállalása a fizikai világnak.

Szeretettől adni nem nehéz vállalás, igaz? Nem kerül semmibe, mindig van, kéznél van, semmi nem kell hozzá, csak tiszta érzéseid. Könnyen adakozol belőle, hiszen soha ki nem fogy a készlet.

Mégis amikor értékrendről beszélsz, a látszat után ítélsz. Az emberek értékét a megszerzett vagyonuk alapján rangsorolod. Ez egy igazán nagy ember, mert ügyes, mert tehetős, kiváló üzletember, remekül ért a marketinghez, tudja, mitől döglök a légy! Emez meg hiába erőlködik, szegény marad élete végéig, nem is nézed semmibe, hiszen csak egy ágrólszakadt melós, ó, a szegény...!

A látszat mögött azonban ott a valóság, de ha két szemmel nézel, nem látsz belőle semmit. Ehhez kell a harmadik. Mármint a harmadik szem: a belső látás csatornája.

Amit fizikai valónk rejt, az sosem a valóság. Sajnálatos felismerés, de így van. Egyre többször hallod ezt. Csak lehet valami igazságtartalma...

A bennünk élő Isten feladatokban gondolkodik, a szeretet megcselekvését írta elő mindannyiunknak. Hogy milyen eszközöket ad hozzá, az teljesen egyedi, a feladatunk így is, úgy is ugyanaz. Gyakoroljunk szeretetet és elfogadást minden élő és élettelen iránt. Ugye, ezt nagyon könnyű leírni és kimondani, meg aztán nem is érted, mi ezzel a gond. Hiszen szeretsz, elfogadsz, semmi baj nincs az életeddel, vagy de?

A látszat mögötti valóság az, amikor nem azt az ösvényt követi életed, ami ezt a feladatot hivatott teljesíteni. Mindig mindenhol, a Föld bármely pontján ugyanez a mindennapok lényege, kötelessége. Akármilyen életet élsz – és lássuk be, van a számládon éppen elég tartozás –, angyalaid nem tévesztik az irányt, és bármi áron is, de visszavezetnek a szeretet ösvényére. Érted, ugye? Bármi áron. Akár földi, anyagi, egészségi károk árán is. Az életed árán is. Az a dolguk az angyaloknak, hogy figyelmeztessenek, ha nem ezen az úton jársz.

A látszat mögötti valóság nagyon rafinált dolog, mert szörnyen nehéz észrevenni. Katasztrófálisan nehéz. Nehéz, no. Hogyan működik?

Honnan tudod, hogy most egy ilyen látszat mögötti valóságban vagy? Onnan, hogy nem olyan dolgok történnek veled, mint ami nagyon jó lenne, ha történne. Minél idősebb vagy, annál kacifántosabb lehet a helyzet, hiszen volt előzmény bőségesen. Bárcsak a bankszámlád lenne ilyen bőséges – mondod és morogsz változatlanul ezen a tényleg kacifántos életeden.

Azokat a dolgokat, melyeket annyira nagyon szeretnél megélni, leginkább az ego irányítja. Ezek a földi vágyak. Ezek az önös érdekek. Mert miért is vágysz annyira távoli helyekre, kalandos utazásokra, ha lehetőségeid még a kamaszok napi ellátását is sokszor alulmúlják. Miért vágysz évek óta új autóra, nagyobb házra, szebb ruhákra, szóval tudod, arra a bizonyos paraszti luxusra, amit hiába akarsz, egyre jobban lököd el magadtól. A csuda vigye – mondod –,

hol itt az isten, hol a segítség? Ahelyett, hogy jobban tolná a szekered, még lassítja is az Öreg? Hited erősen inog. Nem csoda. Erősek a vágyaid.

Minél többet akarsz, annál kevésbé érdekel, milyen áron szerzed meg. Annál kevésbé motivál a szeretetnyújtás, az önzetlenség, az adakozás, a türelem, a megértés. Hiszen így mindenki másnak fontosabbá kell válnia, mint saját magad, ezt pedig az ego nem engedheti. Kész a csapda, benne is ülsz nyakig, vagy annál is sokkal mélyebben.

Örök igazság, de még mindig nagyon kevesen képesek megvalósítani: amint lemondasz saját vágyaidról mások javára, megkapod azt. Ez egy olyan folyamat, melynek a végén rájössz, hogy nincs is szükséged a korábbi hatalmas vágyaidra – hívtad ezeket életcéloknak is, de milyen nagy hiba! –, hiszen az élet felkínál mindent, amire valójában szükséged lehet. Előbb házad előtt seperj, ahogy közmondás is mondja, s ha ott már tiszta, jönnek maguktól is a nagyszerűségek, hiszen a tisztaság mindig vonzza a többi jót.

Előbb mondjak le, hogy aztán jobb legyen nekem? – kérded. Előbb add oda gyermeked, hogy később visszakapd.

Az anyyali világ nem mindig ott segít, ahol mi elvárjuk. Felejtsd el ezt a szót, hogy elvárás. Önös érdekből nem várhatsz el semmit. Ha nem kapsz, nem érdemled. Ennyi.

Az anyyali világ nem az egót szolgálja, ezért bármit súg, bármire figyelmeztet, bármilyen irányba is segíti életed, az mindig a nagy én ügyét szolgálja. Ez pedig mindenkinél ugyanaz az ügy: a szeretet megcselekvése, megtapasztalása. Ezért nincsenek különböző utak, mind ugyanazt járjuk, csak másképp. Attól függően, mit hoztunk előző tapasztalásainkból. Ezt nem könnyű elfogadni, hiszen úgysem emlékszel ezekre.

Ne emlékezz, csak fogadd el! Mármint jelenlegi sorod, mert ha tudatos elméd nem is, a tudatalatti tudja, mi a dolgod. Ezért nagyon hatásos a meditálás, mert feltárja igazságaidat, néha emlékeket is előző vagy jövőző életeidből. Ezért lehet nagy segítség, ha heti rendszerességgel elmélyedsz magadban. Tudtad, hogy immunrendszered számára mekkora áldás ez? Ilyenkor erősödik, ilyenkor épülsz fel újra, sejtjeid számára ezek az újjászületés pillanatai. Egészen addig, amíg meg nem tapasztalod, addig üres szavak ezek itt a papíron, vagy tán nevetséges, és a meditálás nem más, mint együgyű elfoglaltság. Ha így gondolkodsz, tedd, de utad hosszú lesz még.

Az anyyali segítségnyújtás mindig a szeretet nevében történik akkor is, ha tragikus történéseket kell megélned ennek érdekében. A szellemi világban mindennek van értelme, a lélek tudja, mit vállalt születése előtt, csak ezt ritkán közli velünk.

A ma még értelmetlen, fájdalmas történések, megalázó vagy nyomorúságos helyzetek – ha figyelsz, ha nyitott vagy saját rendkívüli és csodálatos életedre – bizonyos idő elteltével feltárják önmaguk igazságát. Úgyis megtudod, miért kellett mindennek úgy történnie, ahogy. Fejlődésed – mely igazából önmagad felismerése, kihámozása az ego kényszeruralma alól – az, ami a mozzatórugó.

Bármilyen bajokat kell átélned, és bármekkora ellentmondásokat is élsz meg ezzel, fogadd ezeket szeretettel. Érted vannak. Kirúgtak a munkahelyedről? Megalázott a párod mindenki előtt? Gyermeked ismét átvágott? Hónapok óta nem találsz normális kapcsolatot? Megcsalt a hűnek hitt párod? Minden elromlik otthonodban? Súlyos balesetet szenvedtél? Eltávozott az élők közül az az ember, akit a világon a legjobban szeretted? Nem sikerülnek a legfontosabb vizsgák? Nem akar összejönni a nyári utazás? Megint megbetegedtél? Egyre rosszabbak a családi kapcsolataid? Még a szobanövényeid sem fejlődnek, ha te gondozod azokat?

Nem a bajokkal, a súlyos eseményekkel van a gond, hanem azok megélésével. Meg kell tanulnunk elfogadni mindazt, ami velünk történik. Nem könnyű belenyugodni szeretted távozásába, fizikai megszűnésébe, de nem is feltétlen kell, hogy mindig jó legyen neked. Mindenkinek megvan a maga életútja, igazsága, és azt is el kell fogadnod, hogy családtagjaidnak is ugyanolyan szabott ideje és feladata van itt, mint neked. Amint lejár a kiszabott idő, mennünk kell. Megszületésed előtt tudtad ezt, tisztában voltál az időponttal is, most ezt az információt

sok egyébbel együtt tudatalattid rejti. Odafordulj, ha tudni szeretnél valamit. Angyalaid elvezetnek, hívd őket.

Ha olyasmi történik veled, ami nincs ínyedre, nehézségeket okoz, fájdalmat, kint, gyötrődést, veszteséget, megalázottságot, magányt, hívd az angyalokat, hogy visszatálj magadhoz, hogy ott megnyugodj.

Ma még nem látod, nem érted, nem tudod, miért küldtek el munkahelyedről, miért aláz meg újra párod, miért romlik el minden otthonodban, miért kellett ez a súlyos baleset, miért hagyott itt édesanyád, miért nem sikerül a legfontosabb vizsgád, miért nem tudsz elutazni csak egy kicsikét, miért vagy ilyen gyenge, hogy minden betegség utolér, miért nem tudsz épkezláb kapcsolatot építeni családdal, és miért vagy képtelen arra is, hogy a szobanövényeknek jó gondozójuk légy. Ma még nem látod mindannak értelmét, ami rossz vagy jó történik veled, de jó tudnod, hogy az isteni igazságszolgáltatás folyamatosan működik. Ha mégsem így érzed, akkor is. Nem mindig az az igazság, ami neked jó, de ettől még így kell lennie. Azért kell így lennie, mert ez a lecke. Unásig hallottad már ezt, tudom, de éppen a nehéz helyzetekből kell tanulnunk, mert ritkán vagyunk olyan bölcsek, hogy a belső hangra hallgassunk. Még akkor sem, ha ez hang valami jót súg, valami igazán jó felé terel. Ez is egy paradoxon: aki megérdemli, hogy igazán jó dolgok történjenek vele, az hárít, mondván, nem is érdemli. A túlzott szerénység se pozitív, az égi áldást illik elfogadni.

Ha nem úgy alakulnak a dolgok, mint szeretnéd; ha úgy érzed, kószol az élet, nagyon jó jel, ha végre elkezded ezt unni. Mert ekkor legalább a gondolkodás fázisába lépsz, és beindul a fejtörés.

Miért küldtek el az előző munkahelyemről? Mert válság van – mondod –, leépítés, és kit küldjenek el, ha nem téged. Mielőtt ez megtörtént volna, már el is fogadtad, hogy meg fog. Ez a vonzás törvénye: így is működhet a dolog. Már vártad, készültél rá. De mi van a másik esetben, amikor nem vártad, sőt biztos voltál megingathatatlan vezetői posztodban, és mégis be-tört a krach. Összetörve vergődsz sértettségemben? Dermédre merevedve jajgatsz, mi lesz most veled? Mennyire jó ez az egónak, és milyen felesleges ez neked! De nem baj, néhány-szor át kell élni a veszteséget, hogy rájössz, bizony az ég nem azért teszi ezt, hogy jót mulasson rajtad. Nem is kiszúrásból. Ha ezt a könyvet olvasod, úgyis tudod: az angyalok mindent a szeretet nevében tesznek azért, hogy fejlődhess. Mennyivel könnyebb lehetne, ha minden törté-nésben felismernéd az isteni iránymutatást. Ez az, ami miatt ennyi a gondod. Egód rád szól: na ne már, ne hagyd magad, állj ki az igazadért, harcolj, küzdj!

Tehát ott állsz állás nélkül, sérülten, mert mi is lesz most veled? Kétségbeesés, igaz? Ezt érzed.

Nekiállsz aggódni. A miatt a jövő miatt, ami hol is van még? Azt sem tudhatod, holnap mi lesz veled, nem hogy holnapután, hónapok vagy évek múlva. Az aggodás nagyon nem pozitív érzés, ám hiába minden igyekezetük, az angyalok nem tudnak nyugalmat lopni a szívedbe, ha nem engeded. Mitől légy nyugodt, mikor minden bizonytalan? Az aggodás: örökös jövőben élés. Pedig itt vagy, a jelenben. Hogyan tudod ellátni jelenlegi feladataidat, hogyan tudod a lehető legjobban élni életed, ha nem is vagy jelen? Tudatod egy későbbi időpontra, időinter-vallumra fókuszálsz, amiről azt sem tudod, eljön-e egyáltalán. A sok bizonytalanságban ez is egy.

Miben tudnak segíteni ilyenkor az angyalok? Felfedik a látszat mögötti valóságot. Elbocsá-tásodnak pozitív értelmét kell keresned. Nem fogod azonnal meglátni, hiszen a következmé-nyeket véletlenek sorozatának fogod tartani, ha nem vagy tisztában azzal, hogy márpedig ilyenek nincsenek. Mik ezek a következmények?

Tegyük fel, férfi vagy. Elbocsátottak. Reggelente nincs miért korán kelned, szépen felöl-töznöd, egész napodat forrongó nyüzsgésben élned, s nincs miért későn este fáradtan beesned az ajtón, annyi energiát sem fordítva esetleg még ébren lévő családtagjaidra, hogy megkér-dezd, hogy vannak. Mire van viszont idő? Van idő reggel a feleséged helyett ébreszteni a

csemetéket, segíteni elindulni az iskolába, van időd átgondolni a helyzetedet, rendbe tenni többéves barkácsolandó elmaradásaidat, van időd kertészkedni, a gyerekeket és dolgozó hitvesedet hazavárni, van időd leülni és megkérdezni a kamaszoktól, milyen iskolába is járnak, és mire mennek, ha azt a sok mindent elsajátítják, amit ott tanulnak. Van időd párodát mentesíteni az esti vacsora, gyerekfürdetés, leckekikérdezés, mosogatás, felmosás, vasalás, gombvarrás kifulladásától.

S van időd mindezt élvezni. Különös, de nagyon sok furcsa felismerés születik a kényszerhelyzetekből. Látod, negatívan fogalmazok, pedig pont ez a látszat.

Pár hét elteltével hálát mondasz exmunkaadódnak, amiért ekkora jót tett veled. Ismét magadra találtál, felfedezted, hogy élnek a házban rajtad kívül is emberek, néhány iskoláskorú, és egy nőnemű... Mindez felszabadító érzés. A hangsúly a *szabadon* van. Az önmagad elnyomása alóli felszabaduláson. Senki nem mondta ugyanis, hogy ezt az állást válaszd annak idején, senki nem mondta, hogy fogadd el a kinevezést, fogadd el az idegkimerülést, végelgyengülést. Persze mondták, de a döntés a tiéd mindenkor. Meglehet, ha elutasítod, ezt teszi a cégvezetés veled is, vagy csak egyszerűen nincs kiemelt fizetés, kollektív örömködés amiatt, hogy mennyire nagyszerű és sikeres üzletkötő lettél...

Komoly dilemma egy ilyen visszautasítás, azonban a jó döntések következménye is csak később kopogtat... Nem kell rossz döntéseket hozni – mondod, de mind tudjuk: nem így működünk sajnos.

Élvezd most, hogy valóban szabad vagy, megteheted, amit régóta elmulasztottál; megteheted, hogy ismét időt és tartalmat adsz sokéves házasságodnak. Nagyon jó kis dolgok tudnak kikerekedni az ilyen és hasonló helyzetekből. Tudod, ez az, amikor stoptáblát mutat neked az élet. Örülj, ha ezt ily módon teszi. Azt jelenti, jó esélyeid vannak a továbbhaladásra. De mit szóljon az, akit súlyos betegség fékez le, s nem csupán jövedelmét csökkenti a helyzet, hanem komoly egészségromlást is eredményez.

Ha hallanád, látnád az égi jeleket, sok rossz helyzetet elkerülhetnél.

Munka híján új esélyt kapsz most egy tartalmasabb, szerethetőbb életre, melyben megcsillanhatnak igazi valódi fényei. Ha kihagyod a lépések közül a siránkozást, az önsajnálatot, az angyalok minden erejükkel azon munkálkodnak, hogy megmutathassák neked azt a lehetőséget, mely téged vár, melynek most jött el az ideje.

Mire gondolok? Talán egy régi álom valóra váltására, aminek eddig komoly akadálya volt elfoglalt életviteled. Kiderül, mindig is cukrász akartál lenni, hiszen ez a végzettséged, mégis egy gépkocsiablakot gyártó üzemben éled virágzó éveidet. Jó ez neked? De hisz eddig nem volt rá lehetőségem – mondod, pedig tudjuk, a dolgok nem csak lehetőségek sorozata. Ha hallgatsz az égi irányításra, hallgatsz a benned élő istenre, elég gyakran úgy alakulnak a dolgaid, ahogy az neked jó. Persze fáradságos is, de ez a dolog másik oldala.

Az angyali seregek nem azt ígérik, hogy diadalmenet lesz az életed, hanem azt, hogy lelked nyugalma fogod megtalálni, ha azon az ösvényen haladsz, ami felé segítenek terelni.

Így aztán egy elbocsátás csak elsőre látszik sorscsapásnak, második nekifutásból szépen ráébredsz: áldás ez a javából.

Hogy miből fogtok megélni? Ez bizony kérdés, de az istent szeretőnek minden a javára válik, tehát ne aggodalmaskodj. Ha látják az égiek, mennyit fáradozol, mennyit fejlődsz önként, mennyire ráismertél helyzeted tragikomikumára, nekiállnak besegíteni. Valahogy kezdenek jól alakulni a dolgaid. Nem is mész utána, és spontán állásajánlat érkezik valahonnan. Vagy felbukkan a régi ismerősök közül valaki, aki a közeledben szeretne cukrászdát nyitni, de nincs még megbízható cukrásza... Véletlen?

Ha nem küldenek el, az életben soha – ahogy mondom: soha – nem válik valóra régi álmod, soha nem lesz belőled cukrász. Az isteni iránymutatás meghozta helyetted a döntésedet. Megjegyzem, elég sokakkal történik ez mostanság, és azt kell mondani, így van jól.

Dolgoznak az angyalok, az egész láthatatlan világ azon mesterkedik, hogy téged az ösvényedre pakoljon. Ne vacillálj hát, biztosan jó lesz-e így. A kétely az egopajtás sajátja. Olyan jeleket kapsz, melyeket nem lehet másként értékelni. Ez bizony égi iránymutatás. Van ilyenben részed? Hidd el, naponta simogatnak meg ezek a láthatatlan lények, te pedig észre sem veszed. A legkevésbé, s egyben a legtöbb is, hogy esténként elmormolsz egy hálaimát. Oly kevés ez, nekik viszont az életben tartó erő.

AMI MEGGÁTOLJA MŰKÖDÉSÜKET

Az angyalok tevékenyek, serények, kreatívak, segítők.

A kérdés most az, milyen okai lehetnek annak, hogy nem tudnak megmutatkozni.

Szkeptikus válasz: mert nincsenek is.

Mivel az ember szabad akarattal rendelkező lény, megteheti, hogy azt gondol igaznak, ami jólesik. Így vagyunk megalkotva, és ezt az angyalok maximálisan tiszteletben is tartják, szeretetük nem csekélyebb ebben az esetben sem.

Tudják, hogy lelked ismeri az átjárókat a szellemi világba, de fizikai tested túl kemény páncél neki.

Örömmel veszik az akadályokat, mivel minél nagyobb a feladat, annál nagyobb az élvezet is, ha siker koronázza. Majd egyszer, valamelyik életedben – mondod, de ne légy valódi skeptikus. Felgyorsult az idő, az egy életben több életet élés dívik manapság. Felgyorsultak a reinkarnációs ciklusok, sokszor nem is kell eltávoznunk ahhoz, hogy egy másik ciklusba kezdjünk. A következmények gyorsan követik egymást, nem kell várnod újjászületésedre.

Az égi segítség mindenkinél jelen van, ha hívja, ha nem. Ez ellentmond a korábbi kijelentésnek, miszerint ha nem hívod őket, nem is jönnek. A két álláspont nem ugyanaz, mindjárt megmagyarázom.

Az angyalok születésed pillanatától kísérik földi életed, hiszen mielőtt átjöttél volna ide, a Földre, megállapodást kötöttek veled erről. Aztán beengedtek ide, a sűrű fizikai valóságba.

Ténykedésed, életed alakulását nyomon követik, és ha szükséges, beavatkoznak. Ezt van, hogy észreveszed, és van, hogy egyáltalán nem. Szerencsés vagy – mondod, amikor egy hajszálon múlik csak életed. És ha visszagondolsz, számtalan ilyen helyzetet tudnál sorolni az éppen jó időben jó helyen levésből. A legegyszerűbb, legbanálisabbnak mondott helyzetekről is beszélek. Az angyalok tehát vezetnek és követnek, időnként megsimogatnak, megjutalmaznak, ezt nem akaratból, hanem kötelességtudatból teszik. Ez az, amikor egyszerűen, kérés nélkül is jelen vannak.

A másik a behívásuk. Vágyaid és terveid mellé csak akkor állnak, ha megkéred erre őket. Konkrét esetekben szükséges, hogy felvedd a kagylót, és tárcsázz. Ha neked van kívánságod, ne várd, hogy más kitalálja.

Mi lehet az oka, ha nem veszed az adást? Miután tény, hogy a szellemvilág Isten fennhatóságával és az angyalok közreműködésével szakadatlan küldi jelzéseit, a leggyakoribb ok, hogy nem vagy nyitott a befogadásukra. Tudod, nincs nyitva a kapu, az átjáró.

Materiális neveltetésed erős gátakat emelt benned Isten előtt, s elküldte a mesék, az irodalomórák területére eredendő kötelékedet az éggel, a hitet. Az istenhitet, hogy pontosítsák, mivel tudjuk: nincs olyan ember, aki nem hisz, legfeljebb nem istenben. Az ateista is hívő, ő abban hisz, hogy isten nem létezik, tehát hisz saját magában, ami lényegében nem kis dolog, sőt. Saját magadban hinni is istenhit, ez a csavar az egészben.

Az angyali energiák ott munkálnak a közeledben, senkinél sem konkrétan, mint másnál.

- Nem figyelsz fel rá. Miért is tennéd, hiszen azt tanultuk: az van, ami látszik; amit nem látunk, az nincs. Igaz, lehetséges valami isteni rendezőelv, de hogy ez igazából hogyan és miként, ez a kérdés nem kapott túl sok szabad gondolatot fejedben. Szeretnéd azt hinni, hogy a rossz végül megkapja méltó büntetését, a jó pedig elnyeri a neki járó jutalmat. Végül? Mikor végül? – kérded. – Az élet, ez az élet egyszeri és megismételhetetlen, miért kell ennek a végére várni? Nem lenne jó most és itt jutalmakat kapni? Nem lenne jó észrevenni, hogy energiák hullámanak körülöttünk, jó és rossz érzések hálójában éljük napjainkat? Ezek az energiák az angyali seregek, közösségek munkájának energiái, melyekre egyáltalán nem olyan nehéz ráhangolódni, mint elsőre gondolná az ember. Kár, hogy életünk első néhány gondtalan éve után könnyörtelenül befurakszik testünkbe egónk. A baj nem ez, hanem hogy teljességgel kiszorítja a kapun belső lényegünket. Vannak, akiknél ez a kapu nem záródott be, és élő kapcsolatot képesek fenntartani a láthatatlan világgal, eredetünkkel.

Az a nagyszerű hír járja, hogy csak rajtad múlik, képes vagy-e felfigyelni angyali segítőidre. Másik jó hír, hogy még döntést sem kell hozni arról, hiszed-e létüket, vagy sem. Csak figyelni kell, és egyszerűen megtapasztalni. A nyitott szív még nem jelent kérést. Ha az neked nehezen megy (nagyon sok embernek a kínok kínja, hogy kérnie kell), a nyitott szív a szabad áramlás biztosítása. És ez már nem kis dolog.

Mire kérnek most az angyalok? Figyeld a jeleket. Ezt nagyon szeretik. Amikor apró kis jeleket szórhatnak szét lábad előtt, hogy amerre jársz, felfedezd. Egy rövid kis cikk valamelyik újságban, párod egy (számára) óvatlan mondata, egy szín az autód elsuhanó ablaka előtt, egy dal a rádióban, egy falevél, egy kavics vagy egy meghibásodott készülék, egy elvétett randevú, egy lekésett állásinterjú, és vége-hossza nincs az életedet működtető pozitív és negatív jeleknek, történéseknek. Lásd be: ha odafigyelsz az apró momentumokra, egyszer csak rádöbbsz, hogy ember, itt vezetve vagy! Ha megtanulod figyelni a jelzéseket, úgy élhetsz, mint egy kitáblázott KRESZ-pályán. Tudni fogod, mikor kell lassítani, mikor lehet nyomni a gázt, mikor kell vigyázni, mert veszélyes kanyar közelít, s mikor kell elfordulni, vagy éppen észrevenni, hogy egyirányú utcába tévedtél. Mert hogy a szabad akarat létezik, ezt minden körülmények között tiszteletben tartja az égi világ. A különbség az istenhívők és nem hívők között, hogy az előbbieket hamar észreveszik a zsákutcát, a veszélyes lejtőket, mert van hozzá érzékszervük, míg utóbbiak már csak akkor szembesülnek, amikor a korrigálás már alighanem lehetetlen. Mivel lehetetlenség sosincs, a végveszélybe kerülők mellett is ott munkálnak őrzővédő szolgálatként, s megteszik, hogy visszaparancsolnak az élők sorába, mondván, gyereink még, kispajtás, van még egy kis dolgod ebben a világban.

Amikor nem veszed észre azt az ezernyi apró kavicsot, melyet az égi útmutatás hint elé, nem várhatod el, hogy könnyen menjenek dolgaid. Ilyenkor ütközöl magaddal, késel el fontos találkozókat, ilyenkor hozol úgynevezett rossz döntéseket. Pedig ezek nem rossz döntések, csak süket fülek. Már elnézést.

- Azt mondd, sokszor kéred segítségüket, gyakran fohászkodsz nemcsak az angyalokhoz, hanem legfőbb irányító elvükhöz, Istenhez is, a segítség azonban elmarad. Kérek, de nem kapok – mondd kissé csalódottan, és nem érted, mi lehet a gond. Kérdés: meg tudsz-e annyira szabadulni egód uralmától, hogy észre is vedd, ha segítség érkezik. Hogyan, vagy honnan várod a megoldást? Nagyon is jönnek azok az égi jelek, de nem onnan, ahonnan várod. Maradva előző jó kis példánál, az elbocsátásnál. Azt kéred őrangyalodtól, segítsen, hogy megoldódjon konfliktusod jelenlegi főnököddel, mert viselkedése súrolja a szexuális zaklatás fogalmát. Hogy mit tehetnek ügyed érdekében az angyalok, most nem részletezném, de hidd el, van bőven megoldás mindenre. Azt a verziót fogják kiválasztani számodra, ami a leginkább megfelel jelenlegi helyzeteknek, ami leginkább szolgálja fejlődésedet, tehát a javadra van. Ha erre a főnököd fogja magát, és egy szép napon, egy visszautasított munkavacsora miatt úgy dönt, nem tart igényt rád tovább, vagyis lapátra tesz, ne csodálkozz a dolgok alakulásán. Szá-

modra nem jelent előrelépést, ha főnököd máról holnapra megváltozik s eláll a zaklatásodtól. A fennmaradó helyzet tartogatna bőven megoldatlan szituációkat. Te pedig nem is vagy benne az egészben, nem kellett tenned semmit a megoldásért.

Az angyali segítség érkezhethet ugyan spontán csodaként, legtöbbször azonban aktív részvételeket kívánja, és ez az, amit nagyon könnyen elfelejtünk. Mit tesznek angyalaid? A lehető legjobb választ adják: kirúgatnak. Ez aztán az aktív részvétel – mondod –, repülni tanulhatsz a lehető leggyorsabban. Bizony, nem erre számítottál. Dühös vagy, mert hónapok óta a megoldásért imádkozol. Tudják az angyalok, hogy szereted a munkádat, sok kedves ember között dolgozhatsz, csak ez az egy ne volna – mondod –, aki ennyire megkeseríti napjaidat. Ez a válasz az isteni segítségkérésre? Köszönöm – mondod –, ennél még magam is többre mentem volna, ha saját kezembe veszem a dolgot...

Mit rontottál el, kérdeked őrangyalodat, és ha figyelmes vagy, felismered a dolgok mögötti valóságot. Azt például, hogyha nem esel kétségbe, s nem azzal töltöd minden délelőttödet, hogy volt főnöködet átkozod, hanem bátran nekiindulsz új állást keresni, az angyalok elvezetnek oda, ahol ezután lenned kell. Megmutatják azt a munkahelyet, mely valóban rád vár, ahol nem vagy kitéve senki zaklatásának, viszont megkapod éppen azt a beosztást, amit előző munkahelyeden el sem érhetnél volna. A dolog itt még nem ér véget, merthogy minden összefügg mindennel, s egyetlen jó döntéssel, számos ponton változhat előnyére életed.

Mondjuk, új munkahelyed sokkal közelebb van otthonodhoz, egyszerűbben meg tudod szervezni mindennapjaidat. A közelség időnyereség is egyben, s így éppen odaérsz a csütörtök esti jógaórára. Apróságokon nagyon sok minden múlhat. De ezt nem kell külön ecsetelni.

Amikor úgy érzed, mindent jól csinálsz, folyamatos kapcsolatban állsz angyalaiddal, de mégsem alakulnak jól a dolgaid, gondolkodj el a történéseken. Gondold át, mi az, ami felé nagyon terelni akarnak, és mi az, amitől nagyon meg akarnak védeni. Ha jó ez neked, ha nem. Tudom, sokszor vagy tanácstalan, mert nem érted a jeleket. Beszélünk még a jelek értelmezéséről is. Ne feledd, nem marad válasz nélkül a kérdésed. Igaz, ha azt kérted volna, hogy törjön ki a főnököd lába, és hetekig ne tudjon bemenni a munkahelyére, nem teljesítették volna, bár sokszor még az ilyen beavatkozások sem kizártak, de ezt nem a te kérdésedre, hanem az ő saját sorsának törvényszerűségei miatt. Az már más kérdés, hogy a két dolog éppen egybeesik...

Az angyalok közbenjárásában az a nagyszerű, hogy ők jobban tudják, mi a jó neked, mint te magad. Ez már csak így van, el kell fogadnunk. Lelki békénk záloga saját helyzetünk elfogadása. Hallottad ezt már, igaz?

Így aztán, amikor bőszen átkozod sorsod, a süket angyalokat, egyet teszel csak: elzárod őket magadtól. A negatív érzések szépen bezárják a kaput.

Az angyali üzenetek, jelek befogásának akadályja mindig a vevőkészülék hibája. Az ember már csak ilyen – mondod –, azt látja és hallja, amit látni és hallani akar. Ami nem tetszik, arról jobb nem venni tudomást.

• Más oka is lehet annak, ha csalódtok vagy az őrangyalai segítségnyújtással. A történeteket a dolgok normális folyásának tartod, nem érzékelsz bennük semmi felettest, semmi rendkívülit. Ne gondold sorsdöntő eseményekre. Elég, ha a kisollódat keresed, ami tényleg bosszantó hiányt jelent, mert ha egyszer most kell, akkor most kell. Mindegy az ok, célod van, és akadályozva vagy benne. Az ego fortyog, szép lassan hergeli magát, mert már a harmadik helyet is hiába kutatod, még mindig sehol az éles kis tárgy. Sokszor nem a célod a lényeg, mert – na bumm –, halasztod egy picit a dolgot, de a tény, hogy valami nincs meg, amit pedig most és azonnal annyira nagyon keresel, ez sérti önérzetedet. Mert gátakba ütközöl. Milyen kicsike gát ez, de tudjuk: az ilyen és ehhez hasonló, kis bosszúságnak nevezett esetek rendszeresen viszik az energiát, lényegében teljesen feleslegesen. Mert az igazságérzet, bár esetünkben inkább az akarat nem teljesül. Mindegy, mi a tárgy, mit akarsz elérni, valami megakadályoz ebben, te pedig nem tudod elfogadni, nem tudsz belenyugodni.

A dolog következménye, hogy ezen az apróságon úgy felbosszantod magad, hogy dühödben kapkodni kezdesz, mérgelődni, és még kevésbé találsz. Pedig lehet, hogy ott volt a polcon, csak kicsit beljebb csúszott, mikor arrébb toltad az ott lévő dobozját.

Ha az angyalok segítségére számíatsz, meg kell tanulnod nyugodtnak maradni. Ez az első, mert a türelem elvesztése szabad utat enged a negatív energiáknak. Az jön, aminek utat engedsz, mondják, és ne is csodálkozz, ha felindultságodban hibát hibára halmozol. Szóval megint csak: nyugi!

A dolog nehézsége, hogy egy körömmelő keresése és az ennél sokkal nagyobb horderejű dolgok között az ego számára talán van különbség, az angyaloknál azonban nincs. Ugyanúgy segítenek abban, hogy megtaláld a fogpiszkálót a hatalmas hipermarket dzsungelében (szerencsére az eladók is tanácsstalanok ez ügyben), mint hogy rálelj életed párjára. Számukra nincs különbség a két dolog között, és ezen is jó elgondolkodni. Az angyalok nem mérlegelik, melyik kérésed fontosabb, legfeljebb egy esetben, mikor krízishelyzet van, és valóban a kezükben a döntés, mihez nyúljanak előbb. Egy súlyos balesetben a tested vagy az autó épségét védjék. Ahogy a segítség érkezik, az a fontossági sorrend válik előnyödre. Tudom, nehéz elfogadni, hogy neked semmi bajod, ám az autó totálkáros lett, hol itt a szerencse, kérde, hiszen megmenekültél, de mit csináltak eközben angyalaid? Autód menthetetlen, befejezte földi pályafutását. A helyzet ellentmondása: ahelyett, hogy hálát adnál azért, hogy rád féltőn vigyáztak, és csodaszámba menve megvédték a legkisebb karcólástól is, nemhogy töltekeznél az égi segítség hatalmas szeretetenergiájából, inkább gyengítéd a sokkhatás miatt amúgy is meggyengült immunrendszered.

El lehet gondolkodni, mitől akar ilyenkor megvédeni az ég. Nem veled volt talán a gond, hanem a móddal, ahogy élsz, a tempó, az állandó úton levés. Ki tudja? Csak te tudhatod. Itt az idő a változtatásra, mondja őrangyalod, és a legtöbb, amit ebben, és az ehhez hasonló helyzetben tehetsz, hogy alaposan átgondolod az elmúlt időszakodat.

Persze nem fog tetszeni, amit az átgondolás eredményez, mert változtatásra ösztönöz. Sokszor nem nehéz kitalálni, hol tér el az ember fia/lánya az isteni ösvénytől, a kiegyensúlyozott élettől. A változás pedig mindig fájdalmas, mert a komfortzóna nagyon kényelmes. Langyos víz, evickélés, megrekedés. Az angyalok nagyon éles szemekkel vigyázzák fejlődésedet, és mindent megtesznek azért, hogy buzdítsanak az elmozdulásra. Legtöbbször ezt valamilyen készítés formájában be is fogják radarjaid, de tudják, olyan fából vagy faragva, mint minden ember: egyetlen figyelmeztetés (készítő érzet) sosem elég. Rendszerint megvárod, míg ezek a jelek szó szerint felbuktatnak, betegséget, balesetet, nehéz helyzetet teremtve. Vagy csak annyi időt vesztegetsz e készítés megvalósítására, hogy utóbb keserűen morogsz magadnak, amiért nem hallgattál angyalaidra, nem hallgattál belső hangodra. Sok idő megy kárba a halogatással, a bizonytalankodással, ennek az angyali (belső) hangnak a nem meghallgatásával. Bízz jobban megérzéseidben, hallgass a belülről jövő sűgásokra, rendszerint jó irányba visznek. Ha jót akarsz, ha készítéseid pozitív irányt mutatnak, ne késlekedj! Mielőtt lépsz, kérdezd meg őket: jó döntést hozok, ha változtatok? Ez az én utam? Lehet, hogy másnak fájdalmat okozok, rossz érzést, csalódást, akkor is erre kell mennem? A tiszta kérdések magukhoz vonzzák a tiszta válaszokat. Ne hagyd figyelmen kívül készítéseidet, mert ezek az angyalok erőteljes buzdításai. Légy nyitott rájuk.

- Van olyan helyzet is, hogy várod ugyan a segítséget, de amikor jön, nem hiszed el, hogy ez valóban az. Hárítod a „szerencsét”, fizikai tested nem viseli, rosszul leszel, vagy idegrendszered nem tolerálja a váratlan örömet. Azt mondd: aki szegénynek született, az is marad, és amúgy sem volt még soha az életben szerencséd. Nem is jár ez neked.

Alulértékelés. Ezt nagyon nem szeretik az angyalok, mert nem érzik jelenlétük szükségességét. Ott buzgólkodnak melletted, tudják: veled még több a dolguk, de hiába minden jóindulatuk, ha blokkolod magad. Segítségre van szükséged, és sok esetben nem is az égi segítség az, ami a megoldást jelenti.

Ha életedet a fizikai törvények determinálják, a támogatást is az anyagi világ törvényei szerint nyújtják.

A kételkedés gyengíti a kapcsolatot, ezért ha kérsz – bármily picinyke imával, fohással, vagy csak egy „istenem, segíts!”-csel is –, tudd, hogy a segítség elindul. Nem tudhatod, honnan fog érkezni, ezért fogadj el mindent, ami akkor és ott történik. Tudom, és őrangyalod is tudja, sok időbe telik, mire valóban elkezdesz gyanakodni: talán mégis működik az isteni szolgálat...

Ha szolgálsz, az ég is ezt teszi veled. Azt kapsz, amit adsz. Mekkora közhely, de mennyire igaz, és mennyire nagyon nem tudjuk megtenni, hogy így „működünk”. Lényegében inkább nem *akarjuk*, mert a mai világ nem erősíti ezt az elhatározásunkat. Egyre kiszolgáltatottabb vagy, emiatt egyre vastagabb páncélt növesztesz. Nehogy még ki is tárulkozz! – mondd fanyarul.

Ha segítséget kérsz istentől, vagy az ő angyali seregeitől, tedd meg, hogy alázattal fordulsz feléjük. Fogadd el, hogy ők látják az összefüggéseket, amire te nem vagy képes, és azt is tudják: minden a javadra válik, még a rossz dolgok is. Ezért ne kételkedj! A kétely negatív hozzáállás, gátolja az isteni energiákat.

A legtöbb esetben azonban a nyíltszívű emberek pozitív segítséget kapnak, számukra kevésbé létezik olyan, hogy „balszerencse”, merthogy valójában nincs is ilyen. Ott van szükség látszólag negatív események megélésére, ahol nagy a távolság igazi önmagad, az önzetlen szeretetre képes ember, és az ego kemény álarcába bújt éned között. A bajok megtanítanak szeretni.

Jobban esik úgy gondolni: tiéd a dicsőség, ha elértél valamit? Hiszen ez ám a teljesítmény! Megszenvetted, hogy neked több legyen, jobb legyen, jó sok időt és energiát fektettél munkádba, a pénzről nem is beszélve. Azt mondd: így leszel valaki. Miért teszed ezt? Miért akarsz izzadságtól csepegő homlokkal, végigkínlódott évekkkel a hátad mögött célba érni? Az ember boldogságra született. Arra, hogy örömet adjon és kapjon; hogy a boldogság forrása lehessen azoknak, akikkel együtt táncolja végig földi életét. Ha ezt akarod, miért nem ezt teszed?

Őrangyalod a legjobb barátod, senki nem áll hozzád közelebb, hisz senki nem ismer jobban, mint ő. Tudja, hogy az ösvényedet keresed, s minden ballépésed ellenére jót akarsz, s jót vársz. Nem akarsz háborúzni, nem akarsz veszekedni, nem akarsz megsértődni, de azt is tudja, ha néha igen. Csak ilyenkor nem avatkozik be. Ha neked jó, tedd magaddal, mondja.

Hidd el, hogy melletted áll, hisz senki nem képes arra, hogy az egóból jó döntéseket hozzon, mert ezek mindig önös érdekek. Van, hogy erre van szükség, de sokszor olyan is, hogy egyáltalán nincs. Ha jó úton jársz, sok kicsiny segítség övezi lépteid, meg néha sok nagy is, de mint tudjuk, az élet apró lépések sorozata, ne várj azonnal lottóötöst.

Bízz a benned lakó istenben, a benned munkáló angyalokban, bízz jó megérzéseidben, bízz a sikereidben. Ha mindent megteszel magadért, ha hallgatsz az angyali sűgásokra, csak jó felé haladhatsz. Ez angyali törvény, tehát **ÍGY VAN**.

- Hiába hívod őket, ha kérésed sértő, bántó, rosszindulatú, vagy mások kárát célozza. Azt kérd, mutassák meg, mit kell tenned, hogy elérd, amit szeretnél. Csak a szeretet nevében cselekedhetsz, ha isteni segítségre számítasz. A jóság eredendő, benned van, engeddd, hogy feltárljon! Ha hallgatsz a belső hangra, idővel nem lesz szükséged fondorlatra, mert anélkül is, sőt nélküle sokkal könnyebben eléred, amit szeretnél. Eléred azt, hogy a másik önként, saját belátásából tegye, amit szeretnél. Ugye, ez nem kis óhaj? Erőszakos ráhatás, kényszer, veszekedés, fájdalmak, idegbaj nélkül elérni, amit szeretnél.

Mindaddig, míg kérésed nem szolgálja lelked fejlődését, ne várd az angyali választ. A válaszok imigyen egód válaszai, ne téveszd össze az égi parancsokkal.

HOGYAN ÉRZÉKELED AZ ANGYALOK JELENLÉTÉT?

- Egyszerűen tudd, hogy itt vannak veled. Tudd, hogy vezetnek, nem hagynak magadra egy picit sem, hiszen ezért léteznek. Bármilyen helyzetben vagy, figyeld megérzéseidet. Amint sürgetést, készítetést érzel valamire, s úgy véled, ez egy tiszta belső hang, ne késlekedj. Valószínűleg te is érzed, úgy értem, tudatod is érzékeli a sürgetés igazát, de a kőkemény ego nem enged neki.

A tudás, hogy őrző angyalod most is veled van, nagy biztonságot jelent. Szorult helyzetben hívd, és válaszként nagy megnyugvás önti el lelked. Ez a biztos jele annak, hogy veled vannak, bátorítanak, és ha nem azt teszed, ami javadra válik, figyelmeztetnek. Ezt élő kapcsolattal lehet megteremteni. Az élő azt jelenti: folyamatosan tudatod velük, hogy örülsz jelenlétüknek, hálás vagy, és újra kéred őket, járjanak közben dolgaid sikeres megvalósításában.

- Egyértelműen az angyalok jelenléte az is, amikor valamit csak úgy megteszel anélkül, hogy értenéd, miért. Ilyenkor mondd, hogy nem tudom, miért mondtam; nem tudom, miért jöttem ide; nem tudom, miért tettem, de ezt kellett mondanom, tennem, ide kellett jönnöm. Ezek az esetek mind a szeretet nevében történnek. Nem tudatosan, mert az ego nem ilyen nagylelkű. Mire gondolkodsz? Amikor „csak úgy” jön belőled valami szeretetre méltó, valami kedvesség, önzetlenség. Ami talán furcsának is tűnik eleinte, mert nem szoktál ilyen lenni. Elgondolkodsz ezen. Ezek a kedvességeid visszhangra lelnek a szellemi tartományokban, tudni kell, hogy soha semmilyen önzetlen, szeretetre méltó tett nem marad megválaszolatlanul.

Vicces néha, hogy tényleg nem érted saját magad, mintha nem is te lettél volna, mert valahogy nem érezted kontroll alatt magad. Az angyalok ezt nagyon szeretik, mert ekkor vagy önmagad. Azért jó, hogy vannak ilyen tiszta pillanataid...

- A meghallgatott ima az összes létező formában megtalálható. Ilyenek az előbb már említett készítetések is. Ezek a sürgetés angyalai, ami ebben a formában elég mókásan hangzik, hiszen a sürgetés nem angyali tulajdonság, de a mi földi nyelvünk és értelmezésünk így fordítja. Tehát sürgetnek.

Sürgetnek, hogy menj már be az iskolába, beszélj a kamasz gyermek osztályfőnökével, mert valami nincs rendben a drágával. Kellemetlen egy beszélgetés lesz, gondolhatod, ezért a halogatás, de minél jobban odázod, annál több gond rakódik rá.

Ha kéred, hogy vigyázzanak rád, fogadd is el a hogyanant.

Olyan egyszerű történetben is megjelennek, mint az életben tartó tevékenységek. Magyarán az evés.

Kelj már fel, hagyd abba a munkát, ideje, hogy egyél? –mondja őrangyalod. Nos ez is egy készítetés, jóformán inkább mondanád fizikainak, mint szelleminek, de ha élő kapcsolatot ápolsz angyal barátaiddal, nem csak érezni fogod a kellemetlen feszítést a gyomrod táján, de hallod is, ahogy mondják. És mennyire igazuk van, hiszen amikor visszatérsz, lenyugodva és felfrissülve folytathatod a munkádat. Gondolataid rendezettek, mert idegrendszeredet nem feszíti a testi kín. Miért nem mentél már hamarabb? Fejed is fáj már az éhezéstől, miért voltál ilyen felelőtlen? Ez csak egy egyszerű kis példa, láthatod, kőkemény fizikai, fiziológiai jelenlét, mégis mennyire benne vannak angyalaid. Kicsit meg is dorgálnak, hiszen mindig büntudatot érzel a halogatás miatt.

Ez sokunk hibája, mármint a halogatás, de hát nem sokkal egyszerűbb és könnyebb így? –kérded. Mit válaszolnak az angyalok? Tedd, ha neked így jó, de a következményeket is vállalal! Következmény, hogy mindig feszült vagy a be nem tartott ígéretetek miatt, a bizonytalanság miatt, a rendszertelenség miatt, a szétfolyó életed miatt. Jó ez neked? –kérdik. Nem kell, hogy válaszolj, tudják...

Tehát hallgass késztetéseidre, jót sügnak.

Az a nagyszerű, hogy bármilyen dolgodban kérheted őket, ezért ne szégyellj a legapróbb gondoddal is hozzájuk fordulni. Kérd őket bátran egy csendes belső imában, hogy mire odaérsz a bevásárlóközpontba, legyen még kapható az a fantasztikus napágy, amiből már tegnapelőtt is alig volt. Nem baj, ha azt szeretném, hogy kék színű legyen, vagy ezt már nem illik? – kérded, és angyalaid mosolyognak. Semmi nem túlzás, amit nem mások kárára kérsz, ami nem befolyásolja negatívan a fejlődésedet. Kérj bátrabban, és kapsz. Mikor odaérsz abba a bizonyos áruházba, ha máshol nem is, de a raktárban még biztosan árválkodik egy utolsó darab, és mit gondolsz, milyen színben...?

Késztetéseid nagyon jó jelzések, a jó ügy érdekében elég erősen munkálnak benned.

Lehet, hogy úgy érzed, ma feltétlenül fel kell hívnod egy barátnődet, nem tudod az okát, de valahogy ma beszélned kell vele. Sokszor persze ez elmarad, igaz? Aztán másnap, harmadnap, egy hét múlva már nagyon mardos a büntudat. Felhívod végre, bár kétségtelen, önmagáddal szembeni rosszállásod miatt egyre nehezebben veszed rá magad. Nos felhívod és megtudod, hogy egy hete már ő is beszélni akar veled, mert nagyon maga alatt van, és olyan jó lett volna, ha kibeszélheti neked magát. De nem akart zavarni. Angyalaid küldték a jeleket, hívd te, ne ő érezze magát kellemetlenül a siránkozása miatt. Elmaradt a hívás, most pedig már úgy-ahogy jól van, ám ez az elmaradt hívás lelkedbe ég. Ő elfelejti, miért is ne tenné, számodra azonban egy elmulasztott lehetőség marad, hogy segíts annak, akinek szüksége van rád. Te lettél volna akkor barátnőd emberi alakba bújt angyala... erre kértek saját égi hírhezőid, de süket füleket, béna testet találtak.

Másik példa. Érzed, de nagyon, hogy holnap be kell menned beteg nagynénédhez a kórházba. Valamiért meg kell látogatnod, bár hetek óta magáról se tud szegény. Mire menne vele, és mire mennél te, ha odaülnél az ágyához? Nem baj, nem ez a lényeg – mondod –, érzed, tudod: holnap oda kell menned. Értelmét nem látod, de mivel nem csak értelemmel élsz, hallgatsz a belső késztetésre. Bemész a kórházba, odaülsz az ágy mellé, megfogod a kezét. Idős nagynénéd ki sem nyitja a szemét, nem is érzékeli jelenlétet. Látható módon legalább is nem. Elmondasz magadban néhány keresetlen szót, kéred, békével menjen, ha mennie kell, imát küldesz az éghez, kéred, szeretettel fogadják magukhoz lelkét, ha úgy érzik, itt az idő. Majd elbúcsúzol és eljössz. Hamarosan telefont kapsz. Nagynénéd, miután eljöttél tőle, 5 percre rá eltávozott. Mit érzel? Hálát az ég felé, hogy erre az utolsó útra felszólítottak, és határtalan békét, hogy meg is tetted.

Állj meg néha, és gondold át emberi kapcsolataidat. Gondold át, kihez milyen viszony fűz, és ne hagydd, hogy az élő szálak emberi figyelmetlenség vagy bármi miatt elszakadjanak.

• Ez a példa az élet nagy misztériumára irányította a figyelmem, mert egy nagyon közeli jó barátnőmmel esett meg. De ne gondold, hogy az angyalok csak a nagy volumenű dolgokban készítenek, buzdítanak. Készíteni tudnak arra is, hogy megtaláld azt a kisollót a lakásban. Bevallhatod, ez a kisolló úgy vándorol, ahogy valaki használja. Magyarán nincs állandó helye, vagy ha van is, ritkán tartózkodik ott. Nos nekiállsz keresni. Tudatos emlékeid nincsenek arra nézvést, hova tehetted, ezért érzés után indulsz el a lakásban. Hol lehet? Persze ilyenkor minden lehetetlen helyet is felkutatsz, hiába. Ekkor jön az isteni gondolat! Rábízod magad érzéseidre. És elindulsz valamelyik szoba felé, figyeled tested, hova vezet (én így szoktam), és tudatosan nem tudod, de kezded benyúl az egyik kis szekrénykébe, egy ceruzásdobozba, és persze, hogy ott van az a huncut kisolló. Milyen vezetetés ez? Nem láttál belső képeket a szekrényről, nem hallottál hangot, ami azt mondta volna, hogy menj ahhoz, a polchoz, és nem is emlékeztél rá, bár te raktad oda korábban. Mi ez? – kérded. Ez a készítés, az érzés, amikor öntudatlanul visznek a lábaid, mozdul a kezded, mondja a szád... Hagyd, hogy érezd, mit kell tenned, mit kell mondanod. Ne aggodalmaskodj azon, hogyan sikerül, meg tudod-e tenni, el tudod-e mondani. Csak tedd, és bízd az égre a megvalósítást. Ügy is mondják ezt: higgy!

- Az angyali üzenet sokszor a füleden keresztül ér el hozzád. Belső hallásoddal hallod, amit mondanak. Szavakat, mondatokat. Előfordult már ez veled? Egy figyelmeztető hang, egy kérés, de lehet felszólítás is. Az angyalok nagyon szorgalmasan dolgoznak rajtad, mindent megtesznek azért, hogy lehetőségeikhez mérten betöltsék feladatukat. Ugyanolyan érdekük, mint neked, hogy ösvényeden haladj, hogy azokat a feladatokat végezd el, amiért a Földre jöttél. Ha úgy látják, a belső hangok azok, melyek hatást gyakorolnak rád, így közelítenek. Amire érzékeny vagy, ami a hozzád vezető egyszerűbb út.

Elhangzik egy szó, és nem is tudod, valóban hallottad, vagy belül szólt valaki? Nagyon érdekes megtapasztalásoknak lehetsz részese, ha odafigyelsz. Azt is mondhatnám, nagy kaland az angyalokkal dolgozás, számtalan örömet, váratlan eseményt, nagyszerű felfedezést és megtapasztalást köszönhetsz nekik.

Honnan tudod, hogy angyali hangot hallasz? A kérdés, milyen a beszélgetés hangulata. Ha őrangyalod szól hozzád, a hang kedves és segítőkész, nem sürget, mert nem sürgethet. Dolga, hogy elérje: azon az úton haladj, amit születésed előtt meghatároztál. Ebben segítenek, bármi áron is, hiszen erre kaptak felhatalmazást, erre szól küldetésük. Minél jobban hallod őket, annál bátrabbak, annál határozottabban „tolnak” előre. Idézőjeles a tolnak, mert dehogy tenéék, ez is csak afféle földi megfogalmazás. Inkább határozottabban pakolják eléd a feladatokat, tisztábban szól a hangjuk, mert tudják: fizikai tested elviseli ezt a frekvenciát. És rendkívüli módon örülnek, hiszen nekik igazi elismerés, ha sikerül abba az irányba terelniük, amerre menned kell. Ahogy te fejlődsz, úgy fejlődnek ők is.

Nem minden belső hang hordoz isteni üzenetet. Itt él veled szellemi fejlődésed nagy riválisa, az egopajtás. Sose feledd, szükséged van rá, ezért nem legyőzni kell, hanem ráébreszteni az együttműködésre. Ez nélkülözi a harcot, ami pedig sokszor annyira jól tud esni, igaz? De most akkor sincs erre szükség. Mire van? Most az kell, hogy megkülönböztesd az angyalok hangját egód hangjától. Az angyalok bátorítanak, buzdítanak, hangjuk kellemes és kedves, mindig türelmes, megnyugtató. Egód szerepköre a kishitűség vagy éppen az önhittség. Hamar elfogy a türelme, és átvált negatívba. Figyelj, mert ha belső hangod le akar beszélni, ha viszatart, ha azt suttogja, nem vagy elég jó, téged nem szeret senki, ha kételyeket támaszt benned – ez figyelemfelkeltő jel! Az ego akar átverni, vagyis dehogy: csak védi önmagát, ő az örök kételkedő. Amint megkérdőjelezed előző pozitív döntésedet, egód szól bele a dolgodba.

Saját döntésed, melyik hangot véled igazának, melyiket hallgatod meg. Ha úgy érzed, szeretnél a jó tündérre hallgatni a kisördög helyett, akiről én sokszor úgy képzelem, itt ülnek a bal és a jobb vállamon, akkor kérd ezeket a tündéri lényeket, erősítsék hitedet, éreztessék veled minden lehetséges formában, hogy szeretnek, hogy mindig veled vannak, és mindig a legjobbat akarják neked. Kérd, hogy élő kapcsolatban tudj lenni velük. Ilyenkor nagyon boldog az őrangyalod, mert bár még nem hiszel igazán, de vágysz a kapcsolatra, ami igazi kihívás számukra. Az angyalok szeretik az ilyen kihívásokat, mert végre értelmét látják örök ténykedésüknek. Nagy öröm ez számukra, ilyenkor az az érzésem, táncolnak körülöttem, és nagyon-nagyon vidámak. Jó ez nekem is, mert élvezetes dolog a kapcsolódás folyamatában lenni, érezni, hogy most nagy sürgés-forgás van körülöttem, dolgoznak a mennyei seregek – értem, csakis értem. Nem tudom, ilyenkor az egóm örül ennek ennyire?

- Az angyalok más dimenzióban létező lények, ami azt jelenti, hogy fizikailag nem jellemző a megjelenésük. A nem jellemző nem azt jelenti, hogy nem is fordul elő. Vigyázni kell viszont az olyan kívánsággal, hogy: „őrangyalom, ha létezel, jelenj meg előttem”. Nagyon sokan nem tartunk még spirituális fejlődésünk olyan fokán, hogy képesek legyünk elfogadni azt, amit fizikailag már megtapasztalunk a láthatatlan világból. Vigyázz jól, mit kérsz, mert ha megkapod, el is kell viselned, amit látsz.

Mit láthatsz?

Az angyalok a fény küldöttei. Jelenlétüket a fény kíséri. Fehér folt, nagy fényesség, villanás. Sokszor nem is vagy bizonyos abban, hogy tényleg láttál valamit, s nem csak egy lámpa fénye villant hirtelen.

Egy biztos. Ha erősen figyelsz, ha nagyon látni akarsz valamit, kétségtelen, hogy nem fog előtted teremni egyetlen fehér ruhás, piheszárnyas angyali lény sem. A fizikai szem sokkal durvább, mint hogy ezekre a finom égi tünetenyekre fókuszálhatna. Ha gyakorolni szeretnéd a belső látást, ne használd a fizikai szemed. Csukd be, s figyelj. Ezer fényes pont, fénynyaláb, gömbök, látomások jelennek meg becsukott szemed előtt. Szép, nem? Ez a ragyogás vezet el téged igazi otthonodhoz, ahol az angyalok is élnek, ahol tökéletesen és nagyszerűen érzed magad.

Mivel az ember fából van faragva, akkor is azt akarja, hogy nyitott szeme előtt tündököljön az angyali világ. Ez nem akaratfüggő, az angyalok tudják, kinek mutatkozhatnak meg, s kinél nem jött még el az idő. Ha eljutottál a szellemi fejlődés azon szintjére, ahol fizikai tested is hozzáhangolódott már lelked magasabb tudatosságához, valódi angyali lények, fénykoszorúk is megjelenhetnek szemed előtt. Lazítsd el magad, amikor angyalkommunikációba kezdesz, légy befogadó, ürítsd ki agyad, ne gondolkodj! Úgy is lehet mondani, most csak bambulj. Elhomályosuló látásod kirekeszti a fizikai valóság képeit, elmosódnak a körvonalak, összeolvadnak a tárgyak, és már ott is vagy, belül. Ez már meditatív állapot: pihen a test, hogy befogadhassa a szellemi tanítást.

- Látni persze nem csak fényeket, sugárzó, fehér angyali teremtményeket láthatsz. Találnak átjárót, ha akarnak, a mi világunkba máshogy is. Jeleket küldenek, szemmel jól látható, össze nem téveszthető jelenségeket. Olyan módot választanak a manifesztálódásukra, amiről leginkább az eszedbe jutnak. Gyakori jelzésük a madártoll elejtése. Persze, most húztál tiszta ágyneműt – mondod mosollyal arcodon. Meg aztán, egy madártoll nagyon könnyen bekeveredhet a lakásba. Most akkor hinni akarod az angyali jelenlétet, vagy kételyeiddel messzire űzni őket? Bármilyen magyarázata lehet egy fizikai jelnek, de mivel a fizikai valóságot is a nem fizikai valóság fogja össze, nyugodtan találj párhuzamot ott is, ahol eddig nem.

- Tehát madártoll. Bizonyos időszakok jobban vonzzák az angyali jeleket, ezért ha mélyebb kapcsolatra törekszel, tudatos életet élsz, mindig jó helyen és jó időben találsz rá erre a bizonyos madártollra. Jelentése: itt vagyunk. Számomra ezt jelenti. Mióta tudatos bennem létezésük, azóta nekem ez a bátorítás. Kedves és figyelmes jelzés. Mélypontokon szokták küldeni. Angyali posta, ahogy mondják. Ez az a helyzet, amikor a zuhanás állapotában eszedbe se jut hozzájuk fohászolni, hagyod magad elmerülni saját sötét gondolataidban. Van ilyen mindenkinek, a legerősebb angyali kapcsolatot tartók életében is, ezt nem is lehet tagadni. Merülsz, merülsz, hagyod magad a csüggedés mocsarába süppedni, annyira nincs erőd magadhoz, s mit tesznek ezzel párhuzamosan angyalaid? Kétségbeesetten figyelik örült merülésed, nem értik, mi van veled, muszáj, hogy megmentsenek, hiszen ez eredendő érdekük, létük értelme. Csakhogy nem tehetnek olyat, amire nincs felhatalmazásuk. Nem dobhatnak mentőövet, mert nem kérted. Mit tehetnek? Jelet küldenek a felejtés ellen. Csak egy gondolatot, egy fényt, egy ártatlan jelenséget, amiről eszedbe jutnak. Erre jó egy tollpihe. Kedves és ártatlan jel, az angyalszárnyak jelképe.

Örülj nagyon és fogadd olyan szeretettel, ahogy ők küldik neked.

Arra szeretnék felhívni a figyelmed, hogy itt vannak, csak kérd már végre, hogy segítsenek.

- Mi jelenti még számodra az égi segítséget? Mi az, amit földi éned elfogad még? Az angyalok végtelen türelmükben képesek kivariálni azt a módot, ahogy végre szólhatnak hozzád. Lehet, hogy ez hosszú évtizedek munkája lesz, nem baj, az időnek az ő szempontjukból nincs jelentősége. Az égi jelek sajátja, hogy kötődnek eredetükhöz. Így égi jelnek tekinthetők a már szóba hozott fények, villanások a szemed sarkában, madarak, állatok feltűnő jelenléte. Lehet egy gyakran felbukkanó szám, ami lehet a 7-es, a spiritizmus száma, vagy valamelyik másik,

ami számodra jelentőséggel bír. Az angyali számok is nagy hatásúak, foglalkozunk még ezzel később.

Lehetnek gyakrabban felbukkanó emberek, minden, ami szokatlan, de kedves, kellemes, pozitív. Az angyalok mindig pozitív módon közelítenek, hiszen minden vágyuk, hogy észrevedd őket, és megkezdődhessen az értelmes munka. Na ezt az „értelmes” kifejezést most az egóm szúrta közbe, mert számára minden munkának kell, hogy értelme legyen. Áruljuk el az egónak, hogy az angyali munkának is mindig van értelme, csak egy kicsit másképpen...

Arra törekszenek, hogy jelzéseikkel felkeltsék érdeklődésedet. Módszereik válogatottak, ahogy beszéltek az előbb, és emiatt minden tisztelet az övék. Minden emberrel személyre szabottan kommunikálnak, és ez nem kis dolog részükről. Megilleti őket a hála, és egy kis emberi dicséret, ami valljuk be, nekünk is nagyon jól tud esni. Az angyalok pedig hatványozottan ujjonganak ilyenkor örömeikben, mert ki is dicsérné meg őket, ha nem te. Mennyei irányítójuk, Isten bátorít, de elismerés a jól végzett munkáért jár.

A TERMÉSZET JELZÉSEI

Figyeld a természet jelzéseit. Figyeld, ha megmozdul az ablakod előtt álló fa virágzó ága, pedig nem is fúj a szél. Min is gondolkodtál az imént? Elmúlt dolgaidon merengtél, vagy jövővendő feladatod foglalkoztatott épp? Fel kellene hívni valakit? El kellene intézni valamit? Figyeld, milyen jelzéseket küld a természet. Dolgoznak a dévák. Hirtelen beborul az ég, de most nem a láthatatlan, hanem az a kék ott fölötted. Vagy éppen kisüt a nap. Vagy egy nagy madár raj szeli át az eget. Vagy az autó ablakából megpillantasz egy csodálatos, repülő gólyát. Vagy tegnapról mára kinyílik a kertben az első szál rózsza. Vagy beköltözik kertedbe egy kis süni.

Számomra negatív jel az, ha nem történik semmi. Na jó, tudom, mindig történik valami. Ügy értettem, nem veszek észre pozitív jelzést. Igazából, ahogy ezt leírtam, elgondolkodtam, és eszembe jutott, hogy ha nem történik semmi, lehet, az angyalok nem foglalnak állást. Paszszívak. Várnak. Hagyják, hogy szépen kifundáljam magam, mert én ilyen ügyes lány vagyok... Vagy éppen még dolgoznak a válaszon, és csak később kapom meg.

A természet mint élő és szerves részünk hemzseg az angyaloktól, tündérektől, koboldoktól, manóktól. Számptalan kis segítő él és mozog benne, igen nagy harmóniában egymással. Az ember az egyetlen, aki tudatos tudatlanságával nagyon sokat tud ártani neki, ezért igazán ott mutatkoznak meg a természet csodás angyalai, ahol nyitott szívvel találunk. Aki uralni akarja a természetet, azt uralni fogja, aki szolgálja, azt szolgálni fogja.

Milyen egyszerű igazság. Ha jóban vagy környezetteddel, ha óvod, félted, vigyázod, ápolod sebeit, ő is óvni, félteni, ápolni fog. Megtesz mindent hálája jeleként. Ne feledd, kiszolgáltattott. Viszont azt se feledd, minden élő és élettelen entitásnak van őrangyala, semmi és senki nem létezik önmagában, minden egy nagy terv részeként van jelen, mindennek meg van a láthatatlan mása. Csak együttműködve, egymást segítve tudunk élni, sőt boldog életet élni.

Mostanság nem ezt mutatják a világ vérző sebeit, sajnos még túl sok az ártó hajlam az emberiségben, és még kevés a gyógyító, de a megoldás már csak idő kérdése.

IGEN VAGY NEM?

Ne várj kérdéseidre egyértelmű választ. Angyali törvény, hogy sosem válaszolhatnak igenel, vagy nemmel. A döntés mindig a te dolgod, ezt nem tudod megspórolni. Ha ilyen választ vélsz kihallani, azt nem az angyalok adják, ott egód munkál. Mert azt hallod, amit hallani akarsz. Ebből eredően lehet, hogy nem az lesz a jó döntés. Az angyalok sosem mondják meg, mit tégy. Késztetnek, jeleket küldenek, segítenek, hogy rájössz a feladatodra. Nem fogják megmondani, el kell-e jutnod Amerikába, hogy ott teremts magadnak új egzisztenciát. Miért is Amerikát célozd egyáltalán?

Ha kérded őket, nem azt válaszolják, hogy igen, és nem azt, hogy nem. Azt sem, hogy talán, vagy lehet. Semmi ilyet. Jeleket küldenek, amiből értened kell. Tedd fel magadnak a kérdést: abba az irányba terelnek a jelek? Úton-útfélen Amerikába ütközöm? Tanulom a nyelvet ezerrel? Vagy bármennyire is megteszel mindent a távoli munkavállalásért, egyik jól induló ajánlat sem hoz eredményt? Ellenben más oldalról óvatosan csorognak a lehetőségek, de ezek nem annyira Amerikához kötnek, hanem csak ide a szomszédba, ezért nem is veszed észre, mert nem akarod. Mást akarsz, Amerikát. Amerika viszont nem kíváncsi rád. Ezzel együtt a pozitív, támogató jelek – bár más irányba mutatnak – nagyon gyengék, mert nem tudnak erősebbek lenni. Nem hagyod, hogy azok legyenek. Ezért kérnek az angyalok, figyeld mindig, mi történik veled, ne állj ellent (csak a kísértésnek), bármennyire is más terveid vannak. Isten sokkal jobban tudja nálad, mik a terveid. Ha hagyod, meg is mutatja. Ezért kéri angyali hírnökeink keresztül, hogy hallgass a szívedre, a belső hangra, el fog vezetni oda, ahol lelked megnyugodhat. A békét keresd érzéseid között! Az öröm tölti el szívedet, a békés nyugalom, ha gondolataid elrepítenek a távoli országba, vagy izgatott leszel és bizonytalan, netán érzed is magadban azt a bizonyos gátat? A döntést úgyis rád hagyják, de szurkolnak nagyon, hogy az mindenkinek kedvező legyen. A jó döntésnél érzed majd azt a belső ujjongást, amit őrangyalod hallat. A rossznál pedig mindig van valami halvány bizonytalanság. Ha ezeket az érzéseket megtalálsz magadban, működik a kapcsolat. Nem is olyan nehéz rátalálni, ugye?

Elszaladtunk Amerikába, de csak azért, hogy érzékeltessék veled: nincs igen, és nincs nem válasz. Terelgetés, vezettetés van, jelzések vannak, ráhangolódások. Mintha huncut mosollyal széttárnák a kezüket, mondván, nem tudhatjuk, mi a jó válasz, saját valóságod te teremtetted, nekünk csak a végcélhoz kell elvezetnünk téged. Hogy milyen úton, az nekik lényegtelen. Ha kanyarokat és kitérőket teszel, az sem baj, akkor az az irány.

Bármilyen helyzetből ki tudnak hozni viszont, ha kéred őket erre, de szabad akaratod mélységes tisztelete mellett.

A végcél pedig önmagad felismerése. Annak tudatosítása, hogy ugyanolyan lélekdarabka vagy, mint bármelyik másik ember a sok milliárdból. Ugyanolyan szeretetre méltó, és szeretetet adni tudó. Amikor szívedben nem marad helye az önzésnek, félelemnek, bánatnak, rosszindulatnak, és a többi negatív érzésnek, hanem békét találsz ott és úgy, pont ott és pont úgy, ahogy élsz, akkor jól végezték dolgukat. Nincs vége ezzel az életnek, nehogy lemondj magadról, mondván, ha eddig tart, akkor sosem akarom megtalálni önmagam!

Hallgass inkább belső hangodra, kérd mindig és mindenben, hogy útmutatást kaphass, és bízz igazi énedben, bízz abban, hogy jó döntéseket hozol.

Ha csak annyi lenne a dolgod az életben, hogy minden döntés előtt felhívsz valakit megkérdezni, melyik legyen, a jobb vagy a bal, és erre határozott választ is kapnál, mi lenne veled? Buta, irányítható robot lennél, aki mindig azt teszi, amit mondanak neki, nem lenne szükség sem a szívedre, sem az agyadra, csak az egódra, aki végrehajtja a parancsot. Gép lennél, semmi más. De nem az vagy, dolgod a fejlődés, fejlődés a szeretetben, hogy végigjárd saját utad. Ehhez pedig kell a szíved és kell az agyad is. Hogy erezz és gondolkodj, mert csak ezeken keresztül tudsz ember lenni. A Földön csak így lehet. Mármint élni. Addig úgyse szabadulsz, míg ezeket a köröket le nem futod, s meg nem világosodik elméd.

A kisgyerekeknek mondja meg az édesanyja, mit kell tennie, de csak addig, míg elég nagy nem lesz ahhoz, hogy már maga is tudja, mit hogyan kell, mert megkapja az algoritmusokat. Ez pedig felveti annak a nagyon komoly kérdésnek a gondolatát: hogyan engedjük felnőni mellettünk gyerekeinket, milyen szemlélettel, milyen világlátással, milyen öntudattal vagy inkább önismerettel. Egoközpontú családban nehéz és sok dolguk van az angyaloknak, bár az igazán nehéz sokszor nem is ez. Ahol az ego ilyen erő, a pénz, az anyagi világ fogva tartja a családot, ott az angyalok – bár megteszik, amit lehet – lényegében nem sokat tehetnek. Az igazán nehéz helyzet az, amikor ismered az utat, és jól tudod, mi az út az igazi élethez, de nem tudod megértetni, elfogadtatni családod tagjaival. Erre mondják azt az angyalok, hogy azok kapják a legnehezebb feladatokat, akik vállalták ezt még odaát, akik felismerik eredetüket, igazi önmagukat. Ilyenkor van szükség az égi hatalmak minden segítségére, hogy elegendő erőd legyen az ellenállásuk mellett is önzetlen, türelmes, higgadt, és elfogadó léleknek lenned. Mert ilyen vagy, csak hozza az élet a feladatokat, egyre többet, és annál önzetlenebbnek, türelmesebbnek, higgadtabbnak és elfogadóbbnak kell lenned, ha követni akarod ösvényed. Ez van, sóhajtod, a döntés mindig a tiéd, jársz ezen tovább, vagy rálépsz egód szélesre tágított sugárútjára.

Ne kérdezd hát, erre vagy arra! Kérj jeleket, kérd, hogy legyen elég bölcsességed és tisztánlátásod ahhoz, hogy magad találj rá az irányra. Ne azt kérd, hogy szűnjön meg a nehézséged, változzon meg mindenki körülötted, legyél már gazdag végre, és egészséges is persze! Ahhoz kérj segítséget, hogy mit tégy azért, hogy jobb legyen!

„Kérlek, Istenem, adj erőt a rám nehezedő feladathoz!” „Kérlek, adj higgadtságot, hogy tiszta fejjel tudjak dönteni, amikor itt a nagy pillanat!” „Kérlek, küldj jeleket, jó felé tartok-e!” „Kérlek, mutasd meg, mit kell tennem, hogy jobb szülő legyek!” „Kérlek, adj elég bölcsességet ahhoz, hogy észrevegyem, ha valami nem jól működik életemben!” „Kérlek, adj erőt, hogy el tudjam viselni a számomra nehéz embereket!” vagy inkább: „Kérlek, mutasd meg, hogyan tudok vele jobb viszonyt fenntartani!” „Kérlek, adj bátorságot, hogy amikor ki kell állnom magamért, meg tudjam tenni!” „Kérlek, segíts, hogy félelmeim le tudjam küzdeni! Adj olyan helyzeteket, melyekben kipróbálhatom magam!” „Kérlek, vezess rá, mit tegyek, hogy ne érezzem ezt a testi fájdalmat, milyen módszert válasszak egészségem megóvására, kijavítására!” Isten azt szereti, ha útmutatást kérsz arra, mit tehetnél. Ezzel szemben nagyon gyakori, hogy kész megoldásokat kérnek tőle. Sajnos hiába szeretnéd, hogy szép nagy házad legyen, és hogy rád találjon az igaz szerelem, gyógyuljon meg tested, ha ülsz a szobában, és csak kérsz, csak kérsz...

Mindig azt kérdezd, mit tegyél, mert az út a tetteiden keresztül vezet. Ne azt kérd, hogy javuljon meg gyereked, legyen jobb tanuló, gyógyuljon meg édesanyád, legyen toleránsabb a párod... Kérheted persze, hiszen a kérés, a fohász mindig eljut a címzetthez, és hatást gyakorol rá. Kisebb azonban az eredményessége.

Azt kérd, hogy megtaláld a megoldást a kapcsolat javításához, megtaláld a módot arra, hogyan segíthetnél gyerekednek, édesanyádnak, párodnak, hogy együtt fejlődjétek a kölcsönös odafigyelés, segítségnyújtás terén. Tudod, az jön vissza, amit szabadon engedsz magadból. Ha sok szeretetet, akkor még több szeretet fog visszaáramolni. Nem biztos, hogy onnan, ahová útjára engedted, és éppen ez benne a lényeg. Ettől vagy önzetlen, mert nem vársz viszonzást. Majd máskor, máshonnan megkapod. Ebben legyél egészen bizonyos.

Aztán meg ne csodálkozz, ha sok a rossz élményed. Mert mit is engedted útjára belső világodból...?

Az univerzumban minden kiegyenlítődik, tehát emiatt ne legyenek aggályaid. Talán rosszulesik, mennyit segítesz gyakorlatlan kolléganődnek (szándékosan fogalmaztam ilyen finoman), és ő egy köszönömig se jut el. Ne törődj vele. Ha rosszul bánnak veled, s úgy érzed, nem tűrheted a sok bántást, megalázást, az angyalok megmutatják, mit tégy, hogy megvédj magad. Tele vagyunk igen komoly nehézségekkel (na jó, feladatokkal, ezt a kifejezést jobban

szeretik), amikor veszély fenyeget, mások rosszindulatát kell elviselni, eltűrni, mert nincs eszközöd a védelemre. Legjobb lenne elkerülni ezeket a helyzeteket – mondod, de az nem oldaná meg a dolgot, és nagyon sok nem is elkerülhető. A családon belüli erőszak hogyan védhető ki? A munkahelyi stressz, mások idegbaja sincs a fennhatóságod alatt, hogyan tehetnél ezek ellen? Az emberi megaláztatások hogyan kerülhetők el, amikor ártatlanul kerülsz ilyen szituációkba? Nem szabad elfelejteni, te magad választottad ezt a helyet, ahol élsz, ezeket az embereket. Ha nem spirituálisán gondolkodsz, akkor is érthető ez a hozzáállás. Senki nem mondta, hogy menj hozzá ehhez a férfihoz, te választottad. Munkahelyedre sem erőltetett be senki, lakhelyed sem másik, hanem éppen ez. Miért? Mert ezt választottad. S ezzel együtt azt a sok mindent, ami körülvesz, ami ezzel jár. Megéri hát bosszankodni? Két dolgot tehetsz: vagy elfogadod, vagy változtatsz rajta. Bármelyiket választod, a te döntésed lesz, s angyalaid ebben fognak segíteni.

Számlád – akár pozitív, akár negatív – valahova meg fog érkezni, s valaki fizetni fog. Ebben legyél egészen biztos. Szabály, hogy nem szabad elvárni. Tudd, hogy így lesz, s amikor bekövetkezik, köszönd meg, a rosszat pedig viseld el. Ennyi.

HOGYAN KÉRJ?

„Nekem a kérés nagy szégyen, adjon úgy is, ha nem kérem.” Nagy László írta az „Adjon az isten” című versében. Rendkívül találó záró sorai a versnek, mert hű képet fest az emberi jellemről.

Közben pedig végzetes akadályt gördít az Isten és az ember közötti kapcsolatlétesítésre. Szeretnéd, hogy támogatód legyen, megoldásokat adjon problémáidra, jó vagy és kedves, a dolog mégsem működik.

Miért?

Csak azért, mert nem tudsz kérni. Vársz, de az ég nem tudja, mire.

Úgy gondolod, aki kér, kiszolgáltatja magát, esendőnek tűnik, azt a látszatot kelti: önmaga nem tud valamit megtenni, segítségre szorul. Kőkeményen dolgozik benne az ego. Úgy gondolod, nem ilyen vagy, hiszen annyi emberen segítesz, gyógyítasz sérült lelkeket, benned nincsenek ilyen gátak. Van már olyan tekintélyed, elismertséged, beosztásod, önbizalmad az élethez, hogy neked akkor is jön, amikor nem kéred. Ezekből a magasságokból a legfájdalmasabb a zuhanás. Angyalaid mégis végignézik, hiszen amíg nem tanulsz saját hibáidból, nem léphetsz tovább.

Ott tartottam, hogy kérni meg kell tanulnod. Őszintén, nyílt szívvel, a szeretet nevében. Ez így, tudom, soknak tűnik, hogyan lehet mindig őszinte a kérés, amikor az élet olyan gálád, hogy szükséged van fondorlatokra, az ellenség leállítására, támadásainak megakadályozására. Nos igen, az angyalok teljesen tisztában vannak ezzel, tudják, hogy sokszor keveredsz kínos helyzetekbe.

A megoldást semmi esetre sem kapod ingyen, ahogy mi fogalmazunk. Mindennek ára van. Ezért nehéz kérni. Mert tudod: ha kérsz, akkor adós leszel. Ha kérés nélkül kapsz, azért nem jár fizetség, ahogy az ajándékot se szoktuk kifizetni. Persze ez nem így működik az angyali világban, és lényegében az emberiben sem. Ha kapunk valamit, legtöbbször beindul bennünk a csereáram. Késztetést érzel arra, hogy te is adj. Mindegy, hogyan, csak kiegyenlítődjön a számla.

Az angyali fohászról tudjuk, hogy mindig eljut a címzetthez, de hogy milyen formában érkezik a segítség, arról meglehetősen sok a bizonytalanság.

Két lehetőség jöhet szóba.

1. Kapod a választ, de nem erre számítasz, ezért vagy észre sem veszed, vagy nem élsz vele. Miért? Mert a válasz „áldozatot” kíván tőled.

2. Kapod a választ, és bár előre tudod, hogy ára lesz, nyílt szívvel fogadod és „fizetsz”.

Ne félj kérni. Az angyali világ mindig szeretettel terelget, még akkor is, ha áldozatvállalásra késztesz. Ám minden munkának megvan a gyümölcse, olyan nincs, hogy ne élvezned előnyét. Ha ma még nem is, de holnap vagy holnapután biztosan.

A türelem olyan erény, melyre az angyalok akkor tanítanak meg leginkább, amikor kevés van belőle. És általában kevés van, ezt – lehet, hogy nem tetszik, de – be kell látni.

Az ember úgy van kitalálva, hogy ha akar valamit, akkor azt minél gyorsabban szeretné, most vagy rögtön, de inkább azonnal, naná.

S ha már nagy nehezen odáig merészkedtél, hogy fel mertél olvasni egy imát, kérni tudtál az égi vezetéstől, azt is szeretnéd, de nagyon, hogy a kérésed minél gyorsabban teljesüljön. A kérés azonban nem akar teljesülni. Néhány napot még csak-csak tudsz várni, na de ennél többet...?

Kész – mondod –, végeztél is az angyalokkal, lehetetlen lények, hol vannak, nincsenek is, ha volnának, már segítettek volna. Istennél perled őket.

Az angyalok pedig „játszanak”. Mondjuk inkább úgy: tanítanak. Dolgoznak a kéréseden, de a hozzád mért tempóban. Addig húzzák a dolgot, míg meg nem tanulsz türelemmel lenni és kívánni, hogy mindennek eljőjön a maga ideje. Ez nagyon nehéz, tudják, ezért tanítják. Ha azonnal megkapnád, egód szárnyalna önteltségében. Ez pedig nem céljuk. Egódnak meg kell tanulnia az alázatot. Ez megint egy nagyon nem jól csengő kifejezés, igaz? Alázat... minden és mindenki felé. Azért vagyunk a Földön, hogy egymást szolgáljuk, mindenki a maga tehetősége szerint.

Kérni, tehát, tudni kell. Muszáj, hogy feladd a beidegződésed, nem szabad, hogy derogáljon. Amíg szégyen a kérés, hogyan vársz igazi segítséget? Jó dolog, és kell is az egészséges öntudat, de könnyen billen át önteltségbe, ami már más dimenziója ugyanannak a dolognak.

Miért gondolod, hogy egyedül mindent meg tudsz oldani? Bizonyára rendkívül talpraesett és ügyes emberlény vagy számos sikerrel a hátad mögött, de vigyázat, mert éppen ez jelenti a kísértést. Senki nem elég ügyes ahhoz, hogy akár felettes énjét, akár angyali segítőit, akár magát a legfelsőbb erőt, Istent kihagyhatná az életéből. Hosszú távon nem. Káros következmények nélkül sem. Gondolj a hatalmas sikereket megélt hírességekre, akik életük végére nemcsak anyagilag, de lelkileg is elszegényedve, magányosan hagyták itt porhüvelyüket. Számukra ez volt az ár. Bár mint tudjuk, ezt a fajta életet is lehet belső vezetés által leélni, a küldetést pontosan teljesíteni. Sokan buknek bele sajnos, és a kihívás közben egyre nagyobb. Gyorsul a világ, ami nem újdonság, de mindig csak rajtad áll, mennyire gyorsulsz vele.

Kérésed őszinteségét – sajnos, vagy nem – nem te bírálod el. Őrangyalod vigyáz rád, de ha a kérés mások ártalmára van, ha bosszú vezérli, visszapattan az égből. Őrangyalod nem tudja továbbítani. Semmilyen, bosszúra éhező vágyad nem tudja eljuttatni, mert nincs hova. Az ég nem fogadja, mert nem ismeri. Ezek a kérések máshova érkeznek, de következményükként nem azzal történik rossz, akinek kívánod – talán már észre is vetted –, hanem veled.

Imád formája nem lényeg, ahogy a körülmények sem. Nem kell templomba menned, nem kell komoly szertartást ülnöd ahhoz, hogy felhívjad az angyalokat. Mivel mindig veled vannak, csak szólj bátran – most és itt –, és már kezdik is a munkát. Aztán csak figyelj.

Mit gondolnak a formáságokról? A formáságok egészen addig csak üres formáságok maradnak, míg nem telnek meg tartalommal. Hiába a szertartás, mondják, ha nem veszed komolyan. Csak a látszat kedvéért nem szükséges. Az angyali segítőik nem átverhetők. Ne gyújts

gyertyát, ha ez nem jó érzés neked. Ne írd nekik levelet se, s ne éged el nagy titokban, nehogy családtagjaid meglássák, ha ezt csak azért teszed, mert valaki ezt mondta. Megteheted, de hatása csak azon múlik, mennyire hiszed, hogy amit teszel, az igazi angyalmágia, s nem csak valami divatos örültség. Minden belőled indul, s oda is tér vissza.

Vannak azonban a kérésnek szertartásos formái is, melyek a jelentősebb kívánságot nyomtatékosá teszik. Földi testben így működünk, kellenek a szertartások – miattunk, nem az angyalok miatt –, de nem szükségszerűek. Minél tisztább a tested-lelked, minél magasabb tudatossággal rendelkezel, annál könnyebben kapcsolódsz. Szertartások nélkül is. Minden a te döntésed, nincs erre vonatkozó szabály. Hallhatsz olyasmit, hogy az angyalok meghívásához ki kell nyitnod az ablakot, gyertyát kell gyújtani, fehér virágot kell hoznod, s angyaloltárt kell készítened, ahova ezeket elhelyezheted. Mindez nagyon jó és hatásos, a tudat számára jelentenek nyomtatékot. Idővel nem érzed ezek szükségszerűségét, mert rájössz: emberként gondolkodsz, pedig az angyaloknak nem kell sem ajtót nyitnod, sem gyertyát gyújtani, mert nem ezek a hívójelek. A hívójelek a tiszta gondolatok. A szertartás látható részei az embernek szólnak. Az angyalok időn és téren kívül közlekednek, amit nehezen fog be agyunk, de a tapasztalásaid meg fognak győzni erről. Az angyalok nem a gyertya fényét látják, inkább a gyertya energiája az, ami vonzza őket. Önmagában viszont egy láng még nem jelent tartalmat. A rossz szándék is gyújthat gyertyát, tehát mindig az a lényeg, milyen belső készítés vagy törekvés hozza létre a szertartás körülményeit.

NE MONDD MEG, HOGYAN!

Csak azt mondd meg, mit kérsz, azt ne, hogyan! A megoldást hagyd az angyalokra. Százszor jobban tudják, mi válik hasznodra. Bízz bennük! De pontosan kérj, mert azt kapsz, amit kérsz. Ha az a vágyad, hogy hosszabb időt tölthess egy külföldi országban, add meg pontosan, milyen körülmények között. A vágyteljesítő szolgálat ugyanis önmaga egészíti ki a kérést a részletekkel, ha az nem tartalmazza ezeket. Rövidre tervezett külföldi utad könnyen torkollhat egy váratlan balesetbe, eltévedésbe, ami törvényszerűen vonzza maga után a hosszabb kint tartózkodást. Nem így gondoltad, igaz?

Vagy ha azt kéred, legyen végre béke otthonodban, de nem mondd meg, pontosan, mit értesz ezalatt, meglehet, párod fogja magát, összecsomagol, és szó nélkül elköltözik. Megkaptad a házi békédet. Másik példa. Nehezen viselt kollégánódot már a hátad közepére kívánod, ami azért nem lenne szerencsés, ha valóban oda is kerülne, inkább csak szabadulj már meg tőle. Lehet, neked lesz tágasabb odakint, de az is megeshet, hogy a kedves munkatársnak mutatnak ajtót, de helyette kapsz egy még rosszabbat.

És nehogy azt hidd, hogy csak a nagyobb eseményeknél asszisztálnak buzgón égi segítőd. Ha piros pöttyös abroszt keresel az ebédlőasztalra, azt is megkaphatod. Ha nem akarsz elmenni valahova, és valami mentségért esedezel, még bejöhet egy betegség, ami valóban akadály, de más programod előtt is.

Kisebb-nagyobb melléfogások megeshetnek, míg rá nem döbbersz, hogy a dolog működik. Ekkor ugrálnak csak örömben angyalaid, vagy ugrálnának, ha tudnának, de érted a lényegét.

SZERTARTÁSOK

Ha nehéz kapcsolatba lépned őrangyaloddal, nagy segítség a szertartások bevezetése. Szer-
tartásnak számít bármi, amivel el tudsz lazulni, ki tudsz kapcsolni, kicsit belülről tudsz figyel-
ni. Ez az az értékes idő, azok a saját pillanatok, melyek nem csak elcsendesítik elmédet, de
regenerálják testedet. Óriási szükség van erre, találj ilyen pillanatokot minden napodban!

Az angyalok kiemelt jelentőségűnek tartják a napi elmélyedést, legyen az akár 5 perc vagy
1 óra, érezni fogod pozitív hatását, ha bevezeted.

LAZÍTS!

Új le egy biztonságos helyre, ahol tudod, nem zavarhatnak. Milyen nagyszerű az angyali
segítségnyújtás: kérd előre, hogy „a mai napomon is találjak lehetőséget az elhúzódásra”.
Minden lehetőség megfelel: egy kis csend az irodában, hazaérkezés utáni pihenés, kis nyugi a
kertben vagy a kádfürdőzés. Minél tisztább tudattal élsz, annál könnyebb ezeket a helyzeteket
úgy megteremteni, hogy ne zavarj vele másokat, és mások se zavarjanak téged. Számodra
fontos percek, esetleg órák ezek, tartsuk tiszteletben egymás elfoglaltságait. Mindannyian a
saját ütemünkben fejlődünk, s éppen olyan módon találjuk meg kikapcsolódási formánkat,
ahogy az tudatossági szintünknek megfelel. Ha esténként a haverokkal sörözöl, tedd, mert ez
az, ami kikapcsol. Őrangyalod veled megy oda is, figyel, hogyan iszod le magad, aztán segít,
hogy épségben hazatalálj. Megköszönted már ezt egyszer is? Nem szólhat rád, mert akaratos
a tiéd. Nem fogsz ezen a módon kapcsolatba lépni, mert ehhez tudatos jelenléted szükséges.
De legalább kikapcsolódtál kicsit...

TERMÉSZETBEN

A természet igazán ideális hely az angyali kommunikációra. Ha van kerted, ha van lehető-
séged időnként sétát tenni, elücsörögni egy padon, lefeküdni a fűbe, nekitámaszkodni egy
hatalmas fatörzsnek, egy sziklán ülve bámulni a völgyet, a felhőket vagy a vizet, netán kerte-
det gondozni, tudod, milyen érzés egyesülni a természet erőivel. A kapcsolódás tökéletes le-
het. Rajtad múlik, hogy az legyen. A szertartást te magad határozd meg. Legyen ez bejáratott
út, melyen végigmész, miközben az angyalokkal társalogsz. Egyfajta zarándokút önmagad
felé. A kerti kispad is nagyszerű helyszín lehet egy meditációhoz, egy néma fohász tovább-
küldéséhez. Ahogy egy ismerős fa a közelben, egy bejáratott ösvény a hegyi úton, egy ked-
venc szikla a közeli hegy szirtjén, a víz partja, vagy azok a pillanatok, amikor a kertben a fű-
ben fekszel és bámulod a felhőket az égen. Mind kiváló lehetőség a belső csend megteremté-
sére.

FÜRDÉS

Esti fürdőzés. Manapság talán ezt a formáját kevésbé választod a tisztálkodásnak, a zuhanyozás praktikusabb, gazdaságosabb és gyorsabb. A kád megtöltéséhez, a vízbe már-tózáshoz valóban idő kell. Talán nem könnyű ezt a fél órát igazi nyugalomban tölteni; ha gyermekes anyuka vagy, lehet, ezt meg sem próbálsz. Ha megteheted, lazíts néha ezen a módon is, fantasztikusan fel lehet készülni egy mélyebb meditációra, masszírozásra, jógaórára.

A víz megtisztítja a testet a földi kosztól, az aurát pedig az asztrálkosztól. Ha nem érzed jól magad, fáradt, kimerült és ideges vagy, zuhanyozz le. A víz eltávolítja láthatatlan szennyeződéseidet.

A TEST TISZTÍTÁSA

A felsőbb hatalmakkal való kapcsolattartás tisztítja a testet, tisztítja az elmét, a szellemet. A kommunikáció tisztaságát elősegíti, ha tested belül is tiszta. A spirituális ébredés feltétele a tiszta ételek fogyasztása, ami nagyon is része az angyalok mindennapi tevékenységének. Segítsd az ő tevékenységüket azzal, hogy nem fogyasztasz feldolgozott ételeket, kerülöd mindazt, ami mű, amiről te is tudod, hogy árt (alkohol, cigaretta, drog, édesség), s csökkentsd a húsfogyasztást. Ahogy emelkedik tudatosságod a láthatatlan világ felé, úgy csökken igényed a műételek iránt. Belső segítőid támogatnak abban, hogy ezeket ne kívánd.

TISZTA VÍZ, GYÓGYTEA

Szertartás a tiszta víz fogyasztása is. Nem kiélezve a csapvíz- és ásványvízcsatát, a lényegét a vízre helyezvén. Szemben az ízesített italokkal, a cukros, színezett, ám üdítőnek mondott mérgekkel. A testet nem üdítik, csupán a gyártók elmeállapotát, amikor a hasznot bezsebelik. Miközben iszol, gondolatban szólítsd őrangyalodat, kérd, hogy a tiszta vízzen keresztül áradjon szét testedben. Egyben a víz angyalát is magadhoz veszed, ezért nagyon jó hatású, ha közben hálát is mondasz neki azért, hogy felfrissíti tested. Tedd ezt rendszeresen, s nem fogod megbánni, hogy vízivó lettél.

A vízzen kívül a gyógyteák azok, melyek emelik a test tudatossági szintjét. A legkeserűbb teát is meg lehet inni azzal a gondolattal, hogy a természet nekem szánta gyógyító füveit, élvezem gyógyhatásukat. Ahogy a tiszta ételekét is, mint amilyen a kukoricakása. Nem egy kolbászos pizza, az biztos, de nem is ezt várjuk tőle. A természet angyalai azért vannak, hogy átnyújtsák gyógyító erejüket, szívet-lelket nyugtató gyönyörűségüket.

Egyszerű szertartás, s nem kell hozzá sok idő, ha leülsz csendben az ágyad szélére, mielőtt lefekszel, össze is teheted két kezed, s elmondod napi hálaimádat. Szólhatsz közvetlen a legfelsőbb irányító erőhöz, Istenhez. „Köszönöm, hogy mai napomon is végigvezettél, elküldted hozzám segítőidet, s a legjobb lépések felé tereltél.” A napi hálaima kiváló szokás. Akkor az igazi, ha nem monoton, bár – mivel szertartásként kezeljük – vannak formai elemei, lényege azonban, hogy nem maradhat el. A naphoz tartozik.

GYERTYAMÁGIA

A gyertya minden szertartásunkba belekívánkozik. Minden ünnepet meghittebbé tesz. Miért? A láng nem csak tűz, de fény. Ösztönösen kívánczunk oda, ahol világos van, ahol fényt látunk, mert ez az eredendő, belső békés állapotunk. És sosincs elég fény körülöttünk! Világos nappal is szükségünk van erre a mágiára, mert semmivel nem helyettesíthető erőt ad. A gyertya táncoló lángjában megjelenik a felsőbb világ, hírt ad, sejtet, kérdéseket szül bennünk, és válaszokat fogalmaz meg lelkünkben. A gyertyaláng sohasem ugyanolyan. Éghet rezzenéstelenül, hajladozhat szelíden, vagy épp loboghat hevesen. Mindenképp jelent valamit. A gyertyagyújtás kapcsolódási pont. Így találunk el hozzád az angyalok – mondod, és igazad van. Ahol gyertya gyúl, odasereglenek az égi segítők. Azonnal átvibrál a levegőn valami különleges hangulat. Miért gyújtanak gyertyát a vendéglői asztalokon? Miért a legromantikusabb randevük kelléke a gyertyafényes vacsora? Mert ez különleges alkalom, vagy épp különlegessé teszi az alkalmat, ahogy tetszik. Gyertyafény mellett nem lehet veszekedni. Ott szeretni kell. A legjobb módja az angyalok hívásának a gyertyagyújtás szertartása.

Azt mondod, minden este meggyújtasz egy mécses? Jól teszed. Az angyalok tudják, teteddel a szeretet követeit hívod, és távol tartod a negatív erőket. A fény űzi a sötétséget, fizikai és szellemi értelemben egyaránt. Ahol egyetlen szál gyertya ég, ott már megjelenik legalább egy angyal.

SZERTARTÁS A SZERTARTÁSBAN

Mielőtt meggyújtod a gyertyát, csendesedj el, higgadj le, nyugodj meg, amennyire tudsz. Sokat segít a nyugtató zene. Minél kellemesebbek a fizikai körülmények, minél jobban el tudod lazítani magad, annál könnyebben érik el szellemed az angyalok. A fizikai test feszülései negatív hatással vannak a kapcsolódásra, ezért tegyél meg mindent azért, hogy izmaid ellazuljanak. Minél többet vagy laza és oldott, annál könnyebben találunk rád, annál jobban érzékel az égi segítséget. Ennek az ellenkezője is igaz.

Nem mindig van mód azonban a zenehallgatásra, és van, hogy inkább csak megzavar. Zene helyett vagy mellett a fizikai test lazítására használd a légzésterápiát. Amint elkezdesz arra figyelni, hogyan lélegzel, gyorsan felfedezed, mennyire felületesen veszed a levegőt, alig jut a friss oxigén a tüdődbe. Ez pedig számos testi problémát is eredményez, a meglévőket erősíti, tehát egyáltalán nem segít a hosszú élet tervének valóra váltásában. Nem könnyű ez a nagylevegő módszer, de kis odafigyeléssel meg lehet tanulni. Szívd tele a tüdődöt levegővel, tartsd bent egy kicsit, amíg érzed, hogy szétárad testeden, eljut minden sejtédhez, feltölti a legutol-

sót is életető erővel, majd magához ragadva az elhasznált energiát, fújd ki, hogy elhagyjon minden, amire nincs szükség. Egyszerű és könnyű módszer fáradtság, lemerülés, álmoság, rosszkedv, felindultság és minden lelki méreg ellen. Ezzel tudod elérni, hogy ne maradjon bent, ne rakódjon le, betegséget, fájdalmat okozva.

Ha megnyugodtál, jöhet a gyertyagyújtás. A fényre angyalok lengik körül tested, nem lehet nem észrevenni jelenlétüket. Azt szoktad érezni, megváltozik a hangulat. Ez a hangulatváltozás az angyalok jelenléte. A gyertya lángjában a fény angyalai jönnek el hozzánk, békét és nyugalmat hintve szét a szobán.

A gyertyamágia önmagában is hatásos. Elég egy szál gyertya fénye ahhoz, hogy átadd magad az égi sugallatnak, hiszen ilyenkor szellemed sokkal befogadóbb. Bekapcsol a tudat, és a testedben lakó szellem a fényen keresztül rákapcsolódik az isteni energiára. A befogadás azt jelenti, hogy nyitottá válsz az égi vezettetésre, s amit ezekben a percekben érzel, gondólsz, elfogadod igaz útmutatásként. Az égi irány mindig pozitív. Ne feledd: ha sugallataid negatívak, ártó szándékúak, az nem a tiszta forrásból érkezik. Isten nem javasol semmit, ami neked vagy másnak kárára van.

Nincsenek szabályok a gyertyamágia gyakorlására – ahogy szíved diktálja, úgy lesz a jó, az vagy te. Mit jelent ez? Hogy elég a ráhangolódás. Ne erezz kényszert, ne kövess semmilyen előírást, ha nem esik jól. A saját imád az, ahogy te tudsz szólni Istenhez. Nem követeli meg tőled a módot, ahogy hozzá szólsz.

A gyertyaszertartás arra jó, hogy fényén keresztül könnyebben kapcsolódhatsz a felső világhoz.

Ellazultál hát, gyűjtsd meg a gyertyát, és várj egy kicsit, hogy az angyalok belengjék a szobát. Hamarosan érezni fogod ezt a kellemes állapotot. Mondd el kérésedet az angyaloknak, olvasd fel, ha leírtad, vagy egy gondolattal tedd bele a lángba. Csomagold be elmédben egy kicsinyke dobozba, és helyezd a gyertya fényébe.

Időzz el egy kicsit a kérésen, éld át annak megvalósulását. Tudom, ez nem könnyű, mert az kívánja, erősen gondold a beteljesült dologra, eseményre, érzésre. Éld át, hogy kedves és elfogadó veled, aki eddig sokat bántott; éld át, hogy kezedben tartod régóta vágyott kisbabádat; éld át, ahogy átveszed friss diplomádat, hogy gratulál a főnököd az előléptetésedhez, hogy benne ülsz a csodás új autódban, hogy végre a tenger vizében búvárkodva kutatod a vízi világot...

Minél valóságosabb a kép, a belső tudat annál inkább elfogadja igaznak, s amikor eljön az ideje, meg is történik. Tudd, hogy meg fog történni, hiszen elküldted az angyali postán, s ennek tudatában éled mindennapjaidat. Fontos a türelem, a teljes bizalom abban, hogy aminek eljön az ideje életedben, az meg is történik. A szellemi világ tudja, hol tartasz a tanulásban, és kívánságod elősegíti-e fejlődésedet, vagy sem.

Elküldted óhajod.

Jót tesz egy nagy sóhaj a végén, bár ez többnyire magától is ki akarózik jönni...

A fénycsóva továbbítja kérésed. Jó, ha égve hagyod a gyertyát, s ha megteheted, maradj a közelében. Az sem okoz azonban gondot, ha el kell oltanod, vagy úgy érzed, számodra eddig tartott a szertartás, és most el akarod fújni a gyertyát. Ahogy mondják az angyalok: saját szokásaidat te alakítod, minden örvendetes számukra, ami fejlődésedet elősegíti.

A várakozás akkor szolgál téged, ha pozitív. Hogy lehet egy várakozás pozitív, mikor hiányt fejez ki? – kérded. Ne a hiányra összpontosíts. Képzeld el, éld át, milyen benne lenni, milyen megkapni. Aztán tedd félre ezt a képet, és éld tovább életed. A sóvárgás taszít, a tudás békéje vonz.

Fontos! A gyertya eloltása előtt, a szertartás végén köszönd meg, hogy együttműködtek veled, hogy együttműködhettél velük. Az angyalok is szeretik, ha elismerik fáradozásukat.

ANGYALNAPLÓ

Lényegében lehet ez egy átlagos napló, hiszen idővel úgy is rájössz: semmi nem több vagy kevesebb, a dolgok elbírálása csupán tudatszint, hozzáállás kérdése. Mint ahogy az is, mit hogyan nevezel el. A lényeg az energia, amit bármely dolog képvisel, megjelenít. Hogy angyalnaplónak hívod-e naplódát, vagy csak naplónak, eleinte talán nem mindegy, később nem lesz jelentősége.

Ha régóta vezetted életed történéseit, valószínűleg fogékonyabb vagy a belső útmutatásra, mert késztetést érzel, hogy kiírd magadból a napi eseményeket. Lehet, hogy már kisgyermekkorban kezdted, mert úgy érezted, valami visz, valami azt súgta: írd. Mi a jelentősége annak, ha leírod mindazt, ami történik veled? Más lesz ettől az életed? Jobb lesz? Jobban segítenek onnan, főnről?

Önmagában a naplóírás kiváló módszer az angyalkommunikációra. Pont úgy, ahogy a beszélgetés, a „kibeszélés”. Lényege, hogy kijöjjön belőled a gondolat, az érzés; ne tartogass, ne raktározz negatív energiákat. Ismered a mondást? „A fájdalom fél fájdalom, az öröm dupla öröm, ha megosztják.” Legtöbbször akkor érzed szükségét a naplózásnak, amikor bánatod van. Ha nincs senki, akivel beszélhess, vagy csak nem akarsz elmondani senkinek, ilyenkor add át az angyaloknak. Írd ki magadból. Miközben írsz, olyan gondolatok is előbukkannak benned, melyek meglétéről nem is tudtál. Látod, így működik a dolog. Az angyalok, de lehet, nagy éned feltárja lelked rejtett zugait, s egészen rendkívüli mondatok öltenek formát a papíron. Mi a jelentősége ennek?

- Részben a valóban mélyen megbúvó, ám őszinte érzések kerülnek elő. Nem is lehet parancsolni a kezeknek, csak írja a sorokat, a fájdalmat, a félelmet, a bánatot, máskor pedig az összes örömed, a sikered, a boldog pillanataid. Ezek az érzéseken keresztül vezetnek el az angyalok igazi önmagadhoz, hogy felismerd: mi zajlik benned, bánatod valós-e, félelmed megalapozott-e, fájdalmad tényleg akkora-e.

Mikor leírod, azzal át is adod a téged terhelő érzéseket. Nagy megkönnyebbülés, sóhaj, milyen jó volt ezeket leírni! – mondd, és megnyugodva csukod be a naplót. Pedig nem történt semmi, csak leírtad. Innentől kezdve azonban már nem csak a tiéd a probléma. Nagyon ügyesen kidolgoztad magadból. Ahogy az előbb mondtam, átadtad a gondokat az angyaloknak. Írás közben átgondoltad, átélted a korábban veled történt eseményeket. Segít ez abban, hogy más színben tűnjön fel előtted az egész helyzet. Meglehet, máris átlátod a dolgot, átértékeled, és le is csillapítja heves érzéseidet.

Ha ez nem ilyen egyszerű, fogalmazd meg kérdéseidet, kérésedet a problémáddal, a veled történt dolgokkal kapcsolatban. Ez is olyan dolog, mint minden más. Míg egyeseknek könnyebben megy, mert oldottabbak, könnyedén felteszik maguknak a miértekről szóló kérdéseket. Mások nehezen írják ki magukból (hát még milyen nehezen beszélnek róla!) a bánatukat, és meglehet, nem is érzik méltónak magukat arra, hogy kérdezzenek, vagy netán kérjenek. Ha az angyaloknak címzed soraid, megváltozik a naplóírás jelentősége is. Nem csak átadod az univerzumnak a gondod, de egyben választ is vársz, s tudatosan figyelsz a jelekre.

Később tedd meg, hogy leírod, ha változást tapasztalsz, mintegy megüzened: sikerült-e előrelépni, megoldani, történt-e elmozdulás. Az angyalok nagyon várják a visszajelzéseket. Nem azért, mert nem tudják, hanem mert szükségük van arra, hogy reagálj. Ez a kapcsolatban levés törvénye. Nem csak kapni kell tudni, de visszajelezni is tudni kell, sőt meg kell tudni köszönni is. A köszönöm jelenti jól végzett munkájuk következményét. Hiszen az angyalok is felada-

tot teljesítenek, Isten előtt elszámolással tartoznak, ahogy mi is, csak ők folyamatosan, és lényegében mi is...

- Másrészt pedig amit leírsz, igen tanulságos visszaolvasni. Az angyalok kérnek rá, hogy ezt megtegyed. Az egyszerű mindennapok sorozata a feledésbe vész, ha nem rögzíted. Agyunk nem képes minden momentummal elszámolni, nem tud maradandó információt előhúzni az elmúlt hetek minden napjáról. Csak abban az esetben, ha rögzíted azokat. Félreértés ne essék, nem kell minden eseményre emlékezned. Nem is helyes a múltat kőbe vésni, hiszen sokszor éppen a feledés jótékony homálya az, ami gyógyírt hoz. Múltidézésre, naplóiírásra akkor van nagy szükséged, amikor megoldatlan helyzetben találsz magad, és kifejezett segítséget vársz az ég lakóitól. Erre kiváló az angyalnapló: fehéren-feketén kiviláglanak az összefüggések, az események egymásutánisága. Ehhez az kell, hogy kívülről lásd életed filmjét. Ez nagyon nem könnyű, ebben segít a naplóiírás. Visszaolvasva sokszor el sem hiszed, hogy mindez veled esett meg, ezek a te érzéseid, gondolataid. A válaszok ott rejlenek ezeken a lapokon, használd bátran angyalmágiádban! Semmi bűvölet nincs benne, csak a látószöved változik az írás és a visszaolvasás között.

Ha elolvasod az elmúlt napokat, heteket, melyhez az őszinte szembenézés önmagáddal, ugye, elengedhetetlen, fel tudod fedezni azokat a helyzeteket, pontokat, melyekben angyali segítség érkezett. Fontos ez vagy nem? Úgyis mindig hálát mondunk, hogy miért, nem is fontos igazából. Mindenért, ami történik veled, mert abban minden Isten szava szerint történik, vagyis úgy, ahogy fejlődésed szempontjából a legjobb.

- Idővel, ha felfedezed problémáid, kívánságaid megvalósulásának mikéntjét, már nem is lesz szükséged erre a mágiára. Mert ahogy haladsz előre a szellemi gyarapodásban, úgy leszel egyre érzékenyebb, egyre befogadóbb, s egyre inkább elég lesz egy érzés, egy gondolat, és tudni fogod, mi a következő angyali lépés a sakktáblán.

ANGYALOLTÁR

Az oltár szentséget jelképez, tehát szent hely. Olyan kiemelt terület, amely menedéket, biztos pontot jelent saját otthonodon belül.

Az angyaloltár fontos találkozóhely lehet angyalaiddal, ha erősebben kötödsz a látható világ megjelenési formáihoz. Nem az angyaloknak fontos hely, hanem neked, hogy kapcsolódási lehetőséged legyen. Ez itt az angyali energiák színhelye.

Miért jó egy angyaloltár? Erősebb angyali energiát vonz, közelében határozottabban érezhető jelenlétük. Ide lehet visszahúzódní meditálni, gyertyát vagy füstölőt gyújtani, elmélkedni, angyalkommunikációt folytatni. Ez otthonod szent helye.

Angyaloltár? Na ne hülyéskedj, mosolyog körbe párod, amikor észreveszi kis angyalos asztalkádat.

Rendre felmerülő kérdés, vállald-e mások előtt azt a lelki utat, amit a sajátodnak tartasz, vagy éld meg inkább mindezt csendes magányodban. Hallasz ezt is, azt is, az ezotéria nem szereti a hivalkodást, a látványos külcsínt, hiszen a lélek kapcsolódása az isteni energiához mindig egyéni, nem lehet és nem is érdemes egységesíteni, szabályok közé szorítani. Ez a nagyszerű benne.

Angyaloltároznak sem kell angyaloktól és mécsesektől roskadnia, a kevesebb mindig több, ezt itt is tartsd szem előtt. Bármit helyezel arra az asztalkára, ha az számodra a felsőbb hatalmakkal, Istennel, őrangyalaiddal kapcsolatos, annak ott helye van. Nálam nincs angyalkép, csak egy kis angyalfigura, amit egy kedves ismerőstől kaptam ajándékba, de ezenkívül van sok más, ettől még azonban betölti funkcióját. Szívem nyugalalmát jelenti ez a kis polc.

Mi kerüljön rá? Tipikus tárgyak a gyertya, mécses, aromalámpa, füstölő, szentek képei, szent könyvek, szent íráskönyvek, kereszt, szobrok, kristályok, kövek, víz, só, ima szövege, friss virág, olvasó/mála, fényképek, emléktárgyak. Minél több minden van, annál kaotikusabb a helyzet, s annál nehezebben igazodsz el az energiát adó tárgyak között.

Jó ötlet előbb csak néhány tárgyat kihelyezni. Figyeld meg, milyen hatással vannak rád. Előfordul, hogy némelyik nem úgy funkcionál, ahogy szeretnéd, vagy nem oda való. Megérezed, ha nyitott szívvel készíted szent helyed. Cseréld le, aminek úgy érzed, lejárt az ideje, vagy nem szolgálja jelenlegi fejlődési szakaszod. Később vissza is kerülhet, ha visszakívánkozik.

Az oltár olyan hely, amit nem használunk semmi másra, nem kerül rá kulcs vagy zsebkezdő, vagyis tiszteletben tartjuk tiszta energiáit. Rendszeresen tisztítsd, portalanítsd, ne álljon meg rajta az energia, mert ez negatív felhalmozódást jelenthet.

Jó, ha olyan helyet találsz neki a lakásban, ahol nem zavar senkit, és negatív energiák sem befolyásolják hatásosságát. Legyen ez a te saját szakrális helyed. Ha nem teheted meg, hogy látványos oltárod legyen, megteszi az asztal sarka is, egy polc elkülönített része, vagy egy dobozka is. Mobil oltárod így akkor veszed elő, amikor neked megfelel, tárgyaidhoz így nem nyúlhat senki.

Ha nem tudod felvállalni környezeted előtt a belső úton való járást, ha ki vagy téve gúnyolódásnak, valóban jobb, ha megtalálod azt a kommunikációs formát, amivel el tudod kerülni ezt. Azt szokták mondani hozzáértők: hitedet, meggyőződésedet sok külső hatás gyengítheti, ezért ha úgy érzed, nem akarsz, nem tudsz szembenézni ezzel, térj ki a negatív energiák elől.

A gyengítés persze egyedül saját lelked erősségének/gyengeségének mértékében képes hatni rád. A döntés a tiéd, de én úgy gondolom, ahol bármit is titkolni kell, ott nemcsak az emberi kapcsolat tisztaságával van baj (nem akarok álnaiv lenni), hanem a hit erejével, őszinteségével is. Önbecsapásról beszélek, vitatkozz velem erről nyugodtan. Ha nem vállalod szellemi utadat, vagy lényegében saját magad (bármi legyen a titkolnivalód), ott önbecsapás munkál. Azt akarod hinni, hogy, de igazából nem megy. Egód erősen tiltakozik a gúnyolódások ellen, tiszta szellemednek viszont nem árt semmi. Ami nem öl meg, az megerősít, mondja egy mondás, közhely, mindegy, minek nevezzük.

Lehet vállalni nyíltan is, vele együtt a megmosolygást, ám ha elég erős vagy és visszamosolyogsz, a negatív energia nem tud hatással lenni rád. Minden rajtad áll. Több lesz, ha úgy éled – egyébként senkinek nem ártalmára levő – életed, ahogy neked a legjobb.

Mennyivel ér többet a részeges, dohányzó, fertelmes büzt árasztó, ám ezt nyíltan felvállaló ember az angyali áldást igénybe vevő, szeretetben élő, azt eltitkoló másiktól? Miről is beszélünk valójában? Légy résen, és ne hagyd magad! Az elásott önbizalom, az elrejtett meggyőződés nem válik a testnek sem javára. Kell egy jó kis betegség? Csak rejtse el szereteted a világ elől!

MIRE HASZNÁLD AZ ANGYALOLTÁRT?

A legjobb hely az imádkozásra.

Az oltár az otthon szakrális pontja. Szent hely. Védi a négy arkangyal.

Ha előtte mondd el imád, ereje megsokszorozódik.

Ha lemerültél, és energiára van szükséged, oltárod előtt kicsit megpihenve tökéletesen fel lehet töltened. Használd ilyenkor a leginkább pozitív tárgyat a töltődéshez. Gyűjts gyertyát, vedd kezébe személyes kristályod, töltődj az angyalképek, a felemelkedett mesterek vagy szeretteid képeinek erejével.

Nagyon hatásos az illóolajok párologtatása, füstölők elégetése. Hallgass zenét, énekelj vagy táncolj, ha ez a kifejezési mód áll hozzád legközelebb.

Az ima: kérés, az angyalok pedig egyfolytában csak erre várnak. Szólj végre, fejezd ki kívánságod, hogy terelgethessenek, segítséget nyújthassanak, szóval hogy végre dolgozhassanak.

Mi lenne, ha kéréseid leírnád egy kis papírkára? Írd le azt is, melyik angyalnak, arkangyalnak szánod, melyik felemelkedett mesternek, vagy éppen a forrásnak, Istennek. Olvasd fel ezt az oltár előtt. Aztán semmisítsd meg. Figyeld, mikor és hogyan teljesül. Erre jó az angyalnapló: kéréseid és azok megvalósulásának dokumentálására.

A kérést követte köszönet? Ezt is vedd latba, amikor csak elvárásaid sorát küldöd az éghez. Köszönet és türelmes várakozás. Embert próbáló állapot, igaz?

NEM TÖRTÉNIK SEMMI

Sokszor kérdeed, miért nem történik semmi. Miért nem érzed a változást? Miért nem segítenek az angyalok? Hiszen mindent megteszel. Vagy mit nem teszel jól? Miért érdekelsz nem-hogy jobbat, de még rosszabbat?

Lehet, hogy nem vagy nyitott, nem veszed észre a nyomokat. Ha mégis, az csak véletlen egybeesés, amúgy meg mit is kellene figyelned? Naponta tucatjával érkeznek az angyali su-gallatok, milyen jó lenne, ha tudnád, hogy ezek *azok!* Mint amikor gyorsan hajtasz az országúton, és van benned egy olyan érzés, hogy most le kéne vened a gáزرól a lábad, de miért is tennéd, hisz sietsz. Aztán néhány száz méter után akkorát kell fékezned egy előtted haladó borzalmas állapotú féklámpa miatt, hogy nem csak a szélvédőhöz lapulsz, de összes indulatod a fejedbe tolul. Testi és lelki ijedelem, negatív energiák csoportosulása. Kiváló, mormogod magadban, és talán már eszedbe sem jut, hogy az imént mintha gondoltál volna erre a fékezés-re. Ez is egy angyali súgás volt, sajnos nem ért el hozzád. Mégis megvédték – mondod –, hisz nem lett nagy baj. Nem elég nagy baj, hogy utat engedték magadban a negatív érzéseknek? Ilyen állapotban kell aztán tovább vezetned, éberséged és lelki nyugalmaid elvesztése árán. A helyzet annyira banális, szükséged volt erre? És naponta hány száz hasonló helyzetbe kerülsz?

Azt mondod, ezeket nem lehet előre kiszámítani, ezeket az élet hozza, az ember belekerül, vagy éppen nem, szerencséje van, vagy éppen nem, de semmiképp nem rajta múlik. Sztereotí-pia.

A helyzet, akár tetszik, akár nem, mindig rajtunk múlik. Naná, nem vagyunk abban a hely-zetben, hogy egóból (kis én) felülemelkedjünk magunkon, átlássunk téren és időn, és jól ki-számítva élhessük minden pillanatunkat, tudva, mikor szabad lépnünk, szólunk, és mikor kell nyugiban és csendben maradnunk.

Mi nem tudjuk, de tudják az angyalok. Ezért van szükségünk rájuk. Csalafinta népség – mondod, mert annyira nehéz őket észrevenni, és még nehezebb azt tenni, amit tanácsolnak. Mert kis éned hűséges társad, aki nem szereti az angyalokat. Ami persze nem igaz, mert az ego is szereti, ha segítik, de csak a maga módján. A kis ént barátta kéne tenni, hogy hallgas-son már ezekre a belső hangokra, ő is jobban járna.

Minden érzésed, érzeted, ami támogat, ami figyelmeztet, ami javadat szolgálja, amire azt mondod: ez egy bölcs gondolat, ez mind az angyalok jelenléte. A sok apró késztetés, hogy ne zabálj már annyit, kezdj már el mozogni, hagyd most abba a piszkálódást, vagy most nézz be gyermeked szobájába, most hívd fel őt, most nézz ki az ablakon, és lásd is meg, amit kell. Mert nem véletlen érzed ezt a késztetést. Van tartalma, üzenete. Ezt jelenti a tudatosság. Min-

dig jelen vagy a pillanatodban. Észreveszed, ami körülötted zajlik, akár jó az, akár rossz, de képes vagy dekódolni az üzenetet.

Nehéz? Azért vagyunk a Földön, hogy észrevegyük, honnan jöttünk, hova tartozunk, úgy is mondják: kik vagyunk valójában. Egymást segítő lelkek, akiknek egyetlen dolguk a szeretet megélése, átadása és elfogadása. Az egóval karon fogva. Akkor éred el az igazi boldogságot, amikor azt érzed, hogy kis éned is téged, a lelket kapott szellemet szolgál. Amikor nem hajt mániákus evésbe, alvásba, dohányzásba, ivásba, szóval függőségekbe, nem enged a negatív érzéseknek, gondolatoknak, hanem képes együttműködni veled, és belső hangod parancsát teljesíteni, bármily nehézségeket okoz.

Nem könnyű kisebb adagokat enni, nem könnyű hús helyett salátát, gabonát, gyümölcsöt enni, nem könnyű nem elszívni, nem meginni, nem könnyű nem kimondani a kritikát, nem könnyű azt látni a másik emberben, hogy ő is én vagyok, csak más szerepkörben. Semmi nem könnyű, de nem is cél, hogy az legyen. Mielőtt felszisszensz, nem a nehézség az élet értelme. Senki nem mondta, hogy szenvedj. Egyre több ember él összhangban saját belső világával, mert erre készíteti őket *valami*. Az a bizonyos tudatosodási folyamat, amelyik manapság zajlik a világban, elkerülhetetlenül. Tudom, nem ezt érzed, mert nagyban ez még nem látszik, de nagyon is jelen van és működik a magasabb energiaszint emberek egész tömegeiben. Számukra nem szenvedés és lemondás az élet, habár számtalan megszokott dolgot nem tesznek, nem esznek, nem isznak, a legkisebb nehézség nélkül. Ami neked szenvedés, lemondás, az másnak talán természetes, úgy is lehet mondani: a természet felhívása. Tudod, mire gondolok. Mentális szinten egymás elfogadására, a nem ártásra, a környezet, és benne minden élő teremtmény védelmére. Biológiai szinten az élő ételek tiszteletére, a halott, feldolgozott, a modern élelmiszer-ipari termékek kerülésére. Tiszta ételt a tiszta testbe, hiszen a sok betegség mind elkerülhető.

Így aztán, ha úgy érzed, nem történik körülötted semmi, téged aztán nem talál meg egy angyal sem, nem érzel súgást, bárhogy fülelsz és figyelsz, egyet tehetsz.

Átállítod a vevőkészülékedet.

Mivel? Tudatos áthangolással. Hozd meg azt a döntést, hogy ha valóban érezni akarod a szellemi világ jelenlétét, segítségét, ha valóban javítani akarsz életeden, akkor figyelni fogsz megérzéseidre, az eddig véletlennek hitt történésekre, a belső készítésekre. Melyek ha azt mondják, hogy most pedig irány a főnök szobája, akkor ne késlekedj, mert nem tudhatod (tudatos agyaddal), mit szalasztasz el. Talán éppen most érkezik hozzá egy üzlettársa, akiben felismered régi kedves osztálytársad... A történetet fejezd be céged vagy a magad személyes szempontjából pozitívan.

Égi segítőd pontosan tudják, mi szolgálja fejlődésed. Azt mondd a körülötted zajló eseményekre: ez hihetetlen! Hihetetlen, mert tudatos elméddelemmel nem magyarázható, végül is semmivel sem magyarázható. Csak úgy megtörténnek nagyszerű dolgok. Ha nyitott vagy rájuk. Számtalan esetet lehet sorolni. Az élet mindig kiegyenlít: a korábbi önzetlenségeid egy másik csatornán dupla nyereséget jelentenek később, a nyereséget a legpozitívabban értelmezve. Tudom, azt mondd, a nehéz időszakokban nemhogy nem könnyű, de kimondottan kínkeserv megélni a napokat. Hogyan tudnál arra gondolni, hogy ennek egyszer majd lesz ám pozitív következménye. Mikor, hogyan? De jó is lenne! Órangyalod türelemre int. Ez az a helyzet, amikor azt kell tudnod elfogadni, ami éppen van. Ha nehéz, akkor azt; ha kevésbé, de még nem az igazi, akkor azt; ha meg kimondottan jó, akkor azt. Ez utóbbit egy kicsivel könnyebb, igaz? Ha a jót könnyű elfogadni, legyen az a nehézségeket is, hiszen a két ellentétes dolog csak nézőpontilag eltérő. Mindegyik valaminek a következménye, törvényszerűsége életednek, a felsőbb világ számára ez nem nehézség, hanem a feladat teljesítése. Ugye, ilyenkor milyen nehéz megérezni az isteni jelenlétet? Pedig egyfolytában veled van, téged szolgál, segít vagy segítene, ha vennéd az adást. Azt mondd, még nehezebb helyzetbe taszít? Bizonyára nem tanultál az előzőből, és most szerintük erre van szükséged. Mit tehetsz? Csak egyet. El-

fogadod. Megéled. Ja és ami aztán végképp nehéz: hálát adsz érte, mert tudod – bár még nem érted, hogyan –, hogy téged szolgál a helyzet. Tanulnod kell belőle. Hogy mit? Azt neked kell tudnod. Kérd az angyali segítséget, megmutatják, megmondják, mi az, amit tanulnod kell, hol van lemaradásod a leckében. Időt adnak a gondolkodásra. Annyi „negatív”, elterelő jelet küldtek már, hogy muszáj észrevenned: nem arrafelé kell menned. Valami mást kell csinálnod, máshogy kell gondolkodnod, valamit meg kell változtatnod, ki kell találnod, más szemmel kell nézned önmagad, mint eddig. Kívülről. Ha a bevált sémák nem segítenek, akkor ott valami nincs rendben. Lépj ki megszokott kényelmeidből, nézz másfelé, nézd magad máshogyan. Egészen addig nem kapsz „pozitív” jelet, amíg rá nem jössz, hol van a bibi. Amíg nem teszel valami olyat, amire az angyalok is rábólintanak. Ne csüggedj méltatlan helyzeted miatt, hanem gondolkodj. Ha nem így, akkor hogy is?

Egyedül mindez nem megy. Sőt még több nehézséget halmozol, mert kis éned ágál. Dacolsz, bezárkózol, ellenállsz, megsértődsz, de semmiképp nem azon töröd fejed, hol rontottad el, mit nem csináltál jól. Ha kéred, rávezetnek.

Hogyan vezetnek rá? Ez is olyan dolog, amihez küldd előbb aludni egopajtást. Például párod tanácsaival. Hú, mekkora feladat meghallgatni őt, nehogy már ő jobban tudja – mondod. Nem, az nem úgy van, majd te megoldod, okos lány vagy, nem kell ide egy férfi tanácsa. Mégis mit gondolsz, miért vagytok egy pár? Nem azért, hogy egymást segítsétek, támogassátok, férfiként és nőként más-más szemszögből láttatva a dolgokat? Ketten együtt létrehozni valami egyet, ami nem csak nektek jó, de beleilleszkedik az isteni tervbe.

Néha talán oda lehet figyelni, mit mond a másik, mert ez a legkézenfekvőbb segítség. Elismerni, hogy drágádnak is lehet nagyszerű ötlete, pedig csak úgy elmorogta az orra alatt? Beismerni, hogy igen, kedves, ebben tökéletesen igazad volt, és én tévedtem? Mekkora alázatot kíván ez a mondat, pláne az érzés! Csodálatos világ az angyalok világa, mert így tanítanak. Figyelj jól, mondják, mert a leggyorsabb és a legegyszerűbb válaszok mindig ott vannak közvetlen környezetben. Vedd észre ezeket!

Én úgy szoktam – igen, az ego bennem is munkál erősen –, hogy meghallgatom a véleményeket, aztán csak azért se úgy csinálom, mígnem sikertelenségeim elgondolkodtatnak, és mégis belopok belőlük egy-két dolgot. Aztán eléggé rossz érzés, ha rájövök, hogy ez volt a jó megoldás, de makacsságom miatt sokat késlekedtem, és most még el is kell viselnem az „ugye, megmondtam?” tekinteteket. Sok-sok felesleges kör, kihasználatlan pillanat, ami mind csak elvisz az életünkből ahelyett, hogy hozna.

Nem az a lényeg, kinek az ötlete alapján, hanem hogy a dolog megvalósuljon. Hozzuk össze közösen, tedd hozzá te is, a gyerekek is, és én is, amit tudunk.

Azt mondod, ha előre tudod, hogy ez lesz, nem így csinálod, meg hogy mindig utólag vagy okos, meg hasonló megjegyzések. És miért nem tudod ezt előre? A jelek ott vannak elhintve a lábad előtt, számtalan apró kavicsban, néha elég komoly kődarabban vagy sziklában (a hasonlatnál maradva). A jó előjelek pozitív irányba terelnek, a rosszak meg nem. Hiába szeretnél Amerikába utazni, ha minden próbálkozásod befulladás. Úgy gondolod, a belső hang ezt súgja, sőt talán nem tettél meg mindent ennek érdekében, és most próbára tesz az élet, még intenzívebb hozzáállást kíván. Még jobban beleveted magad, és semmi. Visszadobja az ég a labdát, nem arra terel. Szóval észre kell venni, ha az az irány nem a tiéd. Itt vár rád valami, ami miatt – lehet, hogy csak átmenetileg – maradnod kell. Keresd ezt a valamit.

Az angyalok mosolyognak.

Mivel türelmes teremtmények, addig küldik jelzéseiket, míg rájuk nem ismersz. Azt mondják, az angyali válasz háromszor ismétlődik. Figyeld jeleit, mert megérkezik. Életünket persze nem nagyítóval éljük, nem vizsgálunk meg minden történést angyalválaszilag. Ám azt jó tudni, hogyha kértél, minden lehetséges módon nyitottnak kell lenned a befogadásra. Amikor

egymás után háromszor is összetalálkozol ugyanazzal a helyzettel, gyanakodj. Itt égi útmutatás zajlik...

- Lehet, hogy megjött a válasz, rágcásod is már egy ideje, de nem tetszik, na nem, ezt semmiképp. Mert vágyaid vannak (az ego munkál). A vágyak pedig hajtanak. Úgy gondold, arra kell menned, amerre a késztetéseid űznek. Az angyalok tudják, merre kell menned, és segítenek, de ha csak azért sem arra mész, ne csodálkozz, hogy számos kellemetlenség kísér. Őrangyalod odaterel, ahol lenned kell, mindig ad választási lehetőséget, melyben egy dolog működik erősen: a szabad akarat. Onnan tudod, hogy jó-e a döntésed, hogy összeállnak a dolgok, jól alakul a helyzet. Ha rossz volt, buktató buktató hátán. Na ezt nem akarod észrevenni, mert nehogy már megfutamodj. Célod van, és azt eléred, bármi áron. Akárcsak az angyalok. Miért harcolsz magaddal? Ösvényed ott rajzolódik benned, benne van minden napodban, minden gondolatodban, tetedben. Kövesd ezt az útvonalat. Ha a jelek nem támogatnak, én ejteni szoktam a dolgot.

- Megezik, hogy a várva várt támogatás, a kitűzött cél még nem áll készen a fogadásodra. Nem tartasz még ott. Ha el kell jutnod egy távoli országba, biztosan el is fogsz. A maga idejében. Formáld meg kérésed, és küldd fel az égbe. Engedd el, add át az angyaloknak, dolgozzanak rajta. Ha nem engeded el, ha görcsösen szorongatod, nem működik a dolog. Csak az a tiéd, amit oda is tudsz adni.

- Isten tervébe nem tudsz beleszólni. Dolgod csak egy: végrehajtani. Cselekedni. Mindig az ösvényen lenni és menni, amerre a nyilak mutatják. Nem azért, mert eleve elrendelés, hanem mert így érzed jól magad. Így vagyunk megalkotva, ha tetszik, ha nem. Ha nem arra mész, nem leszel harmóniában. Elégedetlen leszel sorsoddal, lelki és egészségügyi bajok alakulnak ki, és nem érted, miért. Mert nem vagy harmóniában. Ott kell jól érezned magad, ahol vagy, mert nem véletlen vagy ott. Amint megnyugszik lelked, az angyalok látják: megnyíltál szívvedben, megérdemled a továbblépést, és egyszer csak áramolni kezd feléd mindaz, amire vágytál. Mert megdolgoztál érte.

- Megezik, hogy nincs válasz. Hiába kérdezel rá újra, semmit nem fedezel fel, nem történik semmi. Pontosíts. Kérj ráutaló jelet, kérdezd, mi az akadálya a továbbhaladásnak? Addig kérdezz, míg nem érted a helyzetet. Az angyalok pontosan tudják, minek mikor jön el az ideje. Kivárják, hogy megérj a válaszra, hiszen semmi sem előzheti meg önmagát. Tehát türelem. Engem sokszor próbára tesznek türelem terén. Minél jobban szeretnék valamit, annál jobban elodázzák a teljesítést, már-már kárörvendve – mondanám, ha nem tudnám, hogy ez lehetetlen. Mert mindig megkapom, amit kérek, csak mindig várnom kell rá. Néha kezdi tépni az agyamat, akkor még távolabb kerül a dolog tőlem. Ez van, intem magam erősen a nyugira. Aztán, mikor már teljesen lemondtam, akkor hirtelen, de akkor nagyon, és minden.

Amikor kérsz, tudd, hogy

- Bármit kérhetsz, ami másnak (vagy neked) nincs kárára, a legkisebb dolog sem jelentéktelen az angyalok számára.

- Mindig meghallgatják kérésed, és mindig neki is állnak a munkának.

- A válasz nem biztos, hogy azonnal érkezik, az angyalok nagyok az időzítésben, és sosem tévednek. Ha várnak, ha passzívok, az is érted van. Ekkor dolgozz te, mondják.

- A válasz nem biztos, hogy tetszeni fog neked. Éppen azért kapod azt, amit, mert azon a területen van javítanivalód.

SZABAD AKARAT

Ez a kérdés izgat leginkább, fel kéne tenned az angyaloknak. Kérdezz hát.

Van szabad akaratom, vagy minden előre meg van tervezve? Dönthetek saját sorsomat illetően, vagy egy előre lejátszott sakkjátszmában vagyok szereplő?

Amikor úgy gondolom, hogy szabadon döntök, az valóban szabadon döntés, vagy valahol rögzítve van, hogy ebben a pillanatban nekem így kell döntenem.

A szabad akarat az, hogy nem kell elfogadnod ebben a pillanatban semmit, amit más javasol, csakis saját választásodat kell követned. Azonban minden választás jön valahonnan, és elvezet valahova. Amikor eljutsz oda, megint döntesz: hova tovább. Aztán megint továbbmész és haladsz, amerre szabad akarated vezet. Mivel azonban minden ember célja a boldogság, előbb-utóbb úgy is oda fogsz elérni, ahova el kell. Lelked akkor lesz nyugodt. Szabad akarattal döntöd el, hogy *hogyan* jutsz el oda. Kis éned vezet, vagy a nagy? Kérdés, amit szabad akarattal döntesz el, ti. hogy hirtelen munkát találsz egy távoli országban, s ott éled tovább életed, ez szabad döntésed, vagy éppen ez az, amit születésed előtt vállaltál? Illúzió, hogy én döntök az életemről?

A leckéidet meg kell tanulnod akkor is, ha az egyik iskolába jársz, s akkor is, ha a másikba. A tananyag ugyanaz. Felismerni, honnan jössz; hogy egy célja lehet mindenkinek: az önzetlen szeretet megélése, továbbadása. Mindegy, melyik iskolában és milyen tanárok tanítják, a leckét ugyanolyan szinten kell elsajátítanod, s a vizsgán ugyanazokat a kérdéseket kapod, mint bárki más.

A szabad akarat rossz döntéseket is hozhat. Tisztában vagy ezzel bizonyára, mert tapasztalod a negatív következményeket. Lényegében az is negatív ebből a szempontból, ha nem úgy alakulnak a dolgok, ahogy szeretnéd. Akkor rossz döntést hoztál szabad akarattal? Vagy rossz döntést hoztál, mert így volt megírva?

Ha mindig hallgatnál a benned élő kisfickóra (csak így lefickózva a legfőbb irányító elvet), nem hoznál látszólag rossz döntéseket. Akkor mindig a szeretet útját járnád. Csakhogy él benned egy másik erő is. Az, amelyik életben tart, ami meg, ugye, az ego. A bölcsek tudják, hogyan hangolják össze kis énjüket a felsőbb énjükkel. Hogy az ego (kis én + nagy én) is célot szolgálja. Amíg letérünk erről a pályáról, kapjuk is rendesen a leckéket. Gondolj mindennapjaidra, kis vitáidra, sértődéseidre, megelégedéseidre, öntelt nézeteidre, saját igazságod hangoztatására. Ezek mind a letérés jelzései. A tiszta én elfogad, és uram, bocsá', szeret mindenkit. De szó szerint mindenkit.

Ennél a gondolatnál térünk le a leggyorsabban arról a bizonyos járható ösvényről. Hogy lehet mindenkit elfogadni, pláne szeretni, azokat is, akik másképp gondolkodnak? Azokat is, akik rendre becsapnak? Azokat is, akik kihúzzák a pénzt a zsebünkből? Azokat is, akik nem tetszenek? Azokat is, akikkel nem értek egyet? Azokat is, akik rosszat akarnak nekem? Azokat is, akik bántanak, megaláznak, gyűlölnék?

Az ego gyengébbik fele (kis én) ágál.

Nem fogadja el, hogy mindannyiunkban Isten munkál, mindannyian egy kis tökéletes rész vagyunk az egészből, egyikünk sem különb – se több, se kevesebb –, mint a másik.

A lélek, ami működött egy. Egy helyről származik, a szellemből. Mindenki ugyanúgy szeret, ugyanúgy a boldogságot keresi, akármilyen földi foglalkozása, akármilyen magas a képzettsége, vagy akármilyen alacsony, akármilyen gazdag, vagy akármilyen szegény. Ki mit vállalt erre az életre, ott kell bizonyítania a szeretet megélését. Nem csak azt kell szeretni, akit könnyű, mert szép, kedves és fiatal, hanem azt is, akit nehéz, mert akaratos, csúnya, ráncos és öreg. Ez vicc volt, de a lényeg a lényeg. Ott van a feladatod, ahol a nehézség.

A nagy életfeladatunkon belül – ami mindenkinek ugyanaz – teljesen szabad akarattal rendelkezél. A célod van csak kitűzve, az odavezető út a sajátod. Mindegy, mennyi gyötrődéssel vagy játszói könnyedséggel jutsz el oda, nem ez a lényeg, hanem hogy eljuss. A cél az önzetlen szeretet megtapasztalása, átélése nem egyszer, hanem végleg, szívből, őszintén. Ez nagyon hosszú út, és igazán csak néhány kiválasztottnak sikerült eddig. Őket mestereknek hívjuk.

Annyi életen át volt és lesz lehetőséged a gyakorlásra, amennyi csak szükséges.

ISTENHEZ VEZETŐ KÖZVETLEN ÚT

Miért kell az angyalok közreműködése? – kérded. Miért nem közvetlen Istenhez imádkozunk? Miért az angyalokat hívjuk, ha segítség kell?

Isten szabad akaratot adott neked, nem szabja meg azt sem, hogyan szólítod. Akár az angyalokon keresztül, akár egyenesen.

Megeshet azonban – mondod –, hogy nem tiszta a csatorna, amin keresztül a válasz érkezik. Bukott angyaloktól, a sötét oldaltól tartasz. Megeshet, miért is ne, de csak bizonyos körülmények között. Ha nem igaz valódat keresed benne; ha nem tiszta a kérés, önös érdeket hajt – úgy is lehet mondani: anyagba ragadt –, bizony előfordul, hogy nem onnan kapsz útmutatást, ahonnan kellene.

Az angyalok is Isten részei, bennük is a legfőbb erő munkál. Nem az ima továbbításával lehet gond, hanem a válasz fogadásával.

Rossz válasz igazából nincs, mert az istent szeretőknek minden a javukra válik. A rossz válasz is jó válasz, hiszen ha elfogadod, és bebizonyosodik, hogy valóban rossz volt, tudni fogod, hogy azon a téren van még fejlődni valód. Ha belemész egy olyan kapcsolatba, ami mondjuk, a házasságot rúgja fel, idővel rájössz, valóban ez volt-e az igazi út. Ha igen, azt onnan tudod, hogy mindenki számára előnyös így, és akkor jó. Ha nem, akkor pedig rájössz, hogy mit tettél rosszul, hol követtél el hibát, és kijavíthatod. Rajtad múlik, akarod-e. Ez az élet Örökös hibajavítás a lélek nyugalmáig. Ahol megnyugszol, ott vagy otthon. Tekintet nélkül arra, kit hagyta el emiatt. Ez esetben az exnek van tanulnivalója az esetből.

Mi a baj a küldöncökkel?

A teremtő tudja: angyalai útján ér el hozzád legkönnyebben. Ha mindenki ott van, akkor minden ember egy-egy üzenet. És minden élő, és minden élettelen.

És minden gondolat, minden érzés, ami jóság, megértés, szeretet.

Az emberi világ részekre tagolt, a nagy egész darabokra szakítása, elkülönültség. Hogyan értenék meg, hogy minden lépésünkben isten munkál? Hogy látomásinkban őt látjuk, őt halljuk, ez meghaladja az emberi képzelőerőt. Általában. De angyalokkal küldeni a fényt egész más. A fény angyalával, a tűz angyalával, az eső angyalával, a türelem angyalával, a jóság angyalával, a munkahely angyalával, a ceruza angyalával, és így tovább, bármiről legyen szó, minden, ami segít, még egy kialudni készülő lámpa is angyali küldemény. Például arra, hogy elég mára a fényből, menj aludni. S nem a sötétség angyala üzent, hogy félelmet keltsen benned. Minden üzenet pozitív, értékeld annak, és úgy lesz.

Minden pozitív érzés és tett Isten és az ő angyalai.

És minden negatív érzés és tett az ego. De ő sem ellenség, ne feledd. Ő lelked életben tartó útitársa erre az életre.

Az isteni válaszoknak az emberi agy működéséhez kell igazodnia, hogy egyáltalán érzékelni tudjuk. Ezért mondja, hogy ott keresd, ahol meg is találod. Tetteidben keresd, ne a templomok oszlopai közt. Hiába van ott mindenütt, szemed homályos, és nem látod a nyilvánvalót. Más válaszokat, fennköltebbeket, dicsőbbeket vársz. A „más” válasz az ego válasza, nem Istené. Ha azt keresed, nagyon könnyen megleled: a test örömei, a kielégülés különböző fajtái, tudod, mint amilyen a jóllakás, a jókat ivás, a szex, a függőségek, a kényelem, a test elhanyagolása, az önimádat, az önzés minden formája, és szentségének nem tisztelése. A következőkben következni tudsz ösvényed helyességére.

Az igazi válaszok sokszor nem adják magukat könnyen. Ha tényleg az igazi válaszokat keresed – és miért ne tennéd –, akkor feladatokban gondolkodj.

Ahol a feladat, ott a válasz. Nem könnyű, de miért lenne az. Ha keresel, akkor bizonyára érzed, nincsenek rendben a dolgok, nem jó valami. Talán hiányzik, talán megvan, csak néha elveszíted. A szeretetre gondolok, mi másra, más nem ad igazi, tartós örömet, bárki bármit is mond. Ha keresel, akkor dolgozod van, akkor a válasz a feladat lesz. (Ha nem keresel, akkor is, csak úgy sokkal nehezebb.) Feladat a férjed, a gyermeked, a munkahelyed, a közösség, amiben élsz, a környezeted, minden. Minden és mindenki felé a megóvás, a fennmaradás a szereteten keresztül. A hibák kijavítása, és az örökös fejlődés az elfogadás terén.

Az angyali válaszokat a *tükrökben* keresd. Másképp is lehet mondani: a másik emberben, egy szituációban, körülményeidben, és így tovább. Ha a másik ember pozitív veled, a kapcsolatot jól működik, mindenki számára azt nyújtja, ami jó neki, akkor jól szeretsz. Ha a másik ember negatív, kritikus, féltékeny, ne soroljam, szóval a kapcsolat nem jó, akkor nem jól szeretsz. Te, és nem a másik. Ha a környezeted elfogadó és pozitív veled, akkor élő benned az isteni út; ha a környezeted nem elfogadó és negatív, akkor valami hiba van. Benned, és nem bennük.

Minden ember tükröt tart a másinak. Keresd magad a másiban. Ahogy megnyilvánul veled szemben, az vagy te. Ha jó, amit tapasztalsz, akkor ott van Isten, ott vagy az ösvényeden. Ha nem jó, akkor változni kell. Erre hívják fel figyelmedet isten angyalai, akik ezer formát öltve dolgoznak lelked üdvéért, ahogy mondani szokták, de leginkább azért, hogy felfedezd magadban az igazi valóságot.

- Az angyali segítséget lelked békéjében keresd. Harcolhatsz jogaidért, végigverekedheted az életed sérelmeid okán, mindig csak újabb és újabb feladatokba ütközöl. Tudod, mert nem értesz egyet. Kivel? Szüléiddel, pároddal, gyerekeddel, főnököddel, a szomszédoddal vagy a macskával. Mert azért már mégse! Mármost nehogy már nekik legyen igazuk. Igen, tudjuk: ahol a nehézség, ott a feladat, odahessegetnek az angyalok, ha tetszik, ha nem. De kell ez neked? Kell a sok gyötrődés, vita, veszekedés, sírás, aztán lemerülés, megbetegedés? Amikor azt mondják: a lelki békédben találd őket, gondolkodj el a nagyon rohanós életeden, a sok peres ügyön, a felbomlott családi kapcsolataidon. Hol itt a lelki béke? Majd megjön, amikor egy ütős betegség ágyhoz kényszerít kiszolgáltatottan, magányosan. Hol lakik ekkor az Isten? – kérded és csodálkozol, hogy nem érted? Aztán már hívod, keresed, de nyomorodban mit tehetsz? Fizikai és lelkierő kéne. Hova lett? Tanulod a leckét kőkeményen, és lehet, hogy már késő. Evilági életedet tekintve talán, de Isten előtt sosincs olyan. Számára ugyanannyit érsz, ha kínodban, nyomorodban, de őszintén fordulsz felé, akár az utolsó órán. Megbocsát, mert ő a hivatásos megbocsátó, és lelked új eséllyel tér át a másik világba.

Csakhogy. Meg vagy elégedve az életeddel? Jó volt ez így? Megérte a sok múltó öröm a magányos és beteges öregkorért cserébe?

Pedig végig melletted állt nem csak a legfőbb erő, de minden égi angyala megszámlálhatatlan lehetőséggel, segítséggel, melyeket rendre elszalasztottal. Észre sem vetted, vagy ha igen, önteltséged saját érdemednek könyvelte, egopajtás jókorát dagadt saját szemében. Vagyis elmaradt a hála, a köszönöm. Az angyalok nem sértődnek, hála Istennek, mert ő ilyenre teremtette őket, de a számla az számla, és a tetteknek vannak következményeik. A jónak jó, a kevésbé jónak kevésbé az.

A lényeg ebből, hogy az út célja ugyanaz annak is, akinek nehézségekkel terhes az élete, és annak is, aki lelki kiegyensúlyozottsággal, alázattal él, békében. Mindkét út ugyanakkor a dolognak két oldala, és csak nézőpont kérdése, mit fogadsz el valóságnak, mi számodra az igazság. A békés harcok útja sem könnyű, de békés. Harmónia és kiegyensúlyozottság a jutalma. És lehet, hogy egészség is, bár e kérdésnek vannak más vetületei is. Visszatérünk még erre egy másik alkalommal.

Az a különbség az Istent szeretők és az önmagukat szeretők között, hogy mindkettő tudja, mi az igazi valója, csak az egyik időben rájön erre, és boldog életet él, a másik pedig későn kapcsol, aztán sír, hogy elpazarolta az életét.

- Az igazi isteni segítséget a nehézségekben találsz, a kihívásokban, a *feladatokban*, sokszor a kínokban, a fájdalmakban. Mert ott van igazán sok feladata az égnek, ahol ezeket tapasztalja. Amíg ezeket érzed, addig nem az ösvényeden jársz. Hol van ez az ösvény? – kérdezd, mert egész eddigi életedben csak feladatokkal találkoztál.

Amikor a nehézség már nem nehézség, hanem önként és örömmel vállalt feladat, akkor nem kín és fájdalom, ami másnak nagyon is az. Hogyan lehet egy nehézség önként vállalt? Mit? Hogy még öröm is legyen? Nahát...

Nem lemondásra késztesz az ég, hanem belátásra. A belátás nem lemondás. A belátás tiszta tudás. Amikor nem kell már az egészségedet romboló, számtalan káros étel, ital és szokás. Amikor nem kell az egónak sem jóllaknia, nem kell, hogy neked legyen igazad, mert meg tudod hallgatni a másikat is, hiszen saját igazát éli ő is. Ez nem lemondás, mert lemondani csak arról tudsz, amihez ragaszkodsz.

És eljutottam a *ragaszkodásig*. Ha a szeretet megtapasztalása vezet, nem ragaszkodsz semmihez. Mert a szeretet és a ragaszkodás az kettő, ráadásul ellentétes dolgok. A ragaszkodás az ego műve, negatív. Kisajátít, foglyul ejt, birtokol: nem jó. Ha nem kötödsz semmihez és senkihez megrögzötten, akkor szereted magad, szeretsz mindenkit. Mert nem vagy rabja, foglya semminek, nem függsz semmitől, szabad vagy. Bármikor kész vagy bármit elengedni, ha mennie kell. Elfogadod, hogy az történik veled, ami, tehát minden úgy van jól, ahogy. Vagy, aki vagy. Ha mindenkit szeretsz, mindent elfogadsz, akkor Istent szereted, mert ő minden és mindenki.

Amikor kérsz, imádkozol, vagy csak szabadon engeded sóhajod, a legfelsőbb hatalomhoz szólsz. Ha pedig kérsz, kérdezel, választ is vársz. Imád kivétel nélkül mindig eljut az égig, hiszen semmilyen utat nem kell megtennie, mert az ég itt van, benned. A gond mindig az üzenet fogadásával van. Hogyan válaszol Isten? – kérdezd, és többnyire valamilyen félreérthetetlen jelet vársz. Nem tudod, mit, de azt érezni akarod nagyon.

Isten mindig elküldi válaszát, minden kérdésedre felel. Minden tetedre reagál. A kérdés: hogyan?

Azért, hogy jeleit fogadni tudd – bár még így is oly nehezen megy –, alkotott az ember mellé egy más sűrűségű energiából formált közösséget, az angyalok hadát.

Minden ember mellé legalább egyet. Ők a személyes őrangyalok. Dolguk az életeken át való követés, fejlődésed segítése a szeretetben.

Az angyali világ azonban nem csak őrangyalokból áll, sok más formában léteznek, menyeyei rendet, kapcsolati viszonyt létesítve egymással. Jól szervezett hálózatot alkotnak, ahol minden angyalnak megvan a maga feladata attól függően, hogyan és hol teljesít szolgálatot.

Amikor kérsz, Isten választ formáz, s azzal az angyallal küldi, aki a legalkalmasabb a továbbításra. Több angyal is közreműködhet attól függően, mire van szükség. Megérted a választ, vagy sem, elsőre kibontod az üzenetet, vagy több csomagot is át kell vened, mire végre felnyitod az egyiket?

Konkrétabban. Nagyban gondolkodva, egy-egy karmikus, nagyobb jelentőségű feladat esetén találsz-e megoldást a problémás helyzetre (emberre, közösségre, helyszínre stb.), vagy ismételni kell a szituációkat (az embereket, a közösségeket, helyszíneket stb.) ahhoz, hogy végre fény gyúljon benned, miért is kerülsz mindig hasonló emberek közé, hasonló közösségekbe, helyszínekre, helyzetekbe.

De kicsiben gondolkodva is ugyanez a helyzet. Addig ismételd az ég, míg rá nem jössz földi agyaddal észrevéve a segítséget, a megoldást, a jó lépést, a jó hozzáállást. Ezek azok a helyze-

tek, amikor azt mondjuk: változnunk kell. Át kell gondolnunk, át kell értékelnünk az eseményeket, a gondolkodásmódot. Meg kell nyílnunk a szeretet nevében, ha így tetszik. Mert mindig a szeretet nevében történik minden. Nem olyan nehéz erre rájönni, és a válaszokat megtalálni, csak ki kell hagyni a játékból (ebből a játékból) a kis ént. Ha ő ott van, nem veszed észre a válaszokat, a nyilvánvaló égi jeleket. Akkor csak mondd a magad igazát, fújod szakadatlan, és nem, és nem, és nem látsz át a ködön, amit magad eregetsz homályos gondolataidból. Míg valakitől nem hallasz pár jó elgondolást, míg más szemén át nem kezded látni saját magad.

Szóval akkor lényegében mire van szükség? Hogy kívülről lásd önmagad. Ebben nagyok az angyalok. Mert angyalokkal élni olyan, mint kívülről szemlélni önmagad. Elfogultság nélkül, egy másik ember/lény szemével. Mindjárt megérted a miérteket.

Itt laknak az angyalok körülöttünk, bennünk, a többi emberben. Engedd, hogy az ő szempontjukból érzékd magad: nyíljon meg harmadik szemed a belső látásra, és azonnal észreveszed saját hibáidat, megrögzöttségeidet, mókuskerekedet. Lépj ki magadból, vagy éppen bújj oda belülre, ahol az ego nem ér utol. Tetszés szerint választhatsz, Isten úgyis ott van, ahova méész – akár kívül keresed, akár belül.

Az angyali segítség ott bújjik meg, ahová nézel. Ha a természetben keresed, ott leled. Ha családod tagjaiban, akkor ott. Ha az újság lapjain, akkor ott. Ha belső érzés formájában, akkor ott. Bárhova nézel, válaszokat találsz, mert a világ felelget önmagára. Így tud egyensúlyban maradni. Szegény egyensúly – mondd –, mennyit billeghet!

Isten azért alkotta meg ezeket a sűrű energiából álló angyali lényeket, hogy emberi módon álljanak mellettünk egy emberi léten túli világban. Néha fizikai formában is megmutatják magukat. Éreztetik jelenlétüket, biztosítanak segítségükről, tudatják, nem vagyunk egyedül ebben a nagyon is kaotikus, elmagányosodott rengetegben. Egyre nagyobb szükség van rájuk, arra a biztonságra, amit emberként nem tudunk megadni egymásnak, bármennyire is ez a vágyunk. Ha nem így lenne, nem keresnék folyton, nem szakítanánk szét ennyi házasságot, nem gyűlölnénk ennyire azokat, akiket korábban a legjobban szerettünk. Nincs ez jól így, látják odafönt, tudjuk odabent. Eljött az idő, hogy tegyenek valamit: személyes kapcsolatot ápoljanak velünk, s ha indokolt, angyalszárnyakkal, fénylő energiatestben a szemünk előtt is meg tudjanak jelenni.

KÖSZÖNET

A köszönet csodálatos fizetőeszköz az angyali világban.

Sosem kellene elfelejteni, leginkább nem egy igazán fárasztó nap végén. Gondold át, hány nehéz pillanatod volt, és ebből mennyi oldódott meg szerencsésen. Hányszor érezted azt, hogy most, na most biztosan lecsúszol a fontos találkozóról, mert lehetetlenség, hogy innen oda, és ennyi idő alatt...

Aztán mégsem.

Ezt megúsztam – mondd –, mázlim volt. És igazán jó érzés kerít hatalmába, kedved lenne köszönetet mondani, ha tudnád, kinek; ha nem éreznéd magad emiatt furcsán.

Ne érezd. Őrangyalod fáradhatatlan munkájának eredménye számos sikered, melyeket az ég törvényei szerint, de mégis földi síkon szerzel.

Az esti „köszönöm, istenem a mai napomat”, tökéletes hálaima. Ne felejts el visszajelezni, hogy az égi munkának volt értelme. Nagyon fontos.

Az angyali közösség számtalan, segítő szándékú tetteivel fejezi ki örömét azért, hogy megteheti ezt neked. Létüket ugyanis neked köszönhetik – ha nem lennél, ők sem lennének. Különböző egymásrataltságot jelzi: egyek vagytok, együtt egymásért.

Mit kérnek cserébe az angyalok?

A köszönet számukra az, ha elismered munkájukat, ezzel igazolva létüket. Rendkívüli örömmel fogadják. Mit is kell megköszönnöd?

A sok nagyszerű gondolatot, az oldott hangulatot, a feszültségoldást, a jókedvet, az elkerült kellemetlen helyzeteket, a bevillanó kiváló ötleteket, a bátorságot, lélekjelenlétet, a türelmet, a figyelmeztetéseket – azt, hogy vigyáznak rád. Amik napközben csak úgy megtalálnak. Őrangyalod ugyanis folyamatosan teljesíti. A többiek csak akkor, ha kéred.

Mi lenne, ha azzal kezdenéd a napot, hogy felülsz ágyadban, kitekintesz az ablakon, megpillantod a kelő nap vörös sugarait, és napi segítséget, védelmet kérsz az előtted álló feladatokhoz? Csak ennyi.

„Angyalok, legyetek ma velem, töltsétek fel annyi energiával, védelemmel és jókedvvel, amennyi ehhez a napomhoz szükséges, köszönöm.” A nap végén, ágyba bújva, mikor már az álom angyalai keringenek pilláid körül, köszönd meg a támogatást, és biztosítsd őket arról, hogy nagyszerű munkát végeztek. „Köszönöm, angyalok, a mai napomat.” Az angyalok sosem követelnek, nem elégedetlenek, rád bízják hálaimád.

Egy kapcsolat akkor az igazi, ha élő, igaz? Ha zajlik a párbeszéd. Az angyalok szeretik, ha folyamatosan tájékoztatod őket. Ha sikerül egy terved, egy vizsgád, vagy csak gond nélkül átértél a zebrán, jólesik nekik egy kis köszönöm vagy ilyesmi.

Önkéntelen gondolatgömb buggyan ki elmédből, ami mi más lenne, mint a „hála istennek, ezt megúsztam, elértem, megkaptam, nem buktam le...” Mennyivel jobb, ha ez nem csak egy sablon. Mert minden jó lépés egy kis hála a belső irányítóelvnek. Aki mindig tudja, merre lépj, és hogyan – csak kérdezd, kérd.

A köszönet az angyali világ energiaforrása. Az egyetlen mód, amivel táplálhatod létüket, növelheted erejüket, képességüket a segítségben. Sose becsüld le erejét jelentőségét.

Nagyon gálád az ember – vagy csak tud olyan is lenni –, szörnyen könnyen elfeledkezik arról, ha jót tett vele az élet. Természetes – mondod –, ez nekem jár. Csakhogy nincs kifizetve a számla. Ha sokszor megfélemledsz, mi történik? Csak gyűlnek a csekkek, aztán szép kis adósságod halmozódik fel. A mennyei adósságot pedig csak szeretettel lehet ledolgozni. Szeretettel és hálával. Ez a valuta, más fizetőeszköz értéktelen.

Mivel lehet csökkenteni az adósságot? Sőt mit lehet tenni azért, hogy ne halmozd?

- Kezdjük a másodikkal. Amikor még nincs halmozás. Mindennapjaidra gondolj, szokásos, rutinmanővereidre. Ne is menjünk ki otthonodból, mert itt kezdődik az egész.

Vegyük azt a boldog jelenséget, amikor párod ágyadba hozza reggel a friss kávé. Kávé? Na jó, a kávé nem túl szerencsés kezdés az üresen korgó gyomorral, legyen akkor egy pohár gyümölcslé. Kellemes gondolat, jó lenne. Vagy csak annyi, hogy kikészíti a reggelit. Felkelti a gyerekeket. Gyorsan beágyaz. Kiáll az autóval a garázsból. Mindegy, napi rutin, tudom, de eszedbe szokott jutni, hogy megköszönd ezt neki? Ha nem is folyton, de néha legalább? Ha nem szóval, csak egy öleléssel, egy simogatással, egy mosollyal?

Még mindig reggel: a körúti forgalom észbontó rohanásában manőverezve addig ügyeskedsz, míg valaki lelassít és engedi, hogy sávot válts.

A boltban figyelmes kiszolgálást kapsz (jó, tudom, ez a dolga az eladónak, de ne vedd természetesnek, ő is emberből van), pár kedves bókot, dicséretet. A parkolóba tolatva meg egy éppen arra járó figyelmeztetést, ez így nem lesz jó, kisebb ívet vegyél, mert így végigszántod a szomszéd autó oldalát.

Munkahelyedre érve főnököd azzal fogad, ráérsz még az aktuális beszámolóval, elég, ha holnapra kész leszel, csúsztatás van.

Kollégád megjegyzi, milyen sugárzó vagy ma reggel...

Mit érzel ilyenkor? Alig indult még el a napod, és már bezsebeltél néhány kellemes pillanatot, figyelmességet. Ettől jobban érzed magad, szeretetenergiában tobzódasz.

Ne tartsd meg magadnak, mert a szeretetnek az a dolga, hogy ahogy jön, úgy menjen is tovább. Oszd szét, amid van! – így is lehet mondani. Fényedből hadd merítsen más is.

Vagyis.

Köszönd meg az égnek azzal, hogy másokkal figyelmes vagy. Azt adod tovább, amit kapsz. Nem feltétlenül annak, akitől kapod, a lényeg az áramlás. Örök törvény, és működik, ha nem figyeled, akkor is.

Ha figyelmetlen, bántó, durva vagy, ez érkezik vissza olyan csatornákon, ahol nem is gondolnád.

Van még egy dolog. Ha te kapsz bántást. Őrizd a jézusi gondolatot: ha bántanak, árasz magadból szeretetet, még több szeretetet, mert csak így lehet semlegesíteni a kapott rosszat. Bántásra hántással válaszolni, magad ellen való ár-tás. Nem baj, ha nem tudod, nem hiszed, ám ez a dolog is kiválóan működik az égi igazságszolgáltatás hatalmas rendszerében.

A hálaima, a köszönetnyilvánítás az egyik legnagyobb erő a hitben való megtartásra. Bárkitől kapsz segítséget, sose vedd természetesnek, mert abban a pillanatban megtörik az áramlás. Az alázat embertársaink iránt nem megalázkodás.

Vagy te így gondolod? Az alázat a nyitottság az elfogadásra és a továbbadásra. A koldus ajándéka a legmagasztosabb, mert azt adja, ami neki is alig van. A gyermek ajándéka a legszentebb, mert őszinte nyitottsággal, szívből adja, bár számadra csak egyszerű rajzocska.

A szándék az égi rend számára erős vonzást gyakorol. Nem baj, ha nem úgy sikerülnek terveid, ahogy elgondoltad; ha nem örülnek ajándékaidnak; ha nem jön össze egy jó ötleted; ha odaég a vacsora. A szándékban benne van minden. Egy másik alkalommal sikerül, mert tudja az ég, hogy ezekben a tettekben ismersz igazi magadra. Segítenek, hogy legközelebb a szándékot sikerre vidd. Bármilyen apró is az.

És itt jön a köszönet azokért a dolgokért is, melyek nem sikerülnek.

Itt áll meg a tudomány. Megköszönni olyasmit, ami cseppet sem ad öröme okot? Sőt bosszús vagy, csalódott, keserű. Ez aztán már igazán nem megy. Még mit nem?

Emberből vagy – mondod –, az angyalok talán képesek erre a képmutatásra, de neked nem jön be. Angyalok és képmutatás? Durva paradoxon. Nem az angyalok, hanem a gondolkodásod. Emberi mércével képmutatás, ami az angyali mérlegen a szeretet. Engedd magadba őket, vagy inkább engedd magadból kiáramolni az isteni szeretetet, ami a gyökereidben te magad vagy.

Próbáld ki, mi történik veled, ha felnyitod lezárt kapuid. Magyarán: elfogadod mindazt, ami veled történik. Azt is, ha nem kapsz otthon reggel se kávé, se narancslét, de még egy jóreggelt-pusztit se. Azt is, ha percekig várakozol, hogy kikanyarodhass egy forgalmas útra, mert senki nem akar észrevenni. Azt is, ha az utolsó szabad parkolóhelyre az orrod előtt parkol le egy beosztottad. És így tovább. Köszönd meg, mert ezek az aznap tanulságai. Mit mondasz? Hogy ezek állandóan ismétlődnek? Egyáltalán nem csak annak a napnak a „gyümölcsői”?

Akkor neked több a dolgod. Lehet, hasznos lenne szorosabbra fűzni kapcsolatod az égi hatalommal. Kezdd ezzel: köszönd meg, ami veled történik!

Ha másképp nehéz a kapcsolatba lépés, legyen ez az első. Bármilyen történik, adj érte hálát. Nem véletlen történik, tanulnivalód van belőle, bár ezt nagyon-nagyon nem szereted észrevenni. Miért is tennéd? Ha ilyen könnyű lenne a dolgunk, már régen egy másik dimenzióban élnénk.

Bármilyen balszerencse, véletlen, hajszálhíján-dolog gazdagít, örülj neki. Persze ez szívből nemigen megy. Ki örül annak, ha hatalmas gázszámlát kell fizetnie, vagy ha elveszíti a táskáját, ledorongolják, vagy összeveszik a drága gyermekkel.

„Köszönöm, angyalok, hogy tanítani akartok” – ez a lényege a történetnek. Amint idáig eljutottál, elfordul a kulcs kapud zárjában. És megindul az égi áramlás, az angyalok munkába kezdenek, mert hívtad őket. A köszönet a kapcsolattartás lényege. Kérni bárki tud, azt nagyon könnyű, hálát mondani már emberi akadályba ütköző. Egopajtás dacol rendesen. Szelídítsd meg kicsit!

Kezdd a kellemes történetekkel. Köszönd meg mindazt a jót, kellemest, „véletlent”, amit egy napodon kapsz. Mindegy, kitől. Szeretteid jósága a legfőbb figyelemfelkeltő jel. Köszönd meg, ha gyermeked csendben marad, amikor megkéred rá. Köszönd meg, hogy kitakarította szobáját, kivitte a szemetet, vagy csak azt, hogy neked is nyújt egy darab csokit az övéből.

Ezek apró, de nagyon lényeges dolgok. Ilyenkor kis jótündérid ott repdesnek körülötted szívükben hatalmas szeretettel, mert megértetted, mi az emberi élet lényege. Kérsz és kapsz. Köszönd meg!

Soha semmi nem természetes. Senkitől sem az.

Figyeld a gyermekeidet! Ők azért jöttek hozzád, mert szándékukban állt. Ide akartak jönni, segíteni. Ahogy annak idején te is a saját szüléidhez. Nem értetted, ugye, miért olyanok veled, amilyenek, hiszen annyira tudtad, hogyan szerethettek volna helyesen, úgy, ahogy az neked jó. Hozzád is eljött egy-két angyali lény, aki eredendő szívjóságával a valódi fényt hozta el, s érzed szívük melegét. Ne oltsd ki bennük a lángot, végzeteset hibázol. A következményt nem az ég rója rád, csupán saját tetteid hatását élheted, semmi mást. Nincs büntetés, ám van/lesz bűnhődés.

- Hogyan csökkentheted égi adósságaidat? Hogyan törleszthetsz, mit tégy, hogy kevesebb szörnyűség, kellemetlenség, balszerencse érjen?

Adj magadból többet! Tudod, a világ egy hatalmas tükör, s megláthatod magadat benne, csak erre a látásra nem a szemed való. Érzékeid vezetnek, csak hagyd. Tudom, nem vagyunk egyformák, sok az elvárásunk, saját életünket látjuk mintaértéknek, mi lehet a baj vele? Mások gondolkodnak furcsán? Hogyan lehet másképp látni a világot, mint ahogy én teszem? – kérdezed ezeket, és kételkedni kezdesz az egészben. Miben kellene változnod, mikor az a helyes, ahogy élsz, ahogy gondolkodsz, ahogy beszélsz, ahogy cselekszel? Pedig nincs ilyen, hogy egy igaz élet. A köztünk járó mestereké sem az. Emberbőrben nem létezik ilyen. Minden élet egyedi, mert egyéniségek vagyunk. Egónk tesz egyedivé, mégis közös a szellemi valóság.

S meg is kaptad a választ. Csak szellemi szinten: az önzetlen szeretetben, elfogadásban, alázatban, istenben vagyunk egyek. A földi élet mind egyéni, és így van jól. Így kell ráismer-nünk közös otthonunkra, arra a birodalomra, ahol nincs helye önzésnek, lezártásgnak, kellemetlenségnek, megalázottságnak, gyűlöletnek, bántásnak.

A felhalmozott tartozást is le lehet dolgozni. Adj új programot elmédnek, szellemed erre vár. Szóljon az új parancs önmagad felismeréséről. Lásd meg, hol vannak adósságaid. Talán a türelem, az elfogadás, a csendben maradás, a kritikai kényszer, az önzés, a beképzeltség, a féltékenység, a bizalmatlanság stb. terén? Ha megkapod a pontos diagnózist, már jó nyomon jársz. Ha egyedül nem megy, kérj segítséget. Igen, először az angyaloktól kérj, a felsőbb világtól, Istentől, vezessen el oda, ahol úgy tudnak neked segíteni, ahogyan arra szükséged van. Figyeld, milyen válasz érkezik. Valaki beszél egy ismerőséről, aki nagyszerűen kommunikál az angyali világgal. Másik ismerősöd egy kiváló természetgyógyász nevét említi. Aztán te is ismersz valakit, akivel mindig olyan jókat lehet beszélgetni. Menj és keress! Járj be több utat, hisz minden út lehet a sajátod – ezt kínálják fel az angyalok. Döntened neked kell. Válassz a lehetőségek közül! Aki keres, annak megnyílnak az utak. Aki nem halad, csak dagonyázik (komfortzóna), ott bezáródnak a lehetőségek is.

Nem mindig a legjobbnak látszó megoldás az igazi. Ne a maximumra törekedj, hanem a jóra. Kifizethetsz rengeteg pénzt azért, hogy segítsenek rajtad, miközben a válaszok benned

vannak. Körülötted, szobád mélyén, álmaidban. Miért van mégis ennyi lehetséges válasz? Miért dolgozik ennyi lélekgyógyász, szellemi vezető, földi „mester” a keresők segítségére?

Először is: mindannyian egymás segítói vagyunk, de ezt az ego nehezen nyeli le. Másodszor: ahányan vagyunk, annyi ösvényt taposunk. Egyéni szinteken, egyéni igazságokkal, egyéni illúziókkal. A hasonló hasonlót vonz alapon mindenkinek meg kell találnia azokat a „mestereket”, szellemi segítőköt, akikkel együtt tud rezegni. Ha sikerült a lecke, lehet továbbmenni, más szinteken tanulni, más segítőköt, más barátokat találni. A barátokon mérheted le igazán, hol tartasz.

Cserélődnek körülötted? Nem baj. Aki fejlődésedet támogatja, és akiét te támogatod, most még barátod, holnap meg továbblép, mert ennek a kapcsolatnak lejárt az ideje. Az igazi az, ha együtt fejlődtek, és a barátság hosszan kísér. Van, aki elmarad mögüled, s van, akitől te maradsz le. Ez az élet iskolája. Aki megoldott egy feladatsort, megtanult egy leckét, továbbléphet. Aki nem, az marad és ismételi.

Ott tartottam, hogy önfelismerés.

Lényegében mindegy, hol vannak hibás kódok a programodban. Ne a hibákat keresd! A hiba egy magunk által gerjesztett valami. A jót keresd, a lehetőséget arra, hogy adj. Ha nincs semmi, akkor is tiéd a mindenség, mert a szeretet a legtöbb, amid lehet. Való igaz, ebből nem tudsz kenyeret venni, de aki szeretetben gazdag, az csak ma éhezik, holnap fűrődhet a hozzá áramló jóságban. Türelem és kitartás – vagy inkább a szellemi törvények biztos tudása – segít át a bajokon.

Egy célod legyen minden napoddal, ha „ledolgozni” akarsz. Segítés, támogatás, megértés, meghallgatás, elfogadás, önzetlenség, és önmagad teljes átadása jelenti együtt a szeretet megcselekvését. Nem lehet elégszer elmondani: *a szeretet cselekvés*, nem pedig fogalom, sőt nem érzés. Persze az is, de tettek nélkül kongó üresség.

Ha úgy érzed, sok a bajod, sok a nehézséged, folyton kószol az élet, kezdj el adni. Amit tudsz. Hívd fel, akit tudod, hogy kellene, de nehezen megy! Menj el hozzá, ha nehezedre esik is! Kérdezd meg, mit segíthetsz, ha csúnyán bánik is veled! Légy nyugodt és türelmes, ha bántanak! Mosolyogj! Tudd, hogy a bántás is csak illúzió; annak fáj, aki adja, nem szabad magadba engedned. Kérd az angyalokat, ha nehéz jónak lenned. Kérd, hogy szívedbe folyamatosan áramoltassák az elfogadás érzését, s ne engedjék meg, hogy kibillenj egyensúlyodból, maradj hurrikánod közepén, és megkapod a jutalmakat. Kezdd el kitörölni a „nem” szót szeretetszótárból. Ha kérnek, ha hívnak, mondj igent!

Rögtön jön a figyelmeztető gondolat: vigyázz, mire mondasz igent! A sötétség is hívó szóval kedveskedik, tudni kell, hol vagy a helyeden. Tudjuk, nagyon sokan nincsenek ott, elég egy híradót végignézned. Remélhetőleg el is megy a kedved attól, hogy mostanában még egyet megnézz. Érdemes tudni, milyen a világ, látni kell, hogy alacsony szinten pislákol a tudatosság tömegszinten, szedi áldozatait a sötétség. Tudni érdemes, hol van dolgod, hol és kiket kell a fénybe segítened.

A segítség nagyon nehéz feladat, mert honnan tudod, kinek mit jelent ez. Ruhát adsz a szegény embernek, de neki cipőre van szüksége. Sose pánikolj! Kérd ebben is őrangyalod, az arkangyalok, vagy a nagyobb hatalommal rendelkező angyalok támogatását. Egyedül kevés vagy, mert ember vagy – mondod –, ha szent lennél, nem lenne földi gondod. Az égi világ megmutatja, hogyan segíthetsz. Légy nyílt. Ne játszmaazz, őszintén beszélj. Problémái vannak gyerekednek, de mit kezdj vele. Leszidod, ha rossz jegyet hoz, ha késik, ha rendetlen, ha ilyen, ha olyan... Állj a gyerek hullámhosszára! Beszélj vele, ismerd meg! Segítsd, hogy saját útján járjon! Ne gátold, nem dolgoz. A gyerek tanít: azt mutatja, hogyan változz a szeretetben, hogyan légy elfogadóbb. Azért olyan más ő, mint te. Tükröt hozott neked saját magában. Vedd észre! Az elfogadás mentális feladat, gyakorold. Nem jön varázsütésre. Gyakorlás, gyakorlás, tanulás, fejlődés, és egyszer csak észreveszed, milyen jó lett a viszony köztetek,

nézd már, a gyerek elmeséli a titkait, beavat szívügyeibe, kikéri véleményed, nevetgéltek, bohóckodtok, vagyis jól érzitek magatokat együtt.

Nem azért vagyunk a világon, hogy jól érezzük magunkat benne? Nem csak te, a gyerek is – saját életkorában, saját életútján.

Ezzel tudod csökkenteni adósságaidat. Ne gondolkodj nagyban, gondolkodj egész kicsiben, a mindennapjaidban. Ott van a titok. Ne a világot akard megváltani, hanem saját életedet, mely mindig a mostban, családotod hétköznapjaiban zajlik. A reggeliben, a mosogatásban, a takarításban, a tanulásban, a munkában, a közlekedésben, a beszélgetésekben, a közös programokban, a jóéjt-pusziban.

Köszönd meg hát minden napod, mert mindig van valami, ami előbbre visz, ami jó. Amikor adtál és kaptál is. Ha csak adtál, és nem érzed, hogy kaptál, ne csüggedj, légy nyitottabb, hogy holnap észrevedd. Talán sokat sopánkodszt, elégedetlenkedsz, semmi nem elég jó. Keress jeleket a nagyszerű pillanatoknak, mert gyorsan tovaszárguldanak.

Nem tudod, mi a nagyszerű pillanat? Egy mosoly, egy előzékeny mozdulat, egy dicséret, egy apró kedves gesztus, egy virágszál az asztalodon, öt perc séta a ragyogó napsütésben, a zuhogó eső bámulása az ablakból, a végre nagy nehezen beindult autó, az éppen elért busz, párod sikeres napja, egy közösen megnézett nagyszerű film...

Ezekért a pillanatokért, percekért, órákért mondj köszönetet! Ezek nem csak úgy vannak, ezek érdemek. Ezekért meg kell dolgozni, mindenféle értelemben.

A köszönet hatalmas energiát szabadít fel az emberi lélekben. Gyakorold! Akkor is, ha kapod, de leginkább, ha adod.

KÖSZÖNETET KAPNI

Köszönetet kapni nem csak az angyalok kiváltsága. Földi testben élünk, világos, hogy ez (is) éltet. Nem az ego dagonyázására gondolok. A szív öröme. Mert nem könnyű ám a köszönetet elfogadni. Azt hiszed, hogy az, pedig nem.

Megint belefutunk az elfogadás nehézségébe. Tudniillik, a jót is el kell tudni fogadnod.

Nem vagyok rá méltó – mondod szerényen. És valóban nem leszel, ha sokat mondogatod. Miért van arra szükséged, hogy a jót is hárátsd?

Ha megköszönik neked a finom ebédet, fogadd el; ha megköszönik a segítséged, fogadd el; ha megköszönik a jelenléted, szintén fogadd el. Ne háráts, hogy „ugyan, semmiség, nem is volt olyan jó ez az ebéd, el volt szóva a hús”. Miért nem mondod, „ne köszönd, szívesen tettem”?

Ellököd a jóérzést magadtól. Élvezd ki a jól végzett munka örömet, örülj, hogy jót tettél, finomat főztél, hogy örültek neked. Ezek erősítik a lelked, vértetik az immunrendszered.

Különben is: amit adnak, fogadd el. Mindegy, hogy embertől vagy angyaltól jön a jutalom.

Az égi hatalmak arra tanítanak: légy kerek egész, ne csak adj, engedd, hogy kapj is. Így egyenlítődnek ki az energiák. Ha nem vagy hajlandó elfogadni, nem érzed magad méltónak a dicséretre, nem áramlik zavartalanul az energia. Blokkok jönnek létre benned. A köszönet gyógyír a fájó lélek sebeire, hiszen nem tobzódnak benne. Mert vagy nagyon rossz az ember, vagy nagyon jó – a középutat nehezen találja.

Légy jó, légy isten báránya, de sose légy birka!

Erősítsd lelked a kapott köszönő szavakkal. Ez jár – ahogy manapság mondják a tévéreklámok. Csakhogy ez valóban jár neked.

A munka, mint tudjuk, kötelesség (már akinek), így aztán akárhogy állsz hozzá, úgy érzed, nem jár érte hála. Ez a dolgom – mondod –, megfizetnek érte. Ha meg kedvtelés, akkor pláne nem jár érte semmi, hiszen szívesen teszed.

Ha problémád van a pozitív elfogadással, fordulj az angyalokhoz. Kérd, hogy képes legyél rá, kérd, hogy tiszta szívvel ki tudd mondani: szívesen. Ez a szó mélyről jövő energiát szabadít fel a lélektartományokból. Visszaigazolást kapsz a környezettől saját magadról. Az elismerő szó nagyon kell mindannyiunknak, hiszen bátorít a folytatásra. Oly ritkán buzdítjuk egymást, s egy-egy „köszönöm” igazán nem nagy fáradság.

Ne hárisd el a megköszönést, ne értékeld alul magad. Minden jó szándékú teted, ami hálát von maga után, erősíti helyed a Földön, egyben biztosít arról, hogy betöltöd a küldetésed. A köszönet a legjobb fizetőeszköz: sosem értékelődik le, és nem vonják ki a forgalomból.

A köszönetnyilvánítás erősíti az összetartozást. Minél többször mondod, minél többször hallod, annál világosabb az egységérzet benned. Fordítva pedig így hangzik: minél ritkábban mondod és hallod, annál valószínűbb a magányod. Keress alkalmat, hogy megköszönhessék neked segítségedet.

Megerősítések: „Megérdemlem a hálát.” „Megérdemlem, hogy megköszönjék jól végzett munkámat.” „Tiszta szívvel elfogadom a köszönetet.” „Szerethető ember vagyok, aki megérdemli a dicsérő szavakat.” „Elfogadom, hogy szeretnek az emberek.” „Elfogadom, hogy szeretnek az angyalok.” „Szívesen segíték bárkinek, nem várok érte köszönetet, de ha kapok, alázattal elfogadom.”

KARMA

A karmáról tudjuk, hogy korábbi tetteink következményének törvénye. A jó tettek után jönnek a kellemes dolgok, a rossz tettek után a kellemetlenek. A dolog egyszerű, de néha bonyolultnak látszik. Miért is? Mert nem egészen világos, hol kezdődnek az okok, miért vannak ezek az okozatok? Jelenlegi életed gondolatai, szavai és tettei még valahogy nyomon követhetők, fel tudod fedezni az összefüggéseket (ha nagyon akarod), de számos körülménynek nem találod a magyarázatát.

Bár nem emlékszünk rájuk, korábbi inkarnációink összegyűjtött és meg nem oldott feladatai csúcsosodnak ki mindig a jelenlegi életben. A kedves az egészben, hogy megszületésed előtt magad határoztad meg, mit akarsz elvégezni – vagy inkább mit kell elvégezned – ebben az életciklusodban. Aztán jött az emlékezettörlés, ami nem is törlés, inkább elfedés. Minden pontosan rögzítve van saját emlékkönyvedben, amit úgy hívnak, Akasha-krónika.

Órangyalod öröktől fogva veled van, tudja, mi van bevésve Akashádba, tudja, mit vállaltál, és mit teljesítettél eddig. Most örök barátoként abban segít, hogy korábbi feladataidat eléd tárja, és megoldásra késztesen. Tudjuk, bármi áron.

Egy a dolgod: vállalni a felelősséget tetteidért, itt és most.

A felelősség azt jelenti, kötelesség. Kötelességed, hogy megtedd, amit meg kell. Nem csak azt, ami jólesik, ami a testnek gyönyör. A kötelesség a léleknek gyönyör, mert adhat. Ez a karma törvénye. Amit eddig elmulasztottál, most pótolhatod.

A karma szó jelentése cselekvés. Örök cselekvés – gondolattal, szavakkal és tettekkel.

Tudjuk, nehéz dolog a karma törvényében élni, ami lényegében az élet törvénye. Jó úton jársz, ha kötelességeid nem teherként nyomják vállad. Hosszú az út, van bőven idő, hogy ezt a leckét megtanuld. Ha most nem, majd jössz egy másik körre: inkarnációk sora vár arra, hogy jó vizsgálj.

Nehéz? Nehéz. Hiszen minden gondolat, kimondott szó és tett új és még újabb karmát terem. A pozitív gondolatok, szavak és tettek pozitív karmát, a negatív gondolatok, szavak és tettek negatív karmát. Működik a vonzás törvénye: azt kapod, amit gondolsz, mondasz és teszel. Ha rosszat, akkor azt, hajót, akkor azt. Mi sem világosabb ennél. Tudni tudjuk, csak megtenni oly nehéz. Mert itt munkál benned egopajtás, akinek életben tartója éppen a megkísértés, a csapdák állítása. Nem jó ezt hallani, és nincs is egészen így. Az élet kétségtelenül tele van vonzó földi szépséggel, testi gyönyört nyújtó, élvezettel, melynek vesztül könnyű a csapdájába esni. Mert annyira jó. Valameddig. A testi gyönyörök elmédben válnak csapdává. Te döntesz arról, mennyire vagy rabja vágyaidnak, saját földi jellemednek, egódnak. Amint belép a képbe a ragaszkodás, szellemed elveszíti feletted hatalmát. Saját döntésed, nincs ezzel semmi baj, csak vállald a következményeit.

A ragaszkodásról van szó, mely köt megszokásaidhoz, élethelyzeteidhez, függőségeidhez. De ragaszkodás a pozitív vágyak megkötése is. Miről beszélek? Az angyali üzenetküldő szolgálatról. Amíg nem tudod *elküldeni* nekik kívánságod, addig vágy marad, ragaszkodás, sokszor bizony elég görcsös. Az elküldés azt jelenti, elengedés. Bízd rájuk a kívánságod, ne gyúrj belőle vágyat, és teljesülni fog. Azt mondják az angyalok, a vágy olyan kötelék, mely nem engedi eltávolodni tőled a kívánságot, ezért nem tudnak vele mit kezdeni odafönt. Add oda őrangyalodnak, engedd, hogy továbbítsa, és beinduljon a vágyteljesítő szolgálat. Konkrétan mit jelent az odaadás? Lemondást. Mondj le róla, bízd az égre, és úgy lesz. Szeretnéd, hogy párod ne hagyjon el? Minden este ezzel az imával térsz nyugovóra? Szeretnéd, hogy megkapd a vágyott ajándékot? Szeretnéd, hogy sikerüljön a programod, és ne szóljon bele az időjárás? Szeretnéd, hogy sikerüljön a dolgozatod? Szeretnéd, hogy szót fogadjon gyermeked?

Mit teszel? Imádkozol, kéred az angyalokat, egyre görcösebben. Ne tedd! Az angyali kérésben meg kell bíznod. Tudnod kell, hogy ami javadra válik, azt megkapod. Csak türelem.

Közben élj abban a biztos tudatban, hogy az ég vezeti a kezéd. Te vagy Isten keze, rajtad keresztül tud csak megnyilvánulni.

A felsőbb akarat dolgozik szüntelen. Hagyd, hogy áramoljon benned energiája. Ne ismételd meg a kérést, mert ez olyan, mintha nem bízna a segítségben. Mondd el, add át angyalaidnak, és türelemmel várd, mi történik! Sose süss, csak tedd a dolgod a szeretetben. Ahol lelked nyugodt, ott van Isten, így mindig tudni fogod, mi a helyes lépés. Ha az a helyes, hogy elválnak útjaitok, bármily fájdalmas is, ne állj a dolog útjába. Ha mégis megteszed, és nem úgy kellett volna lennie, az ég úgyis eléd dobja ismét a helyzetet.

Ha meg kell kapnod a vágyott ajándékot, mert ez fejlődésedet szolgálja, és célja nem csak az egód jóllakatása, megkapod. Ha mégsem kapod meg, azért van, mert nem vált volna javadra.

Ha sikerülnie kell a dolgozatnak, sikerülni is fog. Készültél rá rendesen? Megtetted, amit meg tudtál tenni, vagy csak úgy-ahogy készültél? Ha nem vagy felkészült, ne várd, hogy majd az ég megsegít.

Ha szeretnéd, hogy gyerekeddel sokkal jobb viszonyod legyen, megtegye, amit kérsz tőle, megkapod, ha ez mindkettőtök javát szolgálja. Az emberi kapcsolatok azonban bonyolultabb szövődéseket hoznak létre, mint hogy egyetlen mennyei kéréssel ki lehetne javítani a hibákat. A szabad akarat törvénye miatt nem csak a te akaratod játszik közre benne.

Tégy meg mindent a kapcsolat zavartalanságáért, ami tudsz. Szigort, ha arra van szükség, és engedést, ha rászolgált a gyermek. Tetteidet vezesse a harmónia, a belső jóérzés. Belsőnt mondtam, nem kis ént. Ne cselekedj dühből, daczból, akaratból. Cselekedj lélekből.

Ha a gyermek karmájának feljegyzéseiben az áll, menjen és tapasztaljon saját kárán is, engedned kell. Figyeld csendesen, szeretettel, ha baj éri, fogadd meleg öleléssel. Úgy is megtalálja a módját, hogy beteljesítse feladatát. Nem az a dolgod, hogy lebeszélj, hanem az, hogy támogasd, bármit tesz is. A te dolgod, hogy felkészítsd, megtanítsd, hogyan vigyázzon magára, mit tegyen, ha baj éri...

Ha bajba kell kerülnie, oda fog. Ha jól végzi mostani életének feladatait, akkor tanul az esetből, vagyis ledolgozott egy tartozást. Ha nem tanul, és újra elköveti, újabb karmát teremt. Neki rossz, és persze neked is, mert nézned kell, mi történik a gyerekekkel, és nem tehetsz ellene semmit. A tiltás, elzárás ellenállóvá teszi, makacssá és edzetté a szülő elleni csatában. Ezzel csak okot szolgáltatasz magadnak egy újabb nehéz feladat teljesítésére. Semmi szükség erre. Ha menni akar a gyerek, menjen; ha nem akar, maradjon. Számtalan gyerek érez késztést, hogy a nagyvilágban tapasztaljon, kalandok és zúrók árán is. Mások pedig egyáltalán nem. Miért? Mert ez a dolguk. Ki így, ki úgy teljesít. Ne akard megakadályozni, mert nem tudod. Ellenkezőleg! Növeled a gyerek karmáját, mert nem tud teljesíteni. Teljesíteni abban, hogy megtapasztalja a rosszat.

Onnan tudod, hogy karmikusak a gyerek tettei, hogy mindenáron abba az irányba halad, saját maga hozta meg a döntést, és nem tud másként gondolkodni. Azt mondjuk erre: istenem, ilyen volt világéletemben, kereste magának a bajt. Nem az a gond, ha keresi a bajt, hanem ha nem tanul belőle.

Viszont. Ha engedted, és nem kellett volna, saját karmád dobja eléd újra a leckét. Gondolkodj két oldalról. A gyerekeről és a sajátodéról. Kinek van tanulnivalója az esetből? Vagy inkább: kinek mi? Talán a te karmád írja elő a nagyobb következetességet, melynek híján a gyerek él saját lehetőségeivel, s ezért nem ő hibáztatható.

Próbáld előbb mindig saját oldaladról közelíteni. Számodra mit jelent egy kellemetlen gyermeki történet? Te magad mennyiben voltál okozója? Tehettél volna ellene, vagy mindent úgy tettél, ahogy az igaz út előírja? Melyik ponton tértél el ösvényedről? Mit kell átgondolnod? Tehetsz arról később, hogy ne kerüljön a gyerek ilyen helyzetbe?

Figyeld a jeleket.

Ne agyalj sokat, éld az életed, és kérd az angyali megerősítést. Aztán cselekedj eszerint. Az igazság az, hogy amint Isten becsuk egy ajtót, már nyitja is a másikat. Ez az, amit észre kell vened! Ahol bezárul egy ajtó, ott egy karmikus ciklus véget ért.

A karma törvénye azt jelenti, hogy feladatod van mindazzal, amivel szembetalálsz magad. Ha jó az, ha rossz. A karma nem tűrésre buzdít, hanem megoldásra. Belső bölcsességet szerezni ahhoz, hogy eldöntsd: mikor kell cselekedned, és mikor kell csendben, nyugton maradnod. Ehhez kell az angyali iránymutatás, Isten ereje. Hogy karmánkat teljesítsük, vagy – ha úgy akarjuk – ki is léphessünk belőle.

KARMAFELOLDÁS

A születési horoszkóp, az adott pillanat csillagállása, azok együtthatása fontos jelzőtábla az egyéni jellemhez. Ez tartalmazza a küldetésed. Ez a kód, a magyarázat az életedre, a személyiségedre, az egyediségedre.

Ezzel töltöd be karmád parancsát.

A karma parancsa azonban nem mindig kellemes. Sőt a legtöbbször nem az. Nem csak hozott anyagból vagy kénytelen dolgozni, de minden pillanattal új és újabb következményeket teremtész. Újabb karmát.

Ha elég tudatos vagy, felismered gondolataid, szavaid és tetteid jelentőségét, azok következményét.

A karma feloldható. Egy módon: ha átadod magad az isteni szeretetnek, és belső bölcsességgel éled életed, viseled a rosszat, és alkotod a jót. Éber szellemeddel, nyitott lelkeddel, szíved minden jóságával.

Mit jelent ez? Az örök megbocsátást. Magadnak saját hibáidért, másoknak az ellened elkövetett tetteikért, de még azért is, ha nem tudsz megbocsátani. Ha nem hordozol szívedben haragot, sértettséget, megbántottságot, nem ragasztasz megannyi negatív érzést életed eseményeihez, meg tudod tenni, hogy nem gyűjtesz negatív karmát.

Meg kell beszélned az egóval, hogy tetteivel téged szolgáljon. Téged, az örök szellemet, az isteni valóságot. Beszéld meg földi önmagáddal – nagy éned a kis éneddel, vagyis egód önmagával –, hogy a kellemetlenségeket viselje felemelt fejjel, ne sértődjön meg, ne csüggedjen, mert ez lesz jó mindkettőtök számára. Éljen együtt belső valóságoddal, ne legyen ellensége az isteni parancsnak. Saját maga ellen vét, bár nem tud róla. Világosítsd fel.

Éld meg a rosszat is bátran, viseld hősieesen, mert ez a ledolgozás. Mondok példát. Megtudod, hogy hűtlen lett hozzád életed párja. Mit tesz az ego? Kémkedik, kihallgat, kiles, kutat, féltékeny, nem nyughat. Bosszút forral, büntetést (ami pedig Isten kiváltsága, de az ego – kis én része – túl kicsinyes: Istent játszik), válaszként visszavág. Nevetséges eset, pedig jóformán ebből áll ma a világ. Vélt vagy valós sérelemre bosszúval felel.

Jó az neked, ha sértődött, haragos, számon kérő, bosszúszomjas hárpia lesz belőled? Kinek ártasz ezzel? Párodnak nem, neki csak használsz, hisz bizonyítva látja hűtlensége okát. Hogy lehet egy ilyen banya mellett élni? – kérdi. És igaza van. Magadnak ártasz egyedül: nyeled a mérget, kibillensz egyensúlyodból, nem tudsz igazán fontos dolgokra figyelni, a sötétség eltarja előled a fényt. Hol van ilyenkor a fény? – kérded. Hát nem ott, ahol most keresed.

Mit tégy, tűrj hallgatag? Viseld el a késéseket, hazugságokat, viseld el a megalázottságot? Tedd azt, de használd szellemed erejét. Isten erőt ad minden megpróbáltatáshoz, ha mellette állsz. Maradj kedves és nyugodt, ne kérj számon, ne telefonálgass, ne vádolj, ne sértődj meg! Nehéz? Az.

Most tanulod a leckét. Hogy mikor történt az ok, melynek most éled az okozatát, ki tudja? Talán egy előző inkarnációban, talán jelen életed vonzotta be az eseményt. Lényegében nem mindegy? Valaminek a következménye, mert ok nélkül sosincs okozat.

És mi lesz ebből? – kérded. Várd ki, csak maradj hű magadhoz, belső önmagadhoz, aki nem alacsonyodik le a sötét oldal technikáit felhasználva. Olvasd el a listát a pozitív jellemvonásokról, és kövesd. Olvasd el a negatív tulajdonságokról szólót is – bizony, ez hosszabbnak tűnik –, és töröld viselkedésedből, amit megtalálsz belőlük.

Ne hallgass sértett kis énedre, rossz útra terel. Ne térj le saját ösvényedről, a szeretet és elfogadás útjáról. Fogadd el, ez most a helyzet, ebből van tanulnivalód. Aztán?

Aztán ha az isteni rend azt kívánja, párod végül is úgy dönt, elválik, élhet szabad akaratával. Viszont mivel benned Isten szent szelleme munkál, béke és nyugalom a részed a nehéz időkben is, így az elválás nem lesz terhes, nem követi veszekedés, perek hada, marakodás a vagyon és a gyerekek felett. Úgy mondják: kulturált válás, ha már egyszer így szól a történet.

A másik verzió, hogy ráébred a drága: egy végtelen türelmű, önmagával békében élő embert hagyta itt valami fellángolásért. Rájön, hol a helye. Mert ez az isteni rend, ez az útja. Csak leckét kaptatok, és úgy tűnik, jól sikerült a vizsga.

Végül is mindig jól sikerül. Akárhogy történik. Ezt nehéz földi aggyal megérteni. A válás is lehet jó megoldás, ha azt szeretetben és egyetértésben élitek meg. A lényeg mindig a szeretetben megélés.

Én úgy mondom: amikor nem engedted magad kisodorni a hurrikánod közepéből. Mindig egyensúlyban lenni a helyzettel. Működj együtt azzal, ami történik. Ez cselekvést, sokszor kötélidegeket kíván. Mert nagyon nehéz tud lenni. Kötelességed, hogy megmaradj a szeretetben akkor is, ha bántanak. Akkor is, ha fáj. Ez csak földi tapasztalás, amire szükséged van a fejlődésedhez. Bírd ki, jutalomként jön majd a jó. Ezt még nem látod – miért is látnád? –, ám az isteni rendben helye van mindennek, és semmilyen jótett, pozitív hozzáállás nem marad megválaszolatlan.

Dolgunk, hogy fejlődjünk, emelkedjen tudatosságunk, tisztuljunk a földi salaktól. Úgy is mondják, emelkedjen rezgésszámunk. Mert így haladunk a hamarosan elkövetkező felemelkedés felé. A magasabb rezgésszám magasabb tudatosságot jelent a szeretetben, azaz mindennapi bölcsességet ad. Tudni cselekedni, amikor kell, és tudni hallgatni, amikor kell.

Oldd fel a karmád. Vállald az isteni jószágot. Óvd szeretteidet, véd a környezetet, tegyél meg mindent lelked tisztaságáért, nevelj értékes új generációt, mely képes kilépni a mostani földi mocsokból Közös érdek, hogy a karma ne szorítson, ne teremtsünk újabb nehézségeket. Teremtsünk szépséget, kellemes dolgokat, szerelmet, önzetlenséget, meleg családi légkört, elfogadást, türelmet, szebb világot.

Akkor vagy igazi utadon – a mai tudatosság **szerint** –, ha nem a magaddal hozott képzet szerint élsz. Lépj túl azon, ne fogadd el, hogy nem vagy képes, hogy olyan vagy, amilyen, hogy számos rossz tulajdonságod a magaddal hozott kódod. Ne fogadd el. Változtasd meg. Élj igazi szeretetben, és minden karma törlődik.

Ha mindenkivel jó vagy, nincs karma, mert nincs több feladat.

Ui.

Úgy néz ki, újabb karmát teremtettem, mert belekezdtem egy hatalmas birodalom megismerésébe, de nem fejeztem be. Következmény: jönnöm kell még, hogy beszélhessünk, hogyan mélyítheted el spirituális képességeidet, hogyan állíthatod őket magad mellé a mindennapokban. S arról sem beszéltünk, milyen angyali rangok léteznek, sem a szellemi vezetőkről, felemelkedett mesterekről, dévákról, tündérektől, eltávozott szeretteink mennybéli segítségéről, és más égi lényekről, égi dimenziókról, számos szellemi törvényről.

A karmát pedig azzal oldom fel, ha teljesítem – egy másik alkalommal...

